10 ЛІТТЯ

УСК

НЮ-ЙОРК

Десятиліття

УСК-у Ню-Йорк

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ
в Ню - Йорку

АЛЬМАНАХ

З НАГОДИ 10-ТИЛІТТЯ ДІЯЛЬНОСТИ

1948—1958

ALMANAC

10th ANNIVERSARY

OF THE UKRAINIAN SPORTS CLUB OF NEW YORK

NEW YORK 1958

Зладила Редакційна Колегія в складі: Іван Я. Хамуляк, Богдан Василишин, Іван Винник, д-р Осип Кравченюк, Роман Лисняк і Петро Ференц.

Мовний редактор: д-р Осип Кравченюк.

Обкладинка роботи Богдана Василишина.

Printed by UKR. AMER. PRESS — R. KRUPKA & A. BILAN — 114 St. Mark's Pl., N. Y. C.

ВІД РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ

Вже десять років проминуло від часу, коли невеличка група ентузіястів спорту, що вже 1947 року прибула до цієї країни, створила Український Спортовий Клюб в Ню-Йорку (УСК) в 1948 році. Створили його лиш кількох людей, що, в першу чергу, були свідомі факту, що однією з дуже важливих ділянок культурного й громадського життя народу чи його маленької вітки (як напр. еміґрації) є спортовий рух, головний засіб для виплекання фізично й духово здорової молоді — майбутнього народу. Як дуже нелегкою до зреалізування була сама ідея створення українського спортового товариства на зовсім чужій нам землі, так дуже важкими були початки його вже існування. І коли основоположникам УСК-у вдалось, без знання мови, без фінансових засобів і без достатогної скількости людей до праці, створити й в скорому часі розбудувати клюб, то це може послужити доказом того, якою сильною була в них ідея поширення спорту серед нечисленної ще тоді української громадськости в ЗДА, як також, з другого боку, це може бути найкращим прикладом на те, що ідея, якщо вона є щиро подумана й побудована на здорових основах, є сильніша від матеріяльного й звідси можлива до зреалізування навіть з частинним виключенням цього другого чинника. Львина частина часу існування й праці УСК-у Ню-Йорк стоїть якраз під знаком ідейної, безкорисної праці для добра українського спорту. Принятій засаді аматорства, плеканню товариського співжиття між членами, як також великій жертвенності змагунів і членів дотеперішних Управ Клюбу (а одних і других було вже чимало) треба завдячувати факт, що УСК, перейшовши тернистий шлях в початках свого існування, поборовши всі труднощі, що їх йому ставляли пануючі в цій країні обставини, а дальше чужі або й свої люди, являє собою під сучасну пору однаково спортову як і громадську організацію, яких в нашому суспільстві тут, на еміґрації, небагато. Діяльність тутешнього спортового клюбу на протязі останніх десяти років була так многогранною й так багатою в події взагалі, а в замітні успіхи зокрема, що ледви чи можливо є схопити її в подробицях в рямцях цієї ювілейної книги-альманаху. Звідси й члени Редколегії поставили собі за завдання представити Шановним Читачам загальний образ праці Українського Спортового Клюбу в Ню-Йорку в спортовій і громадській ділянках, підкреслюючи специяльно його

діяльність в напрямі розповсюднення ідеї українського спорту серед підростаюгої молоді, народженої або в гас скитальщини по таборах, або вже тут, на вільній землі Вашингтона. Бо тільки під цим кутом, уважає Управа УСК-у, повинна йти праця спортового товариства, що правильно розуміє само слово „спорт", товариства, що хоге йому (цьому спортові) належно служиги ще довгі, довгі роки. Зі статтей, що слідують, Шановні Читагі матимуть змогу довідагись, поруг конкретних успіхів поодиноких ланок, існуюгих при УСК-у, також про те, що Управа Клюбу не забуває ніколи про потребу вирощування кадрів молодих людей, що вже може внедовзі зможуть замінити старших в персональному складі Проводу Товариства й, таким гином, привикати не тільки до спортової, але також і до інших родів суспільної праці. Члени Редколегії вповні свідомі того, що підібраними статтями вони лиш приблизно вигерпали матеріял про діяльність УСК-у, вони, також, знають добре й про інші браки цього альманаху, зв'язані в більшості з гастинною відсутністю грошевих ресурсів. А про всякі інші технігні помилки, що, можливо, трапляються в цій книзі, глени Редколегії можуть сказати, що помилятись є ріггю людською і,, що кожний, хто щось робить, помиляється. Впрогім ми віримо, що наш замір, дати загальний огляд многогранної тіловиховної діяльности УСК-у, ми сповнили, а оцінку книги як цілости, поодиноких статтей й, вкінці, самої праці нашого Спортового Товариства залишаємо Шановним Читагам.

На цьому місці дозволимо собі скласти найщирішу подяку всім тим, що в той ги інший спосіб, в більшій або меншій мірі, пригинилися до видання цього альманаху. ВШановним Панам авторам висловлюємо нашу спеціяльну вдягність і признання за їхню зовсім безкорисну працю.

Зокрема висловлюємо нашу найщирішу подяку всім змагун"м і тим гленам УСК-у, що своєю наскрізь відданою, хосенною працею та своїми спортовими осягами пригинилися до росту нашого Товариства, а нам, гленам Редакційної Колегії, дали змогу і приємність працювати над виданням цієї Ювілейної Книги.

Іван Красник

У ДЕСЯТИЛІТТЯ

В останньому столітті не малий вплив на культурне життя людини мали великанські поступи в ділянці техніки й індустрії. Людина, вирвавши природі в останньому часі ключа до її великої таємниці, до сезаму атома, до його обнаження й розбиття, відімкнула її сім заклятих замків і цим підписала собі вірчу грамоту для репрезентації власної спроможности поза межами уяви й можливого.

Дочасна людина стала поруч вічного й запрягла його, невловного й незримого, в тверді шори власного уподобання. Прямо на наших очах казка й фантазія втрачають свою дотеперішню номенклятуру, своє примінення й засяг діяння.

Кожного дня ми стаємо примусовими свідками туги людини за незнаним, за великим „чимсь", що ще не ввійшло в словники, ні енциклопедії. Жюль Верн переходить із запилених бібліотечних полиць не в руки романтичної молоді, а в зимні кабінети міністерств військових справ, де окрилений літературний привид воплочується дійсністю та стається в альхемії людського генія довершеним і дотикальним конкретом.

Народжується велике мистецтво. Не розуміючи його гостроти дослівно, ми його безслівно гостро відчуваємо.

На грищі людського духа посилена метушня. Спостерігаємо в комунікатах атомових комісій великий тренінґ мозку людини, великий спорт м'язів її духа та не абиякі результати.

Здорове тіло родить здорові овочі свого духа.

У давнині, за грецьким філософом Платоном, формовано доброго громадянина музичним вихованням і руханкою. Ними осягувано калокагатію, конструйовану людину, здібну до подвигу й великодушности. У гармонійній співпраці тих двох грецьких чинників ми діставали громадянина, як творця та власника культурного життя.

Те завдання, що його давніше виконувала руханка, в теперішніх часах перебрав спорт, відіграючи в модерних націях величезну ролю.

Наша далека батьківщина також його належно оцінювала й оцінює. Спорт був одним із факторів нашої національної пропаганди та творив кваліфікованого бійця за наші національні святощі.

Нова еміґрація застала на нових місцях свого поселення цілу низку спортових товариств, що свою діяльність у більшості обмежувала до внутрішніх розгривок.

За нової еміґрації постає на американському ґрунті біля 30 спортових товариств, з яких тільки неповна десятка веде всесторонню спортову діяльність та, своїми виступами назовні , популяризує ім'я українського спортовця.

До тієї першої десятки належить і наш Ювілят — Українсько-Американський Спортовий Клюб у Ню-Йорку, що цього року відзначує Десятиліття своєї діяльности.

Із початково малого гуртка осіб Товариство розростається до біля 300 членів, в тому біля двох соток спортового активу, і своїми 7 командами дружин копаного м'яча висувається на перше місце серед наших спортових товариств.

Тому із радісним Десятиліттям живої й напруженої праці, в Десятиліття безплатної та вірної служби Високій Меті — привітаймо наших ню-йоркських спортовців, які так гарно розбудували своє Товариство й перші поклали поважний вклад в українське спортове життя в ЗДА.

Хай оцей друкований документ десятилітнього життя УСК-у буде свідоцтвом віри української самовіднайденої людини в силу спорту, віри, що дисципліна спорту йде поруч із наказами фронту, йде дружньо з цим, за чим безупинно тужить українська самостійницька мисль.

Хай буде твердим постаментом переконання, що тільки здорове тіло та здорова душа спроможні на Величне й Героїчне, на творення з міту дійсности.

Із-за обмалі українських друкованих праць про життя й діяльність спортових товариств поза межами Рідної Землі — того роду публікації треба вважати явищем високопозитивним і, з національного погляду, конечним.

Гарно зредагований Альманах УСК-у про власне десятиліття — це перша в тій ділянці українська публікація на американському континенті.

Михайло Гаврилюк

ЗА ВСЕСТОРОННЮ ДІЯЛЬНІСТЬ УСК-у

І так проминуло десять літ діяльности Українського Спортового Товариства в Ню-Йорку. Це легко сказати, десять літ, та за той час багато вложено праці керівних органів цього Товариства в напрямі його зорганізування, розвитку, вироблення основних принципів і поставлення його на нормальну дорогу існування.

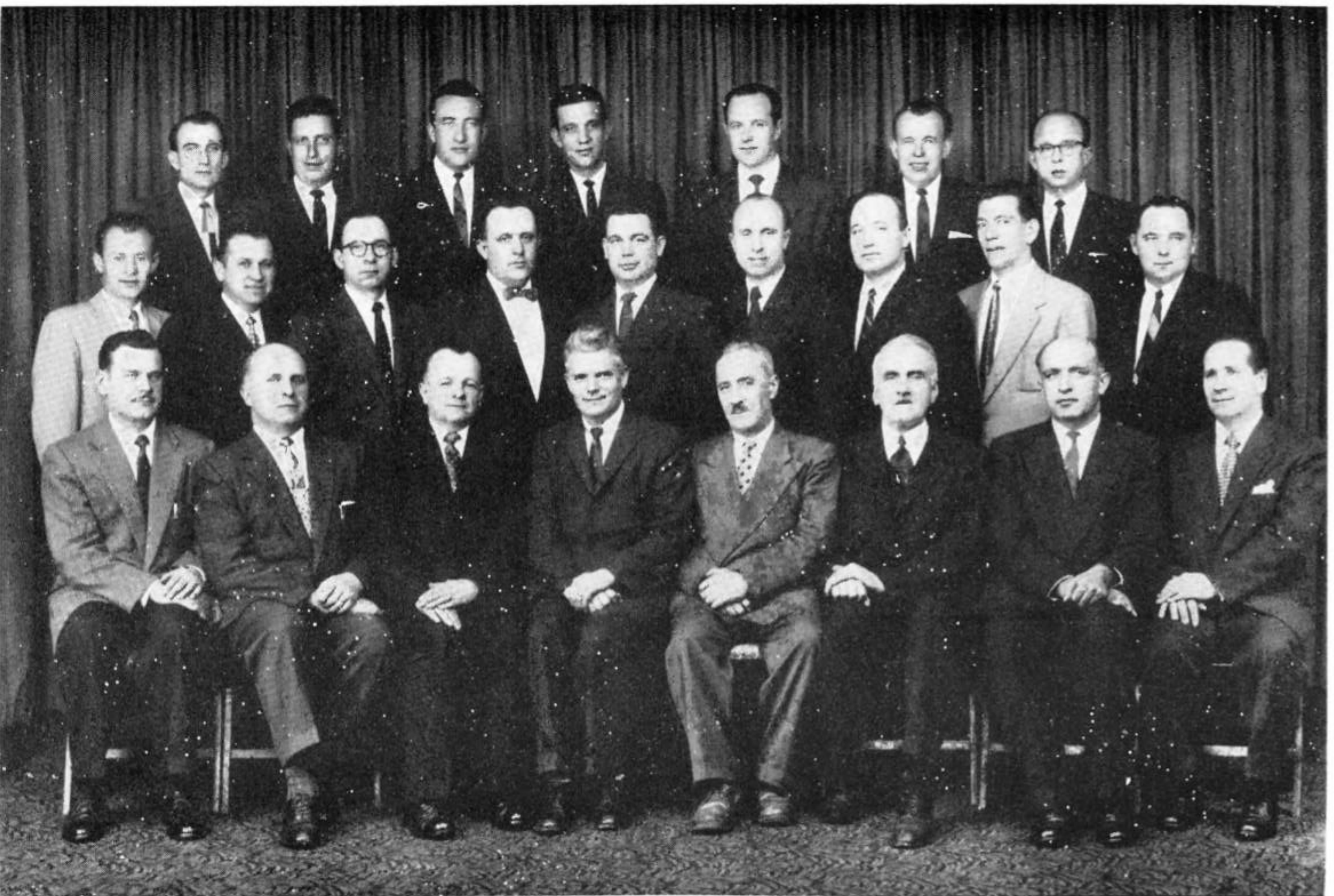
Ґенеза У С К-у є тісно зв'язана з масовим приїздом політичної еміґрації до вільної землі Вашинґтона після другої світової війни, що закінчилася не надто корисно для нас, українців. Ми тільки хвилево вдоволилися нервовим відпруженням і тим, що втихли розриви бомб, гук гармат та непривітливе виття сирен. Однак, зараз після цього виринули в кожного українця думки про те, де ми опинилися — отже під окупацією червоної Росії. Це спричинило народній смуток українців на рідних землях та нерівну боротьбу У. П. А. проти окупанта, а серед українців, що опинилися поза межами рідних земель, повстала душевна боротьба, чи повертатися додому, чи шукати деінде притулку. І так в десятках тисяч людей перемогла думка не вертатися на рідні землі, а шукати іншої країни на осідок. Вони знайшли тимчасовий притулок в таборах, а опісля роз'їхалися по різних країнах. Переважаюча скількість нас, українців, опинилася в З'єдинених Державах Північної Америки. Вже в 1947 році прибули сюди нечисленні перші звістуни політичної еміґрації, а опісля, рік за роком, почало сюди напливати все більше число наших земляків. Вже в 1948 році зібралося відповідне число молодих людей і старших, що зрозуміли, що невідрубною частиною суспільного життя народу є спортовий рух і спортове життя й взялися за діло створення Українського Спортового Клюбу в Ню-Йорку, найбільшому місті в світі. Безумовно, грунт для них був тут дуже непридатний, звідси й початки неймовірно тяжкі. Треба було зорганізувати відповідне число змагунів, треба було придбати виряд, найти приміщення, правно оформити Товариство і т. д.

Десятилітня праця У. С. К-у перейшла свій еволюційний шлях. З малого гуртка людей УСК виріс у велике зорганізоване Спортове Товариство, що нараховує нині 160 змагунів і змагунок різних спортових ланок і приблизно 300 членів. В основу своєї діяльности діючі

органи положили певні засади й принципи. Провідною засадою є аматорство в спорті. Простудіювавши належно обставини, що серед них приходиться працювати, й перевіривши аналізу фінансів, діючі органи УСК-у прийшли до переконання, що не можна спрямовувати спортового життя на дорогу професіоналізму, бо тоді Товариство скотиться до гуртка людей і змагунів, що будуть представляти собою підприємство. А кожне підприємство мусить рахуватися з ризиком, що означає добру конюнктуру або банкрот. Аматорство в спорті віддзеркалює спортовий рух, як не відрубну частину суспільного життя, бо тут дається змогу кожній молодій людині, що, в першу чергу, любить спорт, а не матеріяльні здобутки в спорті, приступити до Товариства та виявляти свою тіловиховну здібність.

Вслід за цим керівні органи УСК-у приняли дальшу засаду, а саме виховання спортовців. Ми є свідомі того, що печені куропатви не летять самі в рот. Їх треба перше спекти. Так само змагуна, в першу чергу, треба навчити й виховати, а щойно тоді він зможе величатися своїми успіхами, а ми втішатися ним, як зіркою. Виховання на добрих спортовців перепроваджується систематичними тренінґами. Говорячи про це, я не можу поминути прізвищ людей, що безкорисною працею набагато влегшили діяльність нашого Клюбу. Ними були: п. В. Кобзяр, мгр. Микола Гошовський, д-р Сергій Тетера й п. Карло Бразовскас (цей останній платний). Засада виховання УСК-у не є голословна, але угрунтована фактами, що нині є зорганізовані й активні чотири молодечі ланки копаного м'яча, починаючи від 10, а кінчаючи на 18 літ життя. Виховувати змагунів є тяжко, але за це кожний в УСК-у вихований змагун є його скарбом. Такі змагуни часто-густо вкладають у своїх змагах душу й тіло, й завдяки цьому побивають нераз сильніших від себе противників. В парі з цим Товариство виконує суспільно-виховну працю тоді, коли організує чисто українські ланки, що в них зберігається українська мова й український дух. А це дуже важне тут, на чужині. Бо в цей спосіб Спортовий Клюб відтягає українську молодь від неморального впливу вулиці великого міста.

Праця УСК-у базується на якнайширшій плятформі товариськости. І ця товариськість кристалізується між членами, змагунами й керівними органами. Є взаїмне розуміння й взаїмна пошана між людьми, різними віком (починаючи від десятилітніх юнаків і в гору). Дальше існує співпраця людей різних освітою, тих, що покінчили народню школу й тих, що покінчили вищі школи. Товариське життя виробилося на засаді широкої толеранції партійної приналежности, релігійного визнання та територіяльного походження членів. Цілком сміло можна сказати, що УСК є безпартійною організацією, без супремації якогонебудь релігійного визнання й без виріжнення територіяльного походження. І так в спорті повинно бути. Ця товариськість і взаїмна співпраця витворюється сходинами в домівці, де

Управа УСК-у Ню-Йорк: Р. Скоробогатий — тов. суд., Я. Клим — секр., В. Кульба — м. гол., мгр. М. Гаврилюк — голова, д-р В. Одинський — К. К., Е. Лисняк — скарб., мгр. І. Хамуляк — прес. реф., М. Черник — тов суд. Стоять в другому ряді, від ліва: П. Попович — л. юн. „Б", В. Костюк — п. л. юн. „А", Ст. Кіра — К. К., Б. Василишин — л. юн. „А", В. Зазулькевич — л. рез., М. Дрогобицький — госп., І. Винник — чл. Упр., О. Сторожинський — л. учні, В. Квас — орг. реф. Стоять в третьому ряді, від ліва: П. Ференц — л. стук-пук, О. Кудрик — чл. Управи, Р. Лисняк — л. ком. „Б", В. Сєрант — л. перш. ком., Я. Палій -- п. м. учні, І. Цмайло — л. новаки, Ст. Качмарський — п. л. новаки (Photo by Park View Studio).

Executive Board of UASC of New York in 1957/58.

кожного вечора можна побачити не менше як 20 присутніх, що, або вправляють гру в стук-пук, або в шахи, або гуртками ведуть дискусії на тему спорту. Щоби це перевести, члени Управи поодиноко посвячують один вечір в тижні на дижур в домівці. А дорогий це час, бо призначений їм на відпочинок по цілоденній праці в „шапах". Дальше, на протязі десяти років діяльности УСК зберіг і зберігає національний принцип Товариства, щоби, таким чином, виправдати саму назву „Український Спортовий Клюб". На це є факт, що в У С К-у змагаються 160 українських змагунів і змагунок, що їх Управа кожної неділі чи в інші дні провадить до змагу. Цим числом можна похвалитися серед інших українських клюбів, і це, також, великий вклад суспільної праці.

Управа У С К-у, дальше, поставила собі за ціль розвинути всесторонню діяльність спортового життя, що означає не присвячувати уваги тільки одному родові спорту, але розвинути його в усіх ділянках. Дотепер в УСК-у є заступлені такі ланки: 1. ланка копаного м'яча — має сім команд, що змагаються в Німецько-Американському Зв'язку. 2. Ланка столового тенісу — має три мужеські й одну жіночу команди, що змагаються в Ню-Йоркському Столово-Тенісовому Зв'язку. 3. Ланка відбиванки — зареєстрована в Ню-Йоркському Метрополітальному Зв'язку й бере участь в американських, як також в усіх українських турнірах. 4. Ланка кошиківки, покищо лиш зорганізована й не виступає у змаганнях. 5. Шахова секція, що брала участь в турнірах, зорганізованих Українською Спортовою Централею. Є ще багато інших ділянок спорту, що Управа має в пляні й повинна розвинути. До цього є потрібна на терені Ню-Йорку власна площа, де можнаби на протязі цілого року, в довільнім часі, вправляти всі роди спорту. Управа шукає за такою площею, й прийде час, що її купить. Тоді проблема всесторонньої діяльности буде вповні розв'язана.

Крім цієї внутрішньої суспільної праці У С К також вповні виконує зовнішню суспільно-громадську працю у відношенні до всіх українських товариств і організацій. Коли тільки був клич до згуртованого виступу в маніфестації чи прохання про матеріяльну поміч, то Управа й змагуни УСК-у завжди брали активну участь чи допомагали фінансово. Про це говорять факти, а не самі слова. Із тих багатьох фактів належало б деякі відмітити. Коли зайшла потреба купна Народнього Дому в Ню-Йорку, У С К вже в організаційних початках купна цього дому пішов назустріч і зорганізував спортовий турнір з участю: У С К Ню-Йорк, У С К „Тризуб" Філаделфія, У С К „Січ" Елізабет і Олдбої Ню-Йорк, і дохід із цих змагань передав на купно Народнього Дому. Так У С К став уділовцем Народнього Дому. Також, коли зайшла потреба будови української школи при церкві св. Юра, то знову Управа й змагуни зрозуміли цю болючу й необхідну справу й пішли назустріч матеріяльним потребам. Зорганізовано товариські змагання з У С К Гартфорд, і знову дохід із цих

УСК підчас демонстрації в річницю голоду на Україні

Ukr. Amer. SC during the demonstration commemorating 20th anniversary of artificial famine in Ukraine

змагань передано на будову української школи. Дальше, майже щорічна поміч дітям-сиротам в Европі, даток на будову церкви в Ульмі — Німеччина та добровільні датки потверджують тільки це, що У С К. завжди іде з матеріяльною поміччю в міру своєї спроможности. Виступ У С К-у в маніфестації з нагоди 20-их роковин голоду на Україні, як також участь в святах льояльности стверджують, що завжди там, де йшлося про численну участь і зарепрезентування волі нашого народу перед чужинцями не бракувало Управи й змагунів УСК-у.

Управа УСК-у тісно співпрацювала з іншими українськими товариствами, а головно молодечими, як С. У. М. А., Пласт та Студентська Громада, дальше такими як Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Ню-Йорку — Відділ Українського Конгресового Комітету Америки, Метрополітальна Ліга Молоді, Союз Українок, Червоний Хрест і Золотий Хрест. Управа часто-густо брала участь у спільних нарадах цих товариств, а також змагуни виступали зі змаганнями в імпрезах, влаштовуваних цими товариствами. Управа плекає також товариське співжиття з чужинецькими клюбами, бере участь в їхніх імпрезах, і це дає змогу придбати для клюбу приятелів-чужинців. Їх частинно вже придбано, але треба їх ще більше приєднувати.

І так, передаючи коротенький загальний огляд діяльности клюбу внутрі й назовні, можна сказати на сторінках цього ювілейного журналу, виданого з нагоди десятиліття існування У С К-у, що невсипуща праця Управи й змагунів в напрямі поставлення товариства на добрі основи не пішла надармо, вислідом чого є, що У С К одинокий має найбільше голосів в Лізі, бо аж сім, і найбільше зареєстрованих змагунів копаного м'яча, бо аж 130. Щоби утримати цей рівень і поширити його дальше, треба точно придержуватися тих вироблених і випробуваних засад і нові, здорові, до них додавати. Реасумуючи все сказане, я можу сміло сказати, що існування У С К-у забезпечене й що товариство нині є і може на будуче бути взірцем і прикладом не тільки для своїх товариств, але й для чужих.

Закінчуючи цей загальний огляд, я, як член Управи, що закінчує шостий рік праці — два роки як скарбник, а чотири роки як голова, — складаю щиру подяку за безкорисну працю усім бувшим і теперішнім членам Управи, що впродовж десяти літ, в більшій чи меншій мірі, довше чи коротше, причинилися до так величної діяльности Товариства. Всім їм засилаю моє дружнє-тепле „спасибіг".

Володимир Баранецький

ДО ІСТОРІЇ ЗАСНУВАННЯ УСК-у

Коли 3-го березня 1947 р. до берегів тієї обітованої землі причалив військовий пароплав „СС. Марін Марлен" з черговим транспортом „переміщених осіб", він привіз на своєму покладі також групу ентузіястів українського спорту й активних спортових діячів, ще в Рідному Краю і, потім, на еміґрації в Німеччині.

Але в країні нового поселення не було їм зразу до спорту... Кожний мусів передусім якось „зачепитися" в нових обставинах, знайти варстат праці, мешкання, вписатися на студії тощо. Так дійшло до заснування першої організації новоприбулих українців на терені ЗДА — Товариства „Самопоміч" у Ню-Йорку, що й була подумана як осередок взаїмної виміни інформацій, культурної діяльности й економічної самодопомоги. В ряди „Самопомочі" включилися і ми, молоде покоління, бувші студенти Високих Шкіл в Краю і на еміґрації. Ми почали шукати контактів із тут народженою молоддю українського походження. І знайшли їх.

Мені, як уповноваженому представникові Центрального Союзу Українського Студентства, припала честь скликати перші спільні збори новоприбулої й тутешньої студіюючої молоді, що відбулися 17. травня 1947 в Ню-Йорку. Тоді теж стався історичний факт — ми заснували спільно Українську Студентську Громаду. При Громаді постала, звичайна річ, і спортова секція і, саме, в створенні тієї секції треба шукати первопочатків організованого спортового життя в нашому місті, що в дальшому й привело до заснування УСКлюбу.

Ці первопочатки були (бо й мусіли бути) дуже скромні. Члени секції та принагідні учасники приходили час до часу на відбиванку в Томпкінс парку при 10-ій вулиці, або сходилися на кілька партій столового тенісу до нашої домівки — тоді при 14-ій вулиці. З нашими тут народженими братами — членами нашої Громади ми вели довгі дискусії на тему організації й поширення спортової діяльности, але ці розмови радше розчаровували нас, чим підносили на дусі...

Наші друзі поінформували нас, що такі роди спорту, в яких ми були специяльно зацікавлені, тобто копаний м'яч, відбиванка, легкоатлетика, лещетарство, не мають тут широкої популярности. Інші спортові гри, як кошиківка, бейзбол чи навіть гру в круглі можнаби вправ-

Мґр. Михайло Гаврилюк
голова УСК-у в рр. 1954/55 — 1957/58

Mr. Michael Havryluk
Club President 1954/55 — 1957/58

ляти, але треба нам записатись до спортових клюбів при церквах чи парохіях, або при деяких відділах братсько-допомогових товариств.

Такі вигляди, скажу відверто, нам тоді не всміхалися . . . Ми ще занадто були тоді „европейцями", ми жили ще в іншому психічному кліматі й навіть у наших розвагах та дозвіллі хотіли зберегти своє власне обличчя, знайти в них хоч крихітку того, що залишилось далеко, за нами. Поза тим — передумова приналежности членів нашої Громади до віроісповідних стоваришень чи різних обезпеченевих товариств могла загрожувати й так нечисленній групі молоді розбиттям і роздорами.

Тож виринула доконечна потреба заснування зовсім нової організації, що її завданням було б культивування різних родів фізичної культури й якої членами могли б бути всі молоді українці, без огляду на їхні релігійні й політичні переконання, чи приналежність до інших товариств.

З тією метою скликано перші Установчі Збори, що відбулись 20.грудня 1947 р. в домівці УСГромади при 33 Схід 7-ій вулиці, і на них формально засновано спортове товариство під назвою „Український Спортовий Клюб, Ню-Йорк". З-поміж дев'ятнадцяти учасників Зборів вибрано Управу в такому складі:

Володимир Баранецький — голова,
Микола Гризентович — секретар-скарбник,
Богдан Прудиус — менаджер копаного м'яча,
Роман Кузів — ланковий легкоатлетики й кошиківки,
Юліян Таращук — господар.

Збори зразу вирішили наладнати роботу в ділянках: копаного м'яча, спортових гор, легкоатлетичних та клюбових гор, розділюючи при цьому функції провідників і тренерів поодиноких ланок між присутніх. Так, напр., фізичну заправу змагунів доручено Р. Кузеву, технічне орудування м'ячем — Ю. Таращукові, а тактику футбольної гри Б. Прудиусові, який мав теж зайнятися ланкою столового тенісу. Мені доручено організацію відбиванкової ланки. Початок тренінґів визначено на кінець лютого місяця. Змагуни повинні були придбати спортовий виряд за власні кошти з тим, що Клюб у майбутньому постарається від них цей виряд відкупити.

Нововибрана Управа УСК-у, спираючись на постановах Зборів, намітила в своїй діяльності такі основні цілі:

1) Формально заінкорпорувати Т-во як самостійну організацію для культивування спорту на аматорських принципах.

2) Подбати про прийняття футбольної секції Клюбу до котроїсь з американських ліг;

3) Підшукати Клюбові приміщення, винайняти тренінґову площу;

Перша футбольна команда УСК-у перед першими змаганнями проти СК „Варшава. (УСК виграв 4:2). Стоять від ліва: І. Ґалик, Р. Кузів, О. Стороженко, д-р В. Гук, О. Голюка, В. Баранецький, Ю. Таращук, М. Бойчук. Сидять від ліва: М. Стахів, Рошанський, М. Суський.

Ukrainian first soccer team in 1948

4) Зорганізувати й забезпечити вирядом принаймні одну повну команду копаного м'яча та одну дружину відбиванки.

Одним з дуже активних членів нашої Управи виявив себе друг Богдан Прудиус, з яким я працював ще у Львові, в Укр. Студентському Спортовому Клюбі, і якого знав з Німеччини. Друг Прудиус приклав багато зусиль і жертвенної праці до реалізації намічених Управою плянів, як також виявив чимало ініціятиви в заснуванні Товариства. 25. березня 1948 р. наше Товариство одержало т. зв. „Чартер", що його підписали із громадян старшого покоління пп.: Платон Стасюк, Петро Задорецький, Ілля Гузар, Микола Гладун, Михайло Бойчук і В. Найдан, а з новоприбулих: Б. Прудиус, Ю. Таращук і В. Баранецький.

По завершенні правно-організаційного етапу, ми звернули головну увагу на спортовий вишкіл змагунів. Від березня 1948 р. відбувались часто тренінґи на спортовій площі в Іст-Рівер парку, а від 1-го травня започатковано систематичні тренінґи, двічі в тиждень, на площі Ред Гук Сентер у Бруклині.

Для підготови перших футбольних змагань Клюбу скликано ширші сходини Т-ва на день 8. травня 1948, на яких і доповнено Упра-

Перша команда УСК-у в році 1948. Клячать від ліва: М. Суський, Цефало, Я. Надбережний. Стоять від ліва: Цоцко, І. Ґалик, М. Стахів, В. Сєрант, Ю. Таращук, П. Панкевич, Мазур, В. Чорний.
First soccer ball team in 1948

ву новими членами на місце тих, що відійшли. Управа оформилась в такому складі:

Волод. Баранецький — голова,
Роман Кузів — секретар,
Софія Стефанович — скарбник,
Богдан Прудиус — менаджер ланки копаного м'яча,
Михайло Суський, Ю. Таращук і Роман Кузів — інструктори.

Тоді теж обговорено справу внутрішнього статуту Т-ва. Я виготовив проєкт статуту на зразок інших европейських спортових клюбів, і він був затверджений одноголосно. Згідно з статутовими вимогами вибрано Контрольну Комісію, до якої увійшли: п. Роман Скоробогатий, як голова, і пп. М. Стахів і М. Білянич, як члени.

Перші, „інавґураційні" футбольні змагання УСК-у з польським клюбом „Варшава" назначено на день 20. червня. Весь потрібний виряд придбали самі змагуни, крім цього пп. Прудиус, Суський і Баранецький постаралися про доповнення комплету, давши Клюбові позичку.

Змагання з „Варшавою" були широко розреклямовані, на жаль, в тому часі не було в Ню-Йорку стільки симпатиків та прихильників

УСК-у, скільки є їх тепер. В чудовий соняшний день на площу Ред Гук Сентер прийшло заледве коло сто глядачів бути свідками „хресного вогню” нашої команди на вільній американській землі. Склад дружини виставив Богдан Прудиус, а свіжонабутих, чорно-червоних кольорів УСК-у прийшлося тоді з гордістю боронити й неодному не-футболістові . . . Проте в нашій команді було також декількох вправних змагунів, з ліґовим стажем, і ці змагання з доброю польською командою ми виграли з рахунком 4:2.

Наша перемога додала нам багато віри в наші спроможності, і хоч наступний матч з Вірменами ми незначно програли 0:1, то все ж таки в цих двох матчах наші змагуни загартувались до дальших боїв на зеленій мураві. Тому ми вирішили вступити в члени однієї з американських ліг та змагатись за її мистецтво.

Ми вибрали тоді т. зв. „Істерн Дістрікт Ліг”, виходячи із заложення, що в рямках тієї Ліги зможемо найбільш успішно змагатися за „пункти”, а, одночасно, буде змога молодій дружині фізично й технічно дозріти, удосконалитись. Наші сподівання були зовсім оправдані. Вкоротці ми внесли прохання про прийняття, і на Загальних Зборах Ліги в дні 3-го серпня 1948 р. нас прийнято одноголосно в її члени.

Не менш успішно від футбольної, працювала ланка столового тенісу. Зокрема в зимовому сезоні концентрувалась довкола секції активність нашого Клюбу. В тому часі УСК мав два переможні виступи: 26. лютого 1948 р. переміг Укр. Амер. Ветеранів (6:0) і 27. червня Укр. Катол. Ветеранів ім св. Юрія (7:1).

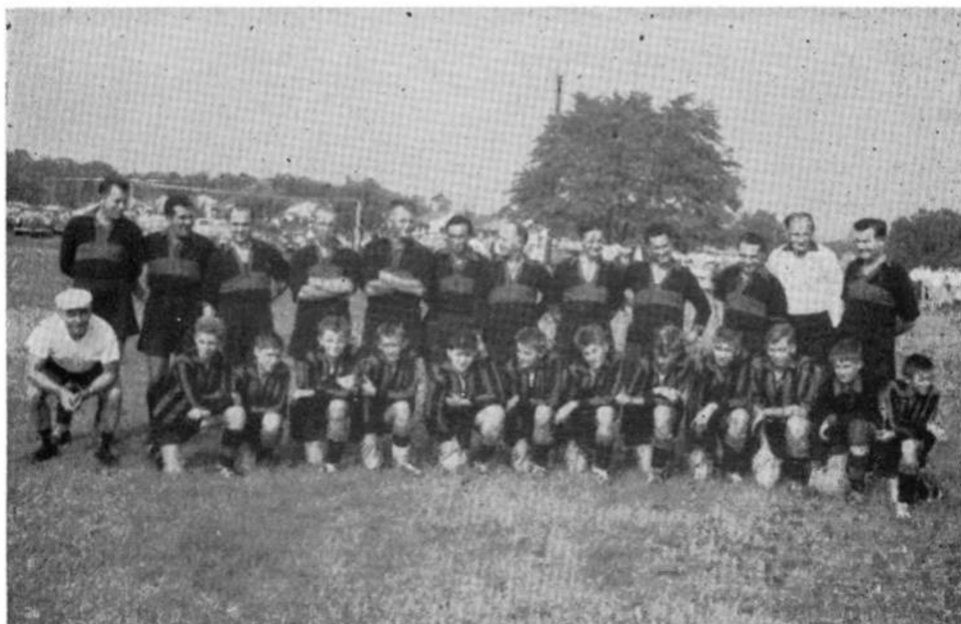
Хоч наша відбиванкова секція була в той час найчисленніша й дуже активна та часто брала участь в різних внутрішніх українських імпрезах, проте нам тоді не вдалося нав'язати контакту з американськими командами, головно із-за недостачі відповідних фондів, хоч би тільки на те, щоб покрити кошти подорожі до довколишніх спортових центрів. А своїх власних машин ми ще тоді не мали . . .

Так пройшло гаряче літо 48-го року, наступила осінь, і нам щораз частіше приходилось зустрічати в пристані давніх друзів-спортовців з Европи, які приїздили вже не поодинці, а цілими групами. Ряди УСК-у поповнялися новими вартісними змагунами. В тому часі мені вдалося здобути стипендію в одному з найстарших і найвизначніших університетів у східніх стейтах і мій виїзд з Ню-Йорку став необхідним. З жалем прийшлося пращати нашу спортову родину. Щоб формально закінчити пройдений початковий етап праці й передати аґенди Управи в нові руки, ми скликали Загальні Збори УСК-у, діставши перед тим згоду відомого прихильника спорту, д-ра Степана Стека, обняти головство Клюбу. Д-р Ярослав Макарушка погодився стати головою Контрольної Комісії.

Збори пройшли при великій та ентузіястичній участі спортової молоді, що й дало мені тоді глибоку впевненість, що новозорганізоване

товариство вже закріпило свої позиції й відтепер ще з більшим розмахом працюватиме для слави українського імени. Вся 10-літня діяльність УСК-у і цей славний його ювілей свідчать переконливо, що я не помилявся в своїх сподіваннях.

І це сьогодні наповняє мене особливою радістю.

Два покоління, але та сама ідея. УСК-олдбої — УСК-учні перед змаганнями на пікніку в червні 1956 р. По „завзятому" бою, вислід змагань 4:4.

Ukrainian SC oldboys and juvenile soccer teams before their game in 1956. Score 4:4.

СПИС УЧАСНИКІВ УСТАНОВЧИХ ЗБОРІВ УСК-у

1. Боднар, 2. Михайло Білянич, 3. Юліян Таращук, 4. Володимир Баранецький, 5. інж. М. Лепкалюк, 6. Мик. Гризентович, 7. І. Галик, 8. Я. Білянич, 9. М. Стахів, 10. Б. Прудиус, 11. М. Суський, 12. Роман Кузів, 13. С. Крафт, 14. М. Бойчук, 15. П. Шкрибляк, 16. Семеген, 17. Войтанівський, 18. Луцький, 19. Лярій.

Д-р І. Сєрант

НАЧЕРК ІСТОРІЇ УСК-у

Літом 1948 року Український Спортовий Клюб мав уже майже цілий рік існування поза собою. Перші найтрудніші кроки пороблено, зв'язки з новим американським спортовим світом наладнано, словом, новий, а, можна мовити, і перший український спортовий клюб на американському континенті став назаперечною дійсністю. З його постанням почалася писати нова сторінка буття української громади на чужому континенті, а зокрема у великому Ню-Йорку.

Про ці перші кроки нового товариства докладно звітує на іншому місці п. Володимир Баранецький, і нам прийдеться продовжувати його звітування із того часу, де його звіт кінчається.

По виїзді п. Баранецького з Ню-Йорку в житті молодого товариства настав пливкий час. Забракувало тоді у Проводі Клюбу людини, що очолювала б Клюб назовні та яка б своїм власним прикладом поривала до праці для Клюбу не лишень інших членів Проводу, але також усе хоча ще нечисленне членство. Тому дуже цінним являється нині тодішній вклад праці п. Богдана Прудиуса, що своєю відданістю спортовим ідеалам та своєю наполегливою працею зумів запобігти тому, що життя у новозаснованому товаристві не тільки що не припинилось, але, навпаки, набирало щораз-то більшого розмаху.

Голови та особовий склад Проводу у тому часі часто змінялися, щоби, вкінці, зробити місце новому Проводові, що його вибрано на Надзвичайних Загальних Зборах Клюбу з кінцем весни 1949 р. Головою Клюбу вибрано тоді п. Романа Скоробогатого, а до Проводу ввійшли пп.: д-р Іван Сєрант — заступник голови, Сильвестер Процьків — секретар, Богдан Прудиус — ланковий копаного м'яча, Мирослав Стахів — господар, Воловодюк — скарбник, Роман Левицький та Ярослав Балабан — члени Проводу. Контрольну Комісію очолив Микола Хоманчук.

Новий Провід енергійно забрався до праці, щоби скріпити молоде товариство та в частих контактах з чужинцями не повстидати свого імени. Передусім пожвавлено кампанію за приєднанням членства до Клюбу. Це було серед тутешньої громади щось нового, бо про копаний м'яч дехто і мало чував, а коли і дещо чув, то ніяк не хотів признати йому такого місця у спорті, яке занимає всемогучий бейз-бол.

Але в той час, силою історичних обставин, почалося переселення українських громад, розкинених по цілій Европі, до Америки, а зокрема до З'єдинених Держав. Отже й членство Клюбу збільшувалося. Провід, користаючи, так би мовити, із ґеографічного положення міста Ню-Йорку, як переходового пункта нової української еміґрації, поробив усі можливі старання та заходи, щоби свої спортові ланки, а передусім ланку копаного м'яча, скріпити високовартісними змагунами. А вони тоді були й, коли б згуртовані в одному товаристві, могли б створити репрезентаційну спортову одиницю, що була б непересічним засобом для поширення доброго імени українського загалу.

Тоді в порті члени Проводу та члени Товариства держали неофіційний дижур, намагаючись нотувати приїзд нових змагунів та, по змозі, намовляти їх до сталого побуту в Ню-Йорку. Для історії треба згадати, що тодішній час (роки 1948-1950) у З'єдинених Державах був періодом досить поважної економічної скрути (рецесії), що часами буває однією із переходових стадій до довгої та затяжної депресії. Тому Провід Клюбу брав на себе нещоденну відповідальність перед новоприбулими відносно їхнього влаштування чи то на праці чи то на квартири. Провід та членство докладали всіх зусиль, щоби новоприбулих змагунів та й незмагунів впровадити в нові життєві умовини без більших моральних та фізичних ускладнень. Із цих завдань Провід вив'язався успішно, і вже в тому часі в рядах УСК-у бачимо таких змагунів, що ще недавно не для одного учасника на спортових змаганнях були причиною до глибоких хвилювань, коли круглий м'яч докотився до їхнього черевика. (Без обиди для других високовартісних змагунів того часу, маю тут на думці п. Володимира Кобзяра).

Другою не менш важною справою Клюбу було його матеріяльне устаткування. І тут, справді, потрібно було чародійної палочки, щоби цю справу Товариства належно уладнати. Члени Проводу та загал членства не жаліли власного гроша, одначе видатки все більшали. Тоді, за взором американських організацій, Клюб почав влаштовувати спортові та розвагові імпрези. Перша дуже чисельна та, до речі, дуже успішна імпреза-Забава відбулася у травні 1949 року в приміщенні греко-католицької церкви на Бронксі. Далі слідували другі імпрези, влаштовувані чи то самостійно чи спільно з товариством „Самопоміч" Ню-Йорк. Доходи із вступів на спортові змагання, що, нормально, в цілому світі, є підставовою базою для існування клюбів, тут були майже жодні. Змагання нашого Клюбу відбувалися на міських площах, де грошеві збірки у формі вступів були й є досі заборонені. Спорадичні збірки з капелюхом серед глядачів нераз і не покривали видатків на оплату суддів, а мови вже не було, щоби ці збірки дали більший дохід на закуп спортового виряду (виїмок: одні змагання УСК — Варшава). Жертвенність глядачів (маю на думці американських) значно збільшилася, коли дещо прецизніше очеркнено характер та ціль цього кругом ношеного капелюха. Фраза "Your contribution for coffee for

players” зм’якшувала серця цих глядачів, робила їхній видаток вже самозрозумілим та не давала міському „церберові” причини до інтервенції. Щоби цей невідрадний фінансовий стан Клюбу дещо поправити, а то зовсім оздоровити, тодішній голова, спільно із другими членами Клюбу, повели енергійну збірку добровільних датків на потреби Клюбу серед значного гурта українських працівників при готелі Вальдорф Асторія. Вийшло так, що члени та навіть нечлени прямо оподатковувалися платити кожного тижня певну суму до каси Клюбу. Сталими жертводавцями того часу були слідуючі особи: Евген Голюка, Михай-

Перша команда УСК-у в році 1950/51
First soccer-ball team in 1950/51

ло Головей, Осип Гулей, Олесь та Евген Костеки, Михайло Грицков’ян, Роман Левицький, Михайло Суський, Роман Скоробогатий. Із давнішої еміґрації грошевими датками підпомагали Клюб такі працівники в горі названого готелю: Григорій Чорний, Михайло Вишиваний, Корнило Лучка, Василь Жук та другі. Бувало деколи й так, що й чужинці не жаліли свого гроша на Клюб, очевидно, заохочені добрим прикладом та теплим словом своїми співробітниками-українцями. І тому хай ці рядки будуть висловом подяки за їхню жертвенність та їхню відданість спортовій ідеї.

Як вже згадано в іншому місці, (гляди звіт п. Баранецького) УСК був членом Ліги Східнього Футбольного Дистрикту, що між своїми членами мав поважні й сильні клюби як „Колюмбія”, „Міляно” та

другі. У цьому першому сезоні (1948/49) наш Клюб, у загальному точкуванні, здобув четверте місце перед „Варшавою" (тогочасний мистець) та попередньо вже згаданими „Міляном" та „Колюмбією". Це був неабиякий успіх, коли зважити обставини, серед яких нашим новоприбулим змагунам прийшлось ставити перші кроки на цьому новому континенті. Майже не було тоді таких змагань, щоб їх наші змагуни зачинали, або кінчали у повному складі, тобто цілою одинадцяткою. Звичайно змагання починалися у вісімку або дев'ятку по нашій стороні, а решта змагунів доходила вже підчас ходу змагань. Бувало, одначе, що змагання починалися у повному складі, а кінчалися із здекомплетованим складом. Це все було наслідком цього, що наші змагуни майже поголовно мусіли перейти цю неминучу стадію кожного молодого іміґраційного життя, як праця в неділю, нічні зміни тощо. Хочемо підкреслити, що згадка про ці дні не є на те, щоб оправдати, чому наш Клюб був лишень четвертим в табелі. Метою цих рядків є, одначе, ближче схарактеризувати ці обставини, серед яких нашому Клюбові прийшлось будувати те, що нині, по десятьох роках, являється поважним осягом та успіхом.

Рішення попереднього Проводу Клюбу відносно нашого членства в „Істерн Дістрікт Ліґ" не було, як пізніше виказалося, надто влучним потягненням. Одначе, будучи новим на американському грунті, не знаючи ближче тутешніх обставин, ми не могли зразу зорієнтуватися відносно вартости певних організаційних одиниць. Спочатку ми хапалися першої-ліпшої нагоди, щоб влучитися в американську футбольну схему, відсуваючи на дальний плян всякі рефлексії та застереження, що їх ми могли б вже мати тоді, коли ставали членом згаданої Ліґи.

Членами цієї Ліґи були клюби різних національностей, у проводі, одначе, були люди, що всю свою любов та увагу віддавали таким клюбам, як „СК Маккабі" або „Ню Ворльд Клаб". Звідси й всякі рішення та потягнення проводу Ліґи були подиктовані вищезгаданими мотивами.

Про певний організаційний порядок і мови не було. Бувало й так, що два або один день перед змаганнями ми не знали, хто буде нашим противником, або де змагання мають відбутися. Відношення до нашого Клюбу зі сторони проводу Ліґи було назовні чемне. Одначе автор цих рядків, як тодішній делеґат УСК-у до Ліґи, на кожному кроці відчував холод та резерву. Наші осяги на спортовому майдані не давали нам ще моральної підтримки в частих непорозуміннях між Клюбом та Ліґою. До цього доходило й те, що представники „братнього" клюбу „Варшава" старалися підкопати нашу позицію всюди, де тільки могли.

Другий сезон у цій Лізі, сезон 1949/50, був періодом безперервних успіхів нашого Клюбу. В той час команду копаного м'яча скріпили такі визначні змагуни як: Арндт, Банах, Гарасим, Ґірка, Голюка, Гусар, Древницький, Каратницький, Лапичак, Лютак, Павлюк, Павлічка,

Поритко, брати Сохани, Єрант, Зачкевич, Цьолко та другі. Тоді змагання нашого Клюбу були, направду, насолодою для глядачів, а великою несподіванкою для офіційних чинників Ліги та прикрим розчаруванням для наших противників. У цьому сезоні зорганізовано команду юньйорів та команду резерви. Словом, почався наглядний розріст нашого Клюбу. Тоді, на різних офіційних засіданнях, позитивніша та вже тепліша була мова про наш Клюб та про українців взагалі. Тоді перший раз у Ню-Йорку заговорено про те, що українці у своїй грі виказують певну школу та грають певною системою. Як треба було сподіватися, наш Клюб здобув у цьому сезоні мистецтво Ліги, звідси й йому відчинилися ворота до вищої кляси в рямцях цієї самої Ліги, до Премієр Дівіжин. Одначе Провід постановив виступити із „Істерн Дістрікт Ліґ" та приступити до Ліги, що в ній поняття правопорядку мало б значення та де б наші змагуни могли змагатися з клюбами, меншбільш рівнорядними. Тоді, через представника чеського спортового клюбу, п. Кутана, Національна Ліга запросила УСК стати її членом. Провід нашого Товариства приняв цю пропозицію, і новий сезон 1950/51 розпочато в рядах Національної Ліги. Членами Ліги були в той час: поляки, чехи, данці норвежці, шведи.

Виступ нашого Клюбу з „Істерн Дістрікт Ліґ" не був легким. Через штучно створені Лігою формальні перепони, Провід нашого Клюбу був змушений створити нове товариство (Українсько-Американське Спортове Товариство) й під цією дещо зміненою назвою приступити до Національної Ліги. В „Істерн Дістрікт Ліґ", в клясі „Премієр Дівіжин", переходово залишалася ще наша резерва. Коли сезон 1950/51 скінчився, Провід Клюбу відтягнув і резерву з „Істерн Дістрікт Ліґ". Таким чином цілий наш Клюб назавжди покинув її ряди.

Так, як це завжди й усюди буває з новиками, наш Клюб Національна Ліга приняла дуже осторожно. Консервативність та прямо незнання спортових справ, виказуване деякими членами проводу Ліги, робили наше становище нелегким. Одначе осяги наших змагунів на зеленій мураві, а частіше на глибокому піску на Бруклині, скоро принесли нашому Клюбові належну оцінку та належне місце у цій Лізі.

мґр. М. Гаврилюк

інж. С. Кравченюк

УСК В НАЦІОНАЛЬНІЙ ЛІЗІ

Примітка: Цю статтю опрацювали пп.: мґр. Михайло Гаврилюк і інж. Степан Кравченюк. Перший з них звітує про УСК в Національній Лізі від 1950/51 до 1952/53, другий з них пише про роки 1953/54 і 1954/55.

Ред. Колеґія

Рік 1950 започаткував другий етап розвитку Українського Спортового Клюбу в Ню-Йорку. В цьому році перша команда копаного м'яча УСК-у перейшла з Істерн Дістрікт Ліґ до Національної Ліги. Рішення Управи про цей перехід було оправдане й, в тому часі, корисне для Товариства, бо, в міру цього, як УСК ставав щораз краще зорганізованим і сильнішим клюбом, він мусів також оглядатися за сильнішими лігами. Такою, в цей час, була Національна Ліга, що, після професійної і Німецької Ліг, займала, під оглядом рівня гри, третє місце на терені Ню-Йорку й метрополії. Цим самим Управа УСК-у мусіла звернути пильну увагу на зорганізування сильної команди копаного м'яча, і це їй почасти вдалося. В тому році в красках УСК-у виступали слідуючі змагуни: І. Сохан, Т. Древницький, М. Шміґель, Я. Палій, Е. Голюка, В. Сєрант, В. Гарасим, А. Лапичак, В. Хижак, О. Банах, Р. Павлюк, Е. Арндт, С. Лютак. Менаджером команди був п. О. Гірка.

Національна Ліга, як сама назва показує, об'єднувала в той час 8 спортових клюбів різних національностей: данців, шведів, норвежців („Ґйоя"), чехів, поляків, італійців („Патерсон-Доверс") та інших. В змаганнях за першенство Ліги перша команда УСК-у мусіла подумати про вироблення техніки й системи гри в копаний м'яч. Перший сезон в Національній Лізі УСК закінчив почесним другим місцем. Цей факт заставив всі інші клюби все більше респектувати нашу футбольну команду, як сильного й поважного противника, й відповідно приготовлятися до змагань з нею. Замітним було, що зустрічі УСК-у нпр. з Ґйоєю, відбувалися тоді, коли з Норвегії прибував корабель і привозив змагунів европейської школи. Проте змагуни УСК-у відносно легко давали собі з ними раду, за виїмком одних змагань, що відбулися на Великдень 1954 року. Їх УСК програв відношенням 6:0, а А.

Лапичак, наш змагун, зламав ногу й від того дня мусів повісити футболівки на кілок. Постійним конкурентом УСК-у в Національній Лізі, коли йдеться про перше місце в табелі, були італійці — Патерсон Доверс. З ними наша команда копаного м'яча мусіла зводити, крім спортового змагу, також і рукопашні бої. Явище непохвальне в спорті, але оправдане частинно тим, що в нас нерви ще не успокоїлися після воєнної завірюхи, підчас коли італійці забували спортові правила через їхню гарячу кров і бурхливі нерви, питомі їм прикмети, зв'язані з підсонням їхньої батьківщини. Пишемо про це тільки тому, що, мимо непорозумінь на зеленій мураві, оба клюби (Патерсон Доверс і УСК) були дуже добрими приятелями на протязі всього часу побуту УСК-у в Національній Лізі. Наша команда збудила велике заінтересування футболем серед наших поселенців в Патерсоні й цілому стейті Ню Джерзі. Вона притягала на змагання велику скількість наших земляків, що кожночасно витали її цвітами, а відтак належно їй допінґували. Це заінтересування копаним м'ячем увінчалося успіхом в цьому стейті, бо вже в сезоні 1951/52 постав в Елізабет Український Спортовий Клюб „Січ", що також приступив до Національної Ліги. Ґенеза клюбу „Січ" тісно зв'язана з переходом УСК-у до Національної Ліги, де можна було утримувати тільки одну команду копаного м'яча, а місце для резерви чи молодечих команд там тоді не було й до сьогодні нема. Звідси й численні змагуни, що дальше хотіли вправляти футбольний спорт, а не мали місця в УСК-у, перейшли до новоствореного клюбу „Січ" і, таким чином, поклали нову цеголку в будову українського спортового життя на терені ЗДА.

Повертаючи до першого сезону УСК-у в Національній Лізі, слід відмітити наші зустрічі в змаганнях з поляками („Варшава") й чехами („Прага"). Ці змагання стягали сотки, а часом і тисячі глядачів. З них УСК, по більшій части, виходив побідно. Це мало свій вплив на внутрішній стан Товариства, пов'язаний з покращанням фінансів, бо УСК, як господар, відбував свої змагання на закритій площі „Арктік Овал" на Бруклині. Для дальшого скріплення фінансового стану УСК-у, звернено більшу увагу на приєднання нових членів, а тодішній скарбник Клюбу, п. Іван Ґалик, започаткував свого рода „Фусбаль Тото", випускаючи льотерійні карточки з вислідами першої команди (100 бльочків по 25 центів). Це, завжди, давало певний прихід. Зате, на зовнішньому відтинку, зокрема у відношенні Товариства до Національної Ліги, не можна говорити про певне покращання відносин. Все залишалося таким самим, як було попередньо, коли ще УСК належав до Істерн Дістрікт Ліґ. Наступила, хіба, тільки та зміна, що наші делегати побачили в Національній Лізі нові обличчя. На засіданнях Ліги наші представники почували себе дуже чужо. Частинно це оправдане тим, що тоді ми ще не мали в Управі людей зі знанням англійської мови, що могли б оборонити справи Товариства, як також, з другої сторони, тим, що керівні чинники Ліги не виявили найменшої

доброї волі втягнути нас в свою організаційну сітку й розбудувати Лігу на ширшій плятформі.

На всі заходи УСК-у, на протязі чотирьох сезонів, щоб переорганізувати Лігу на систему двоклясову, або створити при Лізі групу юньйорів, голова цієї футбольної організації, п. Андерсон, відповідав коротко: „Це до нас не належить". Він радив зареєструвати юньйорів до „Емпайр Стейт Ліг", а резерву до „Метрополітан Ліг". В сезоні 1951/52 УСК дальше є членом Національної Ліги, що зросла до 10 клюбів, приймаючи УСК „Січ" Елізабет та СК Бріджпорт в

УСК — перша команда копаного м'яча та мистець Національної Ліги в сезоні 1952/53. Клячать від ліва: І. Маланчук, Ю. Колодій, К. Гевко, Ю. Цьолко, Е. Голюка, О. Банах зі сином, Ст. Кравченюк. Стоять від ліва: М. Гаврилюк (скарбник), В. Хамула (м.-голова), Я. Лютак, О. Білан (менаджер), О. Чайківський, Р. Підгорецький, Ю. Голюка, В. Сєрант, І. Петраш (голова), А. Лапичак, Р. Павлюк, М. Вітюк, М. Шміґель, Т. Кухарчук, Я. Возняк.

Ukrainian first soccer team and champion of the National League in 1952/53

свої ряди. Таким чином УСК-ові прийшлося їхати на змагання до ще іншого стейту, до Коннектикат. Також тут нашу футбольну команду мило та сердечно витала наша українська громада. Наша поява в Бріджпорті збудила заінтересування наших громадян в напрямі покликання до життя нового клюбу, що дало дальший причинок до розбудови футбольного спорту в цій країні.

Дальше скріплення команди копаного м'яча УСК-у внаслідок постійного приїзду до Ню-Йорку нових змагунів, додало Управі відваги вирушити поза межі ЗДА й поміряти сили з „Україною" Монтреаль. Перед початком сезону 1951/52 УСК виїздить до Монтреалю

й зустрічається там з репрезентацією міста (2:2) й з „Україною" (1:0). Ця поїздка набагато причинилася до ширшого спопуляризування нашого Товариства. В тому ж сезоні УСК включається також в ширшу суспільну працю й організує турнір за чашу Народнього Дому з участю дружин: „Січ" Елізабет, „Тризуб" Філаделфія, Олдбої та УСК. Сам турнір донині недокінчений, бо фінальних змагань між УСК-ом і „Січчю", що покінчилися нерішеним вислідом, по сьогоднішній день не повторено. Таким чином і чаша чекає на свого властителя. У вищезгаданій імпрезі взяла участь новозорганізована команда Олдбоїв, що в її склад увійшли відомі ще з Галичини змагуни, як: Босий, — „Україна" Львів, Ю. Таращук — „Поділля" Тернопіль, Я. Пастушенко — „Хортиця" Підгайці, д-р Ю. Дицьо — „Україна" Львів, І. Сумик — УССК Львів, д-р Б. Каратницький — „Україна" Львів, мґр. М. Гошовський — „Україна" Львів, В. Баранецький — УССК Львів, Мюнхен, І. Ґалик — „Січ" Перечин, інж. С. Кравченюк — УССК Мюнхен, Р. Скоробогатий — „Лемко" Сянік, М. Суський — „Сян" Перемишль, В. Кобзяр — „Україна" Львів, „Русь" Ужгород, мґр. Маґоцький — „Україна" Львів, О. Суховерський — „Довбуш" Чернівці, О. Білан — „Роксоляна" Рогатин, Панасюк — „Поділля" Тернопіль, Хоманчук „Буревій" Бібрка, д-р М. Бих — УССК Львів, „Орлик" Берхтесґаден, В. Гусар — УСК Добромиль. Дохід з вищеназваного турніру передано на купно Народнього Дому в Ню-Йорку.

В сезоні 1951/52 розіграно 18 змагань за мистецтво; з них 12 виграно, 1 ремісовано, 5 програно. Відношення пунктів: 25:11, відношення воріт 54:23. УСК заняв трете місце, після Патерсону й Праги. Перша команда була тоді під проводом менаджера п. О. Гірки.

Коли хтонебудь з членів чи симпатиків УСК-у бачив працю п. О. Гірки, може тільки одне ствердити, що ця людина посвячувала весь свій, вільний від праці час для Товариства. В його особі концентрувалося багато функцій, що їх належало б було розділити між кількох людей. Він мусів виконувати їх сам. Він, як змагун, капітан команди, менаджер, господар, та делегат до Ліги, вложив дуже багато праці для УСК-у, й час цієї праці, тоді так тяжкої, остався для нього сьогодні веселим спомином. Сезоном 1951/52 закінчив свою трилітню каденцію головства п. Роман Скоробогатий Також він віддав багато праці для Товариства в його нелегких початках. Пан Р. Скоробогатий, як одинокий член перших Управ УСК-у, надальше цікавиться долею Клюбу й помагає в праці різних комітетів. Він донині остався організатором і менаджером олдбоїв, а в сезоні 1956/57 обняв керівництво нашою першою командою й виконав цей свій обов'язок якнайсолодніше.

Третій сезон УСК-у в Національній Лізі 1952/53 є замітний в історії нашого клюбу, бо в ньому наша перша команда здобула *мистецтво Національної Ліги.* На чолі Управи Клюбу стояв тоді п. І. Петраш, що ще перед другою світовою війною прибув до ЗДА. Надії,

що п. І. Петраш, володіючи прекрасно англійською мовою, зможе належно заступати інтереси Товариства перед англомовними зверхними чинниками в футбольних організаціях, вповні сповнилися. Він нав'язав кращі відносини між УСК-ом і Лігою, що, рівночасно, вибрала його делегатом до стейтової футбольної асоціяції. На внутрішні справи Клюбу більшу увагу звертав заступник голови, п. інж. В. Хамула. Перша команда опинилася під дбайливою опікою п. Олександра Білана. Його вміле кермування першою командою не могло не увінчатися належним успіхом. Звідси й зрозуміло, що УСК перший раз здобув чемпіонат Національної Ліги. Про цю подію було багато написано в нашій українській і чужомовній пресі. Нижче подаємо список змагунів, що боронили красок УСК-у в сезоні 1952/53: Е. Арндт, О. Банах, М. Вітюк, К. Гевко, Е. Голюка, Р. Гринішак, Драпак, М. Клоків, д-р О. Кравченюк, Ю. Колодій, А. Лапичак, І. Маланчук, Маркевич, Др. А. Очеретко, В. Павлюк, Р. Павлюк, Р. Підгорецький, О. Посмітюх, Д. Поритко, В. Шикеринець, В. Серант, Ю. Цьолко, М. Шміґель і О. Чайківський.

Тут мусимо підкреслити факт, що в тому сезоні УСК здобув також і чашу Національної Ліги. Отже подвійний успіх в одному сезоні. Подібним підвійним успіхом може похвалитися також п. Е. Голюка, що став тоді королем стрільців і УСК-у і Ліги. Вже після закінчення цього сезону керівні органи УСК-у пізнали, що Національна Ліга, як спортова організація, нам не відповідає. Роблено переговори про перехід до Німецько-Американського Футбольного Союзу, однак безуспішно, бо голова УСК-у, п. І. Петраш, був заступлений в стейтовій футбольній асоціяції, як делегат Національної Ліги й через те мусів заступати її інтереси. Національна Ліга, як також ціла стейтова асоціяція стояли в опозиції до Німецько-Американського Футбольного Союзу. Звідси й зрозуміло, що всякі заходи УСК-у про зміну Ліги мусіли закінчитися неуспіхом. Відтак написано прохання про прийняття УСК-у до Американської Професійної Ліги. На щастя, наше прохання відкинено тому, що в цей час ми не розпоряджали відповідною площею. Зазначую, що це було щастя, бо до нині ми не мали б Ліги, що в ній ми могли б виховувати наш доріст (резерву, юньйорів, учнів, новаків). УСК, отже, мусів надальше залишитися, як пізніше показалося, ще через два сезони в Національній Лізі, що про них звітує п. інж. Степан Кравченюк.

В 1953/54 Національна Ліга збільшилася до 12-ох команд, прийнявши слідуючі клюби з „Метрополітан Ліґ": Везувіяну, Палермо, Мальту й Бронкс Скатш. Сезон почав 27. вересня 1953р. п. О. Білан. Однак, після кількох змагань, він зрезиґнував, і від 15. листопада, на прохання Проводу УСК-у й змагунів, я перебрав керівництво першою командою. Як кожного року, так і тоді, початки сезону були успішні. Кожні змагання проходили з найбільшим завзяттям і охотою змагунів, що давали з себе все, щоб тільки осягнути успіх і гідно

зарепрезентувати українське ім'я серед чужинців. Команда в цей час мала в свому складі майже виключно старших змагунів, що, завдяки своїм знанням футболу, ішли від перемоги до перемоги. Та це мене не вповні задоволяло. Думаючи про майбутнє, успіх і розвиток нашого Товариства, я вважав за відповідне впровадити до першої команди якнайбільше молодих змагунів. Таку методу я почав реалізувати, побачивши, що старші змагуни або самі відступали свої місця молодшим, або „викінчувалися" на грищах (др. О. Кравченюк, А. Лапичак, Я. Палій, Б. Кутний і інші). Таким чином вчорашні ще юнь-

Перша команда УСК-у перед виїздом до Монтреалю (Канада) в червні 1950
Ukrainian SC first soccer team before flight to Canada in 1950

йори, один по одному, поповняли склад 1-ої команди й під проводом старших і досвідчених змагунів, зживалися з нею. Та були випадки, що молоді змагуни не завжди знаходили зрозуміння й симпатії серед старших, що, безумовно, утруднювало мені зреалізування моїх плянів. Наші успіхи в цей час були дуже добрі й це, здається, не подобалося Проводові Національної Ліги. Щоб не допустити нас за високо, він починає ставляти нам різного рода перешкоди. Так, після змагань з норвежцями („Ґйоя"), що їх УСК вирішив в свою користь, Ліга не признала нам двох точок, так дуже потрібних нам для здобуття мистецтва й очевидно фаворизувала норвежців, щоб висунути їх на перше місце в табелі. Перед відплатною зустріччю з „Ґйоєю" Ліга спе-

ціяльно не назначує нам змагань через два тижні підряд. А на самий Великдень вона, мимо нашого прохання про відложення матчу, змушує нас грати проти дуже сильної тоді команди норвежців. Ці змагання, що їх УСК несподівано високо програв (6:0!), вирішили остаточно долю нашого мистецтва. Ми осягнули лиш тільки друге місце. Не можу не згадати інциденту, що трапився підчас тих незабутніх для нас змагань. В моменті, коли я хотів змінити сконтуженого змагуна (зламання ноги), якась незнана мені особа не допускала до зміни, а секретар Ліги покликав поліцію, щоб забрала мене, як „dangerous person". з площі. Як опісля ми довідалися, ця незнана особа була приятелем секретаря Ліги при чарці. Були ще надії на здобуття чаші Національної Ліги. Однак, поведінка деяких членів Управи Ліги знеохочує змагунів і Провід УСК-у. Півфінальні змагання ми програємо в резервовому складі й тим самим віддаємо можливість для інших команд. Та непорозуміння на фінальних змаганнях привело до цього, що в сезоні 1953/54 чаша Національної Ліги не була вручена нікому.

Сезон 1954/55 відразу почався знеохоченням як змагунів так і Проводу УСК-у дальшим побутом нашої першої команди в Національній Лізі. Однак безвиглядність справи переведення УСК-у до іншої Ліги змусила нас дальше залишитись членом Національної Ліги. І в цьому сезоні Ліга не поскупила нам різного рода труднощів-перепон. Виграні змагання проти „Мальти" вона уневажнює й, не маючи ніяких конкретних аргументів, назначує треті змагання на невтральній площі, сподіючись, що наш противник їх виграє й, тим самим, забере мистецтво. Змагання, що відбулись на бейзболовому стадіоні „Еббетс Філд", покінчилися нерішеним вислідом, що, остаточно, приніс нам *друге мистецтво Національної Ліги.*

Говорячи про Національну Лігу, мушу ствердити, що пануючі в ній відносини аж ніяк не служать розвиткові футбольного спорту, а радше, виглядає, їхньою ціллю мають його ліквідацію, або, в найкращому випадку, удержування його на якнайнижчому рівні. Така політика, на мою думку, ніколи не допоможе футболеві стати одним із перших спортів в Америці, не згадуючи, навіть, про те, щоб національним, бо фінансова конкуренція, нпр. з бейзболем, є тут виключена. Я особисто, як менаджер і одночасно делегат до Ліги, мав дуже погану працю, зокрема через цю другу мою функцію. Інтелектуальний рівень членів Проводу Ліги був, сказати б, ніякий, і це вже не дозволяло мені нав'язати з ними дружніх відносин, так дуже потрібних для успішньої співпраці. Знову зближатися до їхнього рівня й говорити „їхньою" мовою я ніколи не хотів і не вмію. А коли все, що я сказав, було зовсім іґнороване, я втратив всяку надію, що зможу УСК-ові на терені Ліги зробити будьяку прислугу. Багатьом делегатам вже спочатку відбирано право голосу звичайним висказанням „shut up". Виглядало, що Провід Ліги приходив на збори вже з готовими рішеннями й представляв їх делегатам як рішення остаточні й

бездискусійні. Деякі члени проводу Ліги могли б бути нашими приятелями, зокрема тоді, коли б ми їх часто запрошували й гостили в себе. Управа УСК-у цього ніколи не робила й уважаю, що слушно. Національна Ліга кривдила нас через цілий час, але хотіла нас в себе задержати. Вона була б дуже вдоволена, коли б мала запевнене членство УСК-у, а ще більше, коли б УСК ніколи не претендував на перше місце.

УСК святкує вдруге мистецтво Нац. Ліги в сезоні 1954/55
Ukrainian SC celebrate their second championship of the National League (1954/55)

Ще кілька слів про першу команду. Вона, в більшій мірі, була дуже амбітна, зокрема в обличчю подій, що їх витворювала Ліга. Коли хочу бути щирим, мушу ствердити факт, що були моменти, коли в команді ферментувало, спеціяльно після невдач і під кінець сезону, де шанси УСК-у на здобуття мистецтва чи чаші були очевидні. Підбехтуваня змагунів, бунтування їх проти Проводу й часто неоправдані вимоги утруднювали мою працю. Та, з другого боку, були змагуни, що завжди були льояльні до УСК-у, і їм треба бути вдячним за всі дотеперішні успіхи нашого Товариства. І їм належить моя найщиріша подяка за щиру співпрацю й улегшення мені моєї тяжкої і дуже невдячної функції менаджера

І. Я. Хамуляк

УСК НЮ-ЙОРК — МИСТЕЦЬ СХІДНІХ ОКРУГ ЗДА

ТА ВІЦЕ-МИСТЕЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКИ

ЗА ПЕРШЕНСТВО ПІВНІЧНОГО СХОДУ ЗДА

Америка є країною компромісів: расових, політичних, культурних та інших. Яку справу тут публично не порушувати б, кожна буде мати своїх приклонників та своїх опонентів. Знову ж американський культурний нарибок, своїми корінням починається в культурних надбаннях народів цілого світу. Кожна національна спільнота, що тут поселилась, принесла щось свого для американської культури . . . Ми, як українська частина американського населення, що в своїх душах принесли сюди свою Україну, якої образ менше або більше вдало передали й передаємо своїм дітям, помагали й помагаємо також будувати американське життя. Вправді, ми ще не принесли сюди наших фон Браунів, що будують „вангарди" чи „юпітери", однак ми маємо наших Тимошенків, Смаль-Стоцьких, Шерехів, Чижевських, Гніздовських, Осінчуків, Морозів. Ми принесли сюди наших щедриків, наших бандуристів, нашу хорову культуру, наші народні пісні, наші церковні обряди, наше родинне життя й т. п. Ми, також, часто-густо включаємося в усі роди спортової діяльности, не лиш як одиниці, але також як українсько-американські оргазації.

Спортова діяльність є явищем культурного порядку. Плекання фізичної справности одиниці та груп, розвій спроможностей осягів; все те явища, що заісновують в кожній культурній громаді, явища, що є складовою частиною культурного розвитку тих громад.

Перед приходом останньої еміґрації, наші еміґранти з попередніх років та їх нащадки плекали й плекають також різні роди аматорського спорту. *Кошівка й круглі* були їх найбільше улюбленим спортом. Нова еміґрація додала від себе: *копаний м'яг, відбиванку, стук-пук, шахи та, гастинно, лещетарство.* Мусимо з приємністю ствердити, що в усіх згаданих конкуренціях люди, що виступали та виступають під іменем „Юкраїніянс" робили й роблять замітні осяги. Роблять вони їх також і в копаному м'ячі. В багатьох випадках, крім

американсько-німецьких команд, наші українсько-американські футбольні команди є, якщо не найсильніші, то таки одними із найсильніших. Про це можна легко переконатися, оглядаючи різні футбольні ліги, чинні на терені ЗДА. Тому також футбольні змагання за неофіційне першенство українсько-американських клюбів є всетаки серйозною імпрезою, бо конкуренти є, звичайно, добрими й сильними партнерами в своїх лігах. Автор цих рядків хоче дещо сказати про участь та осяги в таких імпрезах Українського Спортового Клюбу в Ню-Йорку. В газеті „Америка" під датою 6. травня 1954 р. читаємо таку нотатку: „За першість північного сходу". УСТ „Тризуб" у Філаделфії, на основі засідання 11. квітня ц. р., постановив зорганізувати турнір за першість північного-сходу у Філаделфії. В цій справі вислано відповідні письма до УСК-у — Ню-Йорк, „Січ-і" Елізабет, „Стріли" — Трентон, та УСК-у Бріджпорт, як також до ред. Р. Лисняка, який на сторінках „Свободи" подав до відома, що УНС задумує зорганізувати на „Союзівці" вищезгаданий турнір.

Деякі заінтересовані клюби відписали з заявою, що візьмуть участь у згаданому турнірі, але зажадали, щоб в тій справі відбути сходини.

Такі сходини відбулися в Трентоні, в суботу 1. травня ц. р., з участю делегатів УСК-у Ню-Йорк, „Стріли" — Трентон, і „Тризуба" — Філаделфія. У сходинах взяв участь також Роман Лисняк.

На тих сходинах вищезгадані делегати погодилися на відбуття турніру у Філаделфії. Рішено написати відповідні письма до „Січі", „Дніпра" й УСК-у Бріджпорт, щоб обов'язково взяли участь. Обговорено також справу спортового журналу, брак якого дається відчувати.

Що це не була „забавка", про це можна було читати в усій українсько-американській пресі вже в кілька тижнів пізніше.

УСК НЮ-ЙОРК — МИСТЕЦЬ СХІДНІХ ОКРУГ ЗДА

Під таким наголовком появився в газеті „Америка" з датою 25. червня 1954 р. довший репортаж про відбутий турнір у Філаделфії в днях 19 і 20 червня 1954 р. Значить, постанови з Трентонського засідання зреалізовано. Для ілюстрації перебігу того турніру дозволимо собі навести згадану статтю щоденника „Америка", бо вона писана безпосередньо по імпрезі й тому щира, й без „всяких критичних додатків".

„В днях 19 і 20. червня відбувся у Філаделфії футбольний турнір за першість східніх округ ЗДА, а також за чашу, уфундовану переможцеві Союзом Українських Купців у Філаделфії.

В турнірі взяли участь УСК Ню-Йорк, „Січ" Елізабет, „Стріла" Трентон, „Дніпро" Балтімор і „Тризуб" Філаделфія, як організатор

цього турніру. УСК Бріджпорт, що був зголосився до участи, на пару годин перед початком турніру відкликав свою участь.

Вже за дві години перед початком почали з'їжджатися спортовці на стадіон „Лайтгавзу" при Ірі та Фронт вулицях. Бачимо тут Банаха, Арндта, Павлюка, Цьолка, Лютака, Бойцуна, д-ра Павлічку та багато інших, яких ми вже нераз мали змогу бачити ще на наших рідних землях, на зеленій мураві. А бачимо й тих, які щойно вперше мають змогу себе репрезентувати перед громадянством, це молоді юнаки, наша будучність. Перед початком зібралися представники сторін, що беруть участь у турнірі й вильосовують грища та партнерів, з якими мають грати в суботу й неділю. З малим опізненням, по відігранні американського гимну та відспіванні спортовцями українського гимну, голова проводу „Тризуба", Петро Котельницький, як організатор цього турніру, відкриває змагання та вітає всіх змагунів і гостей.

Опісля привітав спортовців голова Ліги, п. Ферро, а від СУКіП мгр. М. Утриско. Перші змагання мали грати УСК — „Дніпро", „Стріла" — „Тризуб". З огляду на неприїзд усіх змагунів „Дніпра", ці змагання пересунено на пізніше.

ЗМАГАННЯ В СУБОТУ

„Стріла" — „Тризуб" 2:2 (2:0).

Змагання відбулися при великій спеці. Протягом 10-ох хвилин „Стріла", скріплена кількома змагунами з трентонських клюбів, провадить 2:0. Заповідається сензаційний вислід. Перша півгра так і кінчиться, зате друга півгра приносить „Тризубові" вирівняння зі стрілів Світенка й Зубика, і мало що бракувало, щоб тризубівці були відібрали „Стрілі" дві цінні точки, які, мабуть, заважили б на здобутті першого місця. „Стріла" ці змагання заграла дуже гарно, а зате „Тризуб" слабо.

УСК — „Тризуб" 1:1 (1:0).

Другі з черги змагання заповідались дуже цікаво. УСК відпочивши, а „Тризуб" після одних змагань. Ці змагання треба зачислити до найкращих. „Тризуб", маючи перед собою такого противника, в 100% вив'язався зі свого завдання. Не тільки дорівнював УСК-ові, а навіть часом перевищував нюйоркчан кращим стартом до м'яча й кондицією.

УСК, маючи в своїх рядах таких козирів, як Павлюк, Банах, Арндт, дуже часто під'їжджав під ворота Аннюка, одначе оборона Королик-Волянюк певно ліквідувала всякі небезпечні випади. Воротами поділилися: Чижович для „Тризуба", а Банах для УСК-у.

„Січ" — „Дніпро" 3:0.

Ці змагання відбувалися на побічному грищі рівночасно з змаганнями УСК — „Тризуб". Публика мала змогу оглядати з одного бо-

ку добрі змагання, а з другого слабі. „Дніпро" показався дружиною слабою, „Січ" перевищувала його на клясу.

„Січ" — „Стріла" 2:0 (0:0).

Тут усі сподівалися доброї гри „Стріли", яка з „Тризубом" себе добре виявила. Першу півгру трентонці грали ще сяк-так, зате друга півгра проходила під легкою перевагою „Січі", яка за всяку ціну старалася вирішити змагання в свою користь.

УСК — „Дніпро" 5:0.

Останні змагання в суботу — це УСК — „Дніпро". УСК надто не висилюючися, легко переміг балтиморців, в яких видно було перевтому.

НЕДІЛЯ.

На всіх змагунах видно було перевтому, а сильна спека просто не давала дихати. „Дніпровики" зголосили, що вони, з огляду на контузію деяких змагунів, участи в дальших змаганнях не братимуть. Тоді представники дружин, що брали участь у турнірі, вирішили, щоб змагання з „Дніпром" верифікувати по 5:0, та по дві точки для противників.

УСК — „Стріла" 2:0 (1:0).

Ці змагання заповідалися сензаційно з огляду на те, що коли б УСК зремісував, чи програв їх, то тоді впали б шанси на здобуття першенства. Різно ворожили, одначе круглий м'яч показав своє. УСК таки виявив себе дружиною кращою, вирівняною у всіх лініях. „Стріла" заграла дещо слабше, ніж у суботу.

УСК — „Січ" 1:0 (0:0).

Кульмінаційним пунктом турніру були, очевидно, змагання УСК — „Січ". Це були вирішальні змагання за перше місце. Вистарчило б лише, щоб був нерішений вислід, то ще мав шанси „Тризуб". Одначе так не сталося, як хотіли симпатики „Тризуба".

Рівнорядна гра, а може часом навіть легка перевага „Січі". „Січ", знаючи, що це для неї вирішальні змагання, дала все, що тільки могла. За кожний м'яч ішла завзята боротьба.

Перша півгра кінчається в нічию. Зате друга почалася дуже нервово, як з боку змагунів, так і публики. Одні стояли за УСК-ом, а більша частина за „Січчю". Настає хвилина мовчанки. Банах приготовляється до карного копу. Очі всіх звернені на нього. Наступає свисток судді і стріл, м'яч опиняється в сітці, а перемога за УСК-ом. Ще кілька небезпечних випадів з боку одних і других і змагання закінчуються.

„Леви" Шікаґо — УСК, в Ню-Йорку, 12 вересня 1954 р.

Ukr. Amer. SC and "Lions" Chicago, Sept. 12, 1954

„Тризуб" — „Січ" 2:0 (2:0).

Змагання ці вже не мали цієї ваги, якби були мали, коли б УСК і „Січ" були зремісували. Не зважаючи на те, змагання ці стояли на високому рівні.

По змаганнях відбулася у Веслярському Клюбі роздача чаші й грамот та приняття змагунів. Голова „Тризуба" вручив кожному капітанові дружини грамоту, а представник Союзу Українських Купців і Підприємців, п. Гаврилів, вручив перехідну чашу капітанові переможної дружини, Банахові. Господар Клюбу, п. Роман Савчак, по закінні приняття, побажав усім змагунам гарних успіхів у майбутній праці.

Табеля турніру:

	гор	точок	воріт
1. УСК	4	7	9:1
2. „Тризуб"	4	4	10:3
3. „Січ"	4	5	5:3
4. „Стріла"	4	3	7:6
5. „Дніпро"	4	0	0:18

Після приняття представники поодиноких клюбів зійшлися на коротеньку нараду, щоб започаткувати оснування централі Українських Спортових Товариств. Рішено, щоб секретар „Стріли", п. Ґец, п. Хамуляк, п. Кладко та п. Р. Лисняк підготовили ґрунт для скликання сходин, на які мається запросити знаних наших спортових діячів, і на цих зборах вибрано б Централю Українських Спортових Товариств східніх округ ЗДА. Пік."

Вправді в газеті „Свобода", в репортажі про ту імпрезу, п. Роман Лисняк назвав її „великим розчаруванням", але ми склонні з ним не годитися. Залежить, хто чого сподіється і, якщо його сподівання деколи бувають нереальними, тоді, зустрівшись з дійсністю, він може розчаруватися . . . Але п. Р. Лисняк, напевно, сьогодні того твердження не повторивби. Були недомагання того чи іншого порядку, але нігде нічого ідеального немає.

УСК НЮ-ЙОРК МІРИТЬ СВОЇ СИЛИ З УАСТ „ЛЕВИ" ШІКАҐО

Подібно, як на Сході Америки, відбулися такі самі елімінаційні футбольні змагання й на Півночі. Мистцем Півночі стали УАСТ „Леви".

УСК Ню-Йорк здобув звання мистця східніх округ ЗДА українсько-американських футбольних команд. „Гомін України" з датою 24. липня 1954, на закінчення репортажу про філаделфійський турнір, додає: „Сподіємось, що Проводи УСК-у та „Левів" Шікаґо вирішать, коли й на якому терені стрінуться їхні команди у фіналі неофіційних українських футбольних першенств ЗДА". І те також сталося. Завдяки великій жертвенності з боку членів Управи УСК-у Ню-Йорк, в першу чергу, та не меншій готовості на неї з боку УАСТ „Леви" Ші-

каґо, така імпреза стала дійсністю. Кажемо про жертвенність членів Управи УСК-у, в першу чергу, тому, що біля 1.000 долярів готівки, потрібної для оплати першої подорожі до Шікаґа, члени Управи УСК-у перші зложили особисто, не маючи ніякої запоруки, коли й чи взагалі хтось її поверне. Вона, опісля, повернулася, а при тому УСК Ню-Йорк та „Леви" Шікаґо зробили дещо для історії українсько-американського спорту.

Про цю доволі важливу подію в американсько-українському житті писала вся наша преса по обох боках океану. Ми, однак, дозволимо собі передати думки й враження двох авторів: Романа Дубляниці з Шікаґа та В. Сохана з Ню-Йорку, висловлені ними в „Свободі" з датою 18. вересня 1954 р. Пан Р. Дубляниця в статті про ту подію писав: Шікаґо 29. серпня 1954. — Футбольні змагання „Леви" — УСК Ню Йорк в Шікаґо за перший український чемпіонат ЗДА, а рівночасно перша зустріч двох найкращих і найстарших українсько-американських команд — належить сьогодні до минувшини. І коли майбутній український історик буде збирати факти з нашого спортового життя на Новій Землі — він не тільки не зможе поминути цієї важливої події, але, напевно, запише її великими буквами на одній із перших сторінок.

Шікаґівський фінал в непересічно гарячий (93°) осінній день — це 22 поденервованих змагунів на зеленій мураві Віннемарк Парк Стадіону. 2 суддів, рекордове число глядачів і тиха невдячна праця кількох ідейних людей.

Год. 3:00 пп.— перед нами презентація дружин серед бурі оплесків та армії фотографів, офіційне привітання з промовами голови інж. Я. Яримовича від „Левів" та менаджера інж. Ст. Кравченюка від УСК-у, а вкінці вручення китиці квітів взаміну за їхній клюбовий прапорець. Змагання починаються відігранням обох національних гимнів (американського й українського).

Підсумовуючи відношення сил, мусимо ствердити, що „Леви" виявилися більш вирівняною, зіграною й кондиційно дещо кращою командою, маючи на протязі цілих змагань значно більше підворітних шансів. Через те перемогу „Левів" треба вважати вповні заслуженою (може й трохи за низькою), хоч УСК, під кожним оглядом, залишив дуже добре враження. У „Левів" вирізнилася ціла поміч у складі: Тищенко, Андрушко, Коханюк, а в нападі — Куцан і Стахровський. В УСК-у подобалися: Банах, Арндт і Цьолко, який, крім того, був найкращим змагуном на грищі.

Склади:

УСК: Цьолко, Кутний, Шміґель; Наливайко, Підгорецький, Колодій; Арндт, Банах, Павлюк, Копецький, Голюка, Палій.

„Леви": Касіян (Сокологорський), Мелешко, Шанасаріян; Гладкий, Андрушко, Тищенко; Маркевич, Куляс, Дахнівський, Куцан, Стахровський, Лоско й Коханюк.

Ворота: 32 хв. Куляс 1:0, 47 хв. Дахнівський I 2:0, 57 хв. Арндт 2:1, 64 хв. Дахнівський I 3:1. Наріжняки: 6:2 для „Левів". Судді: Нinformaковскі, Полсен. Глядачів поверх 1.000.

Після змагань, у домівці Української Бесіди, відбувся пращальний вечір-бенкет, що його характеризувала незвичайно приємна й дружня атмосфера.

Два тижні пізніше „Леви" прилетіли до Ню-Йорку. Про ту подію із подробицями написав п. В. Сохан слідуюче: (дивись „Свобода" 9/18/1954).

„УСК Ню-Йорк — УАСТ „Леви" Шікаґо 2:1 (0:1).

Юрій Цьолко в одній із типічних для нього акцій

Yuriy Ciolko — goalkeeper for the past 7 years

Ню-Йорк, 12. вересня. — Навіть бурхлива „Една" (гураґан) з реверансом поступилася з дороги будучим українським чемпіонам футболу, УАСТ „Леви", коли вони летіли в суботу літаком з Шікаґо до Ню-Йорку. В неділю, на яку ждало понад 1.500 симпатиків нашого спорту, вже від ранку світило чудове сонце й висушило всі калюжі на тісному подвір'ю, що його називають грищем Стайнвей Овал. Коли команда I Б УСК-у сходила переможцем над „Стрілою" з Трентону (2:1), у воздусі висіло питання, якого не могла заглушити навіть українська музика з гучномовців: Хто? Хто стане українським першуном ЗДА та понесе домів лискучу чашу Українського Народного Союзу, біля якої товпились цікаві та фотографи. Щоб, вкінці, вирішити це питання, на грище вибігли дві команди-кандидати на ці почести й вишикувалися в два ряди напроти себе. УАСТ „Леви" в складі: Касіян (Сокологорський), Тищенко, (Зарицький), Мелешко, Гладкий, Андрушко, Коханюк, Стахровський, Куцан, Дахнівський, Куляс, Маркевич, (Лоско, Фойґт), та УСК Ню-Йорк, якого краски заступали: Цьолко (Решіт-

ник), Шміґель, Єрант, Наливайко, Колодій, Підгорецький, (Кутний). Арндт, Банах, Голюка, Копецький, Павлюк, (Палій). Від Українського Народного Союзу та Олімпійського Комітету виголосив коротке привітання п. д-р Е. Жарський, а від СУАСТ-у його містоголова, п. Е. Ґец. Далі слідували привіти Проводів Клюбів, відчитання телеграми від СТ „Україна" Торонто та „Спортових Вістей", передача прапорця УСК-ові і квітів „Левам" та Гимни, що їх вислухано на струнко.

Оцінюючи обидвох фіналістів, можна ствердити, що шанси команд були рівні й звання першуна та чашу УНС теж могли б добути УСК-івці. „Леви", однак, виявилися більш вирівняною командою, з доброю кондицією, тоді коли в УСК-у кондиція поодиноких змагунів та їх опанування м'яча різні.

Святочне вручення чаші Українського Народного Союзу відбулось під проводом п. д-ра Е. Жарського, голови СУАСТ-у, якому асистували при цьому пп.: Е. Ґец, С. Конашевич від СУАСТ-у й підписаний від УНСоюзу. Вслід за ними зложили „Левам" ґратуляції Провід та змагуни УСК-у. з

На моє прохання п. д-р Е. Жарський висловив про ці змагання свою думку, що за його дозволом наводжу дослівно: „Змагання були непересічні. Обидві дружини заграли жертвенно. Я особисто вдоволений ходом гри, а малі непорозуміння, які були, можна виправдати вагою стрічі й хвилюванням деяких змагунів. Тішить мене, що ці дві дружини не жаліли труду та коштів, щоб зміряти свої сили. Це є доказом живучости українського спорту на вільній землі Вашинґтона. Першунові УАСТ „Леви", як теж його партнерові УСК-ові Ню-Йорк, бажаю дальших успіхів".

Коли п. д-р Вірщук з чашею Українського Народного Союзу в руках провадив своїх симпатичних „Левів" до шатні, я вважав свої обов'язки закінченими. Все ж таки, їдучи домів, втомлений враженнями цієї небуденної зустрічі наших футболістів, я не міг прогнати від себе однієї думки: як довго треба буде ждати на такі спортові змагання вже на власному українському грищі чи стадіоні "

ЧОМУ НЕ ЗРОБИТИ ТАКИХ ЗМАГАНЬ ТРАДИЦІЄЮ?

Стільки про 1954 рік. В рр. 1955/56 УСК Ню-Йорк, як член Німецько-Американської Ліги був, разом з іншими клюбами цієї Ліги, поза юрисдикцією USSFA й тому не міг брати участи в змаганнях з іншими українсько-американськими клюбами. Дивне дещо й незрозуміле, що інші українсько-американські клюби, без УСК-у, не відважилися такої імпрези влаштувати.

Щойно весною 1957 р. Управа СУАСТ-у рішила відновити подібну імпрезу й УСК Ню-Йорк, як мистець попереднього турніру, був організатором того турніру. Всетаки під організаційним оглядом рік

1957 був значно кращим і тому причин до розчарування на турнірі було ще менше. УСК на турнірі не програв ні одних змагань, але те саме було з УСТ „Тризубом" Філаделфія. Вся преса теж відмітила, що УСК на турнірі був найбільш зрівноваженою дружиною й виглядало, що має повну шансу на мистецтво.

Кінцева табеля гор була:	гор	точок		воріт	
1. УСК Ню-Йорк	6	11	1	18	2
2. УСТ „Тризуб"	6	11	1	20	6
3. „Дніпро" Балтімор	6	8	4	7	8
4. „Січ" Елізабет	6	6	6	7	7
5. УСК Гартфорд	6	4	8	7	11
6. „Січ" Нюарк	6	2	10	1	15
7. „Стріла" Трентон	6	0	12	1	12

Згідно з постановою СУАСТ-у мали б ще відбутися рішальні змагання між УСК-ом Ню-Йорк та „Тризубом" Філаделфія.

Шкода, що досі ще не дійшло до розіграння рішаючих змагань і не рішено, хто повинен бути цього року мистцем. Вправді, при помочі різних, іноді досить не по-спортовому збудованих „штучок", деякі люди з УСТ „Тризуб" хотіли здобути мистецтво без бою. Ми думаємо, що та їхня поведінка нікому не до вподоби й ледве чи хтось поважно буде їхні рішення трактувати. Значить, помимо ложки „дьогтю", що її так нерозважно кинуто у всетаки поважну справу, здоровий глузд та справжній спортовий дух переможе й мистець Українсько-Американських спортових команд Сходу буде вирішений на площі. А тоді, може, прийде знову до нового українсько-американського чемпіона.

Сподіємось і хочемо вірити в повторення того небуденного дня в історії українсько-американської громади. Зробім такі імпрези традицією нашої громади.

Д-р Осип Кравченюк

УСК В НІМЕЦЬКО-АМЕРИКАНСЬКОМУ ФУТБОЛЬНОМУ СОЮЗІ

П'ятирічне перебування УСК-у в Національній Лізі не набагато причинилося до підвищення рівня наших футбольних команд, а сам провід названої Ліги своїм очевидним,неприхильним ставленням до нас, паралі́жував, а то й цілковито знеохочував так змагунів як і провід Клюбу до дальшої праці. А втім сама організація Національної Ліги, її клюбовий склад, як також персонал, що входив до її проводу, робили, здавалось, враження, що існують тільки на те, щоб ще кільком громадянам, що, можливо, колись, в старому краю, цікавились футболем, дати змогу побачити змагання або, щоб на цьому запевнити їм певні фінансові користи. Бо як інакше можна розуміти працю спортової організації, що, крім кількох дружин сеньйорів, звертала дуже мінімальну увагу на вирощення кадрів молодих змагунів, що мали б запевнити футбольному спортові дальше існування й розвиток в майбутньому. Існуюча т. зв. *Емпайр Стейт Джуніор Ліґ*, що охоплювала тільки 5 команд юньйорів, ніяк не відповідала своїм завданням. Більшість назначених змагань не відбулись тільки тому, що певна команда або взагалі перестала існувати, або не була спроможна зібрати одинадцятки або, вкінці, виступала в складі зі змагунами, що вже давно вийшли з віку юньйорів. Отже, при такому стані речей, Провід УСК-у прийшов до переконання, що його праця, навіть при найкращих задумах, ніколи не принесе бажаних успіхів і тому почав поважно застановлятися над підшуканням розв'язки, що запевнила б клюбові дальший розвиток, а всім, що цікавляться футбольним спортом, зокрема молоді, дала б змогу задоволити їхні спортові заінтересування в рямцях Укр. Спортового Товариства. А це, на думку Проводу УСК-у, було можливе щойно після приступлення до Німецької Ліги, що, крім футбольної, плекає також численні інші ланки спорту. Однак перехід до іншої ліги тут в Америці — це дуже скомплікована справа. Зокрема в східніх стейтах, де більшість ліг ведуть тільки дуже убогу екзистенцію, невпинний ріст Німецької Ліги є бачений досить нерадо й через це стейтові футбольні надорганізації як також і всеамериканська футбольна централя, USSFA, роблять всякі можливі за-

ходи, щоб перешкодити переходові клюбів до Німецько-Американського Футбольного Союзу, підчас коли вони радо витали б відступлення спортових організацій з неї на користь будьякої ненімецьої ліги. Провід УСК-у це все добре знав і тому почав старання про вступлення новозорганізованої п. мґр. І. Я. Хамуляком команди учнів (10-14 років). На сходинах Проводу УСК-у рішено написати письмо до Німецько-Американського Футбольного Союзу з проханням про допущення юньйорів до гор за мистецтво, а відтак про допущення нашої команди учнів до товариських змагань з клюбами Німецької Ліги. Деякі члени Проводу цієї Ліги вже з першого моменту догадувалися, що спроби українців перейти до їхньої організації з двома дружинами доросту були лише першим кроком-етапом до переходу туди в майбутньому цілого Українського Спортового Клюбу, чого наші делегати ніколи не заперечували. Жадна інша Ліга, крім німецької, не має кляси учнів, тому вона погодилася приняти команду учнів УСК-у, з правом розігравати спочатку товариські, а відтак і мистецькі змагання. Вона була згідна приняти також і дружину юньйорів, але щойно після предложення посвідки про звільнення з *Емпайр Стейт Джуньйор Ліґ*. А такої дістати було неможливо. Звідси Провід УСК-у рішився відмовитися від членства в *Емпайр Стейт Джуньйор Ліґ* і скористати з можливостей товариських зустрічей юньйорів і мистецьких змагань учнів з командами Німецької Ліги. А про звільнення першої команди не було навіть мови. Зате існувала можливість, що *Метрополітен Ліґ,* що в ній змагалася наша резерва, не ставитиме нам жодних перешкод, що й пізніше здійснилось. Тимчасом Національна Ліга, як звичайно, прислала аплікації на слідуючий сезон, однак збори Управи УСК-у (6. 6. 1955) рішили відкладати її виповнення до неозначеного речинця, тим паче, що вже в дні 9. травня 1955 р. вони доручили авторові цих рядків переговорювати з впливовим членом Управи Німецько-Американського Футбольного Союзу, п. Г. Кравсом, в справі переходу також нашої першої команди. На Загальні Збори Німецької Ліги в дні 19. 6. 1955 запрошено представників УСК-у (мґр. Михайло Гаврилюк і автор цієї статті) і, після їх переслухання, рішено приняти Український Спортовий Клюб в Ню-Йорку в члени Ліги, з передумовою, однак, що Національна Ліга дасть нам звільнення (*„кліренс"*). Коли ж ця остання рішуче відмовилась відпустити наш Клюб, Управа УСК-у рішила, на пропозицію почесного президента Німецької Ліги. п. А. Штоєра, написати протест до стейтової асоціяції (NYSSFA), відтак до всеамериканської футбольної організації (USSFA), або, коли б це не помогло, змінити чартер. Та небаром всі ці заходи показались непотрібними, бо в міжчасі заіснувала в історії американського футбольного спорту подія, що мала вирішальний вплив на долю нашого Клюбу. Непорозуміння між USSFA і Німецько-Американським Футбольним Союзом привело до цілковитого усамостійнення останнього. Тому також Провід УСК-у, суспендований через USSFA, вирішив.

Перша команда копаного м'яча в сезоні 1957/58. Від ліва: В. Сєрант (менаджер), М. Шміґель (капітан), Ю. Цьолко, О. Наливайко, І. Гаврилюк, Е. Арндт, Е. Голюка, І. Поллок, Р. Підгорецький, Я. Василькевич, В. Луцишин, М. Панкевич, Ю. Колодій, К. Бразовскас (тренер). Відсутні: Р. Павлюк, О. Олинець, Л. Шерен.

Ukrainian SC first soccer team in 1957/58

після порозуміння з членами в дні 7. 9. 1955, перейти до Німецько-Американської Ліги й вечором цього самого дня на засіданні Ліги автор цих рядків з приємністю довідався, що УСК став рівноправним членом цієї футбольної організації. Тепер насувається питання, чому УСК вибрав Німецьку Лігу своїм новим господарем? Чому наприклад УСК не захотів перейти до т. зв. „Американської Футбольної Ліги", або, як її ще інакше називають, „професійної ліги". Частинною відповіддю на те буде засада, що її приняв УСК, а саме: аматорство й наполегливе плекання доросту можливе тільки в рямцях Німецької Ліги. Професійна Ліга цілковито не цікавиться цією проблемою. Її ідея — здобуття гроша, пов'язане в практиці з різними неспортовими махінаціями й використуванням поодиноких клюбів в напрямі зреалізування цієї ідеї. Дальше УСК, маючи кілька команд, мусівби знову належати до кількох ліг, що дуже утруднює працю клюбу. Зате в Німецькій Лізі УСК знайшов приміщення для всіх команд, що ними він тоді розпоряджав. Ба що більше, в ній відкрилися УСК-ові можливості зорганізування команд учнів і новаків, що їх, як я вже згадав, жодна інша ліга не має. Провід УСК-у був твердо переконаний, що тільки в рямцях Німецько-Американського Футбольного Союзу він зможе розбудувати клюб, осягнути кращу матеріяльну базу й, вкінці, організуванням молодечих команд, одиноко правильно служити справі поширення футболу на терені ЗДА. Точно такою є також політика Німецької Ліги. Найбільший тиск кладеться на команди наймолодших футболістів, як запевнення дальшої екзистенції футболу, а клюбам, що ідуть по цій лінії, приділюється відповідні фінансові допомоги. Не диво, отже, що в Німецькій Лізі знаходимо клюби, що почали свою діяльність від команд юньйорів, а які сьогодні, після кількох років, вже належать до екстракляси. Не диво, що Німецька Ліга являється під сучасну пору найсильнішим організаційно спортовим об'єднанням клюбів в Америці. Вона начисляє 35 клюбів-членів, що плекають, в першу чергу, футбол. А крім цього її членами є, або з нею тісно співпрацюють, спортові товариства, що цікавляться іншими родами спорту, як напр.: легко- й тяжкоатлетика, руханка, теніс, стук-пук, туристика, лещетарство, ручний м'яч (гандбол), гаківка на траві, шахи тощо.

Німецька Ліга має свій пресовий орган *„Спорт-Герольд"*, що виходить при німецькому щоденнику *„Ню Йоркер Штатсцайтунґ унд Герольд"*. В ньому ви кожного дня знайдете відомості про наш клюб, чи то при нагоді змагань наших футбольних команд, чи, як останнім часом, стук-пуку, і то, здебільша, писані в дуже прихильному тоні. Попри це все ви в цій великій і дуже поширеній газеті знайдете щораз частіше більш або менш обширні прихильні замітки про Україну й її боротьбу за визволення. Пишу „щораз частіше" тому, що давніше це не траплялося або, якщо так, то дуже часто кожна вістка про Україну в цій газеті була писана так, як цього ми собі не бажаємо. Мо-

же для декого видаватись смішним таке порівняння — сполучення спорту з політикою, однак, коли зважити, що деякі члени проводу ліги є одночасно співчленами корпорації, що видає *„Ню Йоркер Штатсцайтунґ унд Герольд”*, і, отже, мають великий вплив на формування поглядів численних її читачів, тоді це стане дійсністю. Ми маємо багато доказів на те, що, завдяки членству УСК-у в Німецькій Лізі, як також завдяки добрій опінії, що її УСК старається там виробити, багато німців-читачів названої газети навчились бачити різницю між українцями й „русен”. Отже ця обставина дозволяє нам твердити, що УСК робить таки свого рода пропаганду для української справи, так на зеленій мураві як і на частих засіданнях ліги й делегатів поодиноких клюбів. Однак найкращою можливістю пропаганди, що її має УСК в рямцях Німецької Ліги, є велике спортове свято, що відбувається кожного року в місяці травні. Спровадження однієї з кращих футбольних команд з Німеччини, як також презентація всього, над чим Німецька Ліга працює, притягає на прекрасний стадіон 25-30 тисяч глядачів з Ню-Йорку, околиць і навіть з інших, від тутешньої метрополії далеко віддалених, міст. Між присутніми зустрічаємо представників всіх галузей політичного й суспільного життя цього найбільшого в світі міста. Дотепер в величавій параді клюбів на цьому святі, УСК становив чи не найчисленнішу групу. Направду приємно є бачити в марші всі українські команди, почавши від сеньйорів, а кінчаючи на 8-10-літніх „шкрабах”, і знати, що УСК, лиш за 3 роки членства в Німецько-Американському Футбольному Союзі, начисляє найбільше команд копаного м'яча зпоміж усіх інших клюбів — членів тієї спортової організації. Однак, це ще далеко не все, що українська молодь в Ню-Иорку, крім тієї, що вже зорганізована в УСК-у, є спроможна поставити на згаданому спортовому святі. Замало того, що спортовці УСК-у перемашерують докруги стадіону перед масою глядачів. Ми, також, могли б взяти активну участь в конкуренціях з багатьох інших родів спорту, крім футболу, що мають місце на святі. Та цього не спроможний є виконати сам УСК. Конечна є співпраця інших молодечих організацій, таких як: Пласт, СУМА, ОДУМ. Автор цих рядків вже кількакратно говорив з поодинокими членами управ названих організацій про цю справу. На жаль, на говоренню й скінчилося. Їм видається, що УСК хоче зібрати похвали за осяги їхніх членів. Виринає, отже, питання хворобливої заздрости, що на всіх відтинках життя нашої еміґрації так дуже розпорошує наші сили й, замість зближати, віддалює нас від осягнення наших цілей. Треба знати одне, що на спортовому святі на *Довнінґ Стадіюм* не виступає УСК, ні не виступала б жодна інша молодеча організація. Там виступають “Ukrainians”. Я твердо переконаний, що нам таки вдасться (хоч вже не в цьому році) виступити на стадіон з об'єднаними силами й заняти не одно перше місце в поодиноких конкуренціях. Об'єднаний український спортовий актив повинен при кожній нагоді виступати перед чужинцями й до-

казувати, що ми, хоч мала вітка українського народу, є спроможні на такі самі, а то й більші, осяги, як вони. — Коли поставити питання, чи УСК зробив добре потягнення, приступаючи в члени Німецько-Американського Футбольного Союзу, можна сміло ствердити, що, коли наш клюб хоче, направду, ідейно служити поширенню спорту серед нашого громадянства, його провід цілковито вичерпав всі позитивні можливості, дані тут в Ню-Йорку. Що ще не зовсім дописує, це зв'язки з поодинокими членами проводу ліги й, що дуже важне, зв'язки

„Б" команда УСК-у. Клячать від ліва: М. Мотуз, А. Дяківський, І. Карлощук, Я. Дрогомирецький. Стоять від ліва: Р. Лисняк (менаджер), О. Гошко, І. Набока, О. Гейко, М. Гірняк, Е. Личманенко, В. Фурман, Ф. Софійчук, З. Мацьків. Бракує: Р. Комарницький, Р. Гринішак, С. Льорх, Ю. Артюшенко.

"B" Division soccer team

з поодинокими клюбами. Контакт з членами проводу зискавби ще більше довір'я до нашого клюбу, а, по певному часі, допомігби декому з нас стати членом проводу ліги. А це дуже важна справа. Зв'язки з поодинокими клюбами зискали б нам приятелів серед численних чужинецьких прихильників спорту. На всяких товариських імпрезах так ліги як і клюбів не повинно бракувати укр. представника, щоількома словами привітання чи побажання звернувби на себе увагу, а відтак його, або він сам вже знайшовби, кого потрібно. Один делегат до Ліги цього не зробить сам; це мають зробити поодиноко всі члени

Проводу УСК-у, а навіть деякі члени Товариства. Дальше для здобуття приятелів для УСК-у ми мусимо чужинців запрошувати до себе. З кількох дотеперішніх прикладів ми мали змогу переконатись про користь цього заходу. Можна б ще багато писати про можливості співпраці з Лігою й клюбами. Я обмежуюсь тільки до кількох слів; такі можливості існують, а їх Управа УСК-у повинна, а то й мусить, використати, коли бажає, щоб наш клюб дальше розростався. Чи УСК зискав щонебудь, ставши членом Німецької Ліги? Без сумніву, так! Від часу залишення Національної Ліги в УСК-у змінилось багато; наступило, вкінці, так дуже побажане взаїмодовір'я змагунів і Проводу, щезло розрізничкування між змагунами, на його місце прийшла непідроблена дружба й співпраця на грищі, а в парі з цим і конкретні успіхи, що, зі своєї сторони, зискають повне довір'я публики, що частіше являється на змаганнях і, тим самим, піддержує клюб матеріяльно. Всі ці чинники, а спеціяльно жертвенна й цілковито безкорисна участь змагунів першої дружини (найголовнішого джерела доходу) в праці клюбу на площі, як також мозольна праця вічних вже, здається, членів Проводу, причинилися до цього, що УСК, на протязі трьох років, розрісся до небувалих раніше меж. Заінтересування громадянства нашим клюбом набагато зросло, а багато родичів радо шлють туди своїх дітей, щоб відірвати їхню увагу від життя вулиці. Молодь все більше цікавиться футбольним спортом, все нові зголошення напливають до клюбу й, якщо тільки матеріяльні спроможності дозволять, УСК, напевно, помножить число своїх футбольних команд.

Що думає Німецько-Американський Футбольний Союз про УСК? Не це відповідь може бути, що він не жаліє, що приняв його в свої члени. Перш-за-все Союз завжди ставився й ставиться до УСК-у, як до клюбу, що розпоряджає командами з добрим вмінням футболу. Отже вірить, що УСК причиняється до підвищення рівня гри цілої ліги. Він теж добре знає, що УСК являє собою чисто українсько-національний і чисто аматорський клюб, і через те має до нього великий респект. Дальше Нім. Ліга цінить високо працю УСК-у в напрямі плекання доросту й признає, що УСК, більше як інші клюби, причиняється до „руху молодих". Члени Проводу УСК-у зискають там щораз більше довір'я, а доказом цього може послужити факт, що голова нашого клюбу, п. мґр. Михайло Гаврилюк, став скарбником Німецької Молодечої Ліги. Німецько-Американський Футбольний Союз приняв УСК в свої ряди це тому, що він (УСК) має численну публику. Ця обставина, як бачимо, нам допомогла, але останнім часом і пошкодила. Бо кілька непродуманих „вибриків" сліпих, неопанованих, а при цьому мало інтеліґентних фанатиків принесли нашій публиці прикметник „небезпечна" й підірвали добру опінію УСК-у в Лізі. УСК робить всі можливі намагання, щоб тих галапасів не допустити на площу, однак, це не все вдається. Німецька преса є, в загальному, до-

сить скупа на епітети для клюбів чи поодиноких змагунів. А коли вже такі поміщує, то за осяги, що заслуговоують на спеціяльну увагу читачів. Після перших змагань проти „Швабен С. К." ми читали ствердження рецензента з цього німецького клюбу, що „грати футбол з таким противником, як українці, є великою приємністю". Після інших змагань УСК-у проти Швабен, їхній голова, п. Капплєр, на засіданню ліги, перед понад 100 присутними сказав, „що це були найкращі змагання, що їх його клюб пережив на протязі свого 25-літнього існування". Після змагань з чехами (19. 12. 1955) на спортовій сторінці *„Штатсцайтунг"* ми читали: „українці залишили після їхньої перемоги над чехами (1:0) дуже добре враження. 300 глядачів були однієї думки, що вони вже давно не бачили так гарної гри". Поразку „Каледж Пойнт" (2:0) проти УСК-у названо „почесною" (23. 1. 1956), а невирішений вислід проти *„Френг СК"* „великою несподіванкою". 25. 11. 1956 ми читаємо: „Після слабого старту українці розвинулися до однієї з найліпших команд ліги й є в цьому моменті з найбільшими виглядами претендента на друге місце в табелі". Це тоді був, направду, „хід по верхів'ях", не даром Ліга дозволила УСК-ові, в спілці з „Бляв-Вайс-Ґотші" і „Швабен С. К.", розіграти змагання проти збірної поліційної команди з Німеччини, що їх, хоч вони не принесли бажаних фінансових користей, можна уважати одним з найбільших починів нашого Товариства. З перспективи пройденого часу можна сміло ствердити, що УСК в Німецькій Лізі дальше уважається одним з найсильніших, найбільш активних і звідси в її рядах наскрізь побажаних клюбів. Залишається лиш побажати Проводові цього нашого Товариства якнайкращих успіхів в його майбутній праці для поширення спорту серед нашої молоді й для розпропагування доброго українського імени серед чужинців.

А тепер ще коротко про три команди сеньйорів УСК-у в Нім.-Амер. Футб. Союзі. Сезон 1955/56. Хоч рівень гри команди Н. А. Ф. Союзу не був аж надто вищий від рівня кількох кращих команд Нац. Ліги, початки УСК-у в новій обстановці були доволі важкі.

Може менше само вміння гри в футбол, як певне, а радше надмірне стремування нашої команди, що за всяку ціну постановила, вже в першому сезоні здобути перше цісце й увійти до „Оберліґи", спричилося до цього, що УСК віддавав точки противникам, що від них він був безумовно кращим. І так, після вісьмох змагань УСК зумів здобути відношення точок лиш 9:7. За великими були втрати УСК-у, спеціяльно, коли взяти під увагу амбіції, що їх мала наша перша команда від самого початку сезону. Це доволі депримуючо поділало на самих змагунів, як також і на Провід Товариства й у вислідi ферменту, що тоді заіснував, знеохочений менаджер, п. О. Гірка, зрезиґнував зі свого поста. На його місце кооптовано п. Ст. Кіру, що мав за завдання загоїти всі рани, що їх так багато було тоді в першій команді й, вкінці, в співпраці з цілим Проводом, подбати про більшу

дисципліну серед змагунів,що, до певної міри, мала б покласти кінець дотеперішнім невдачам. Та найважнішим чинником, що на нього звернув увагу п. Кіра, було впровадження систематичного тренінґу, отже чогось, без чого ніяка футбольна команда не може надіятися на успіхи. Та не можна б було корисно перепроваджувати тренінґів, якби не знайшлася людина, що, хоч перешкоджена важкою працею, пішла назустріч проханню Проводу УСК-у, переняла цей обов'язок на себе й совісно й безкорисно виконала його. Маю тут на думці мґр-а М. Гошовського.

УСК — резерва в сезоні 1957/58. Від ліва: В. Луцишин (капітан), О. Решітник, Т. Ферето, О. Олійник, З. Крамарчук, В. Була, А. Редько, З. Шпон, С. Шайдлінґ, Б. Фесак, М. Яблонський, В. Гивель, Я. Підгорецький, В. Зазулькевич (мен.)
Ukrainian SC Reserve soccer team 1957/58

При існуючому стані, де багато колишніх змагунів із передових укр. команд в Галичині живуть в Ню-Йорку й прогресом УСК-у взагалі не цікавляться, а, навпаки, нищівною критикою його гальмують, постава мґр-а М. Гошовського є тимбільше гідна підчеркнення. За його прикладом повинні йти всі, що в Рідному Краю цікавилися, а тут, в Америці, повинні цікавитися українським футболом. Немає найменшого сумніву, що вміле ведення тренінґів, при найсуворішій дисципліні, принесло вже дуже скоро бажані успіхи й в 26-ох змаганнях УСК втратив тільки 4 точки (з того дві воковером). Якби не факт, що перша команда зовсім непотрібно втратила аж сім точок,

її мрії про перше місце й вхід до „Оберліґи" могли стати дійсністю. Це, направду, був великий прогрес, зокрема, коли зважити, що „Ліга" в сезоні 1955/56 складалася з 18-ти команд і, отже, потрібно було дисципліни, видержливости й твердої віри в перемогу, щоб здобути, після фатальних початкових неуспіхів, третє місце в табелі. Не даром німецька преса писала, що УСК „став однією з найкращих дружин „Ліги" й найповажнішим претендентом на друге місце". Це, самозрозуміло, піднесло престіж нашого Товариства в Лізі, а найкращим доказом цього був факт, що вона (Ліга) дозволила УСК-ові в спілці з „Бляв-Вайс Ґотші" й „Швабен" розіграти змагання зі збірною командою німецької поліції, про що я вже вище згадував. Змагання ці, що відбулися в присутності 3.000 глядачів, при світлі, покінчилися сензаційною, але вповні заслуженою перемогою комбінації трьох клюбів (1:0). На цих змаганнях УСК заступали: Ю. Цьолко, М. Шміґель, Е. Голюка, Е. Арндт, і Р. Павлюк.

Всі 5 усківців показали себе з якнайкращого боку, а Ю. Цьолко, наш воротар, був, з великим відступом, найкращим змагуном на площі й вповні заслужив на численні признання, однаково своїх як і чужих глядачів.

Побідний хід УСК-у в змаганнях за мистецтво перервала, на жаль, прикра подія, що сталася підчас вирішальних змагань проти „Бляв-Вайс Ґотші". На нашій площі, наша публіка, невдоволена рішенням судді, а відтак через інцидент, що стався між змагуном противника й одним з наших глядачів, анектувала грище й змусила „безпартійного" до перервання змагань. Цей інцидент коштував УСК дві цінні точки (воковер), підірвання престіжу й зведення нівець цілорічної праці змагунів і Проводу Клюбу. Дисципліни й спортового виховання вимагається не тільки від змагунів, але також і від глядачів. Бо коли публика віддає забагато волі своїм нервам, тоді вона аж ніяк не служить своїй футбольній команді, а, навпаки, може перекреслити всі її пляни й звести до нуля всі її надбання на протязі цілого сезону.

В сезоні 1955/56 красок УСК-у боронили: Ю. Цьолко, М. Шміґель, Р. Підгорецький, В. Коваль, В. Сєрант, О. Наливайко, Ю. Колодій, Е. Голюка, Р. Павлюк, І. Маланчук, Е. Арндт, Г. Гивель, З. Шпон, Я. Василькевич, І. Гаврилюк, І. Зам'ятий, О. Решітник, В. Олійник, В. Маркусь. З огляду на те, що скількість команд „Ліґи" (18!) в сезоні 1955/56 показалась за великою й, звідси, розгривки за мистецтво, як на тутешні відносини, надто виснажуючими, Провід Н. А. Ф. Союзу вирішив поділити її на дві групи: Південь і Північ, доповнивши їх ще командами із т. зв. „Вестчестер Дівіжин". Мимо старань Ліги створити дві рівнорядні дивізії, група — Південь показалася з бігом сезону набагато сильнішою від групи — Північ. УСК змагався в групі — Південь. Сезон 1956/57 УСК почав товариськими

змаганнями проти СТ „Україна" Торонто в дні 15 вересня 1956 р. Мрії всіх прихильників спорту в Нью-Йорку побачити гарний матч і порівняти вміння гри в футбол торонтонців і УСК-у не сповнилася. Зливний дощ не дозволив обидвом командам розвинути гарної гри, з тим, що торонтонці багато краще давали собі раду з розмоклим тереном і тому вирішили заслужено змагання в свою користь (3:1). Підчас коли СТ „Україна" Торонто недавно закінчила свій сезон і була в найкращій фізичній формі, на змагунах УСК-у помітна була літна перерва.

В році 1956/57 УСК мав вже за собою однорічну практику й, здавалось, не допустить до втрат, що їх поніс на початку сезону 1955/56. Та так не сталося. Поразки проти Пассайку й Бруклина набагато підкопали довір'я першої команди на здобуття мистецтва. Однак, з огляду на те, що два вищеназвані німецькі клюби були в той час, направду, сильними противниками, втрату чотирьох точок в змаганнях з ними можна було ще переболіти. Та непростимими й ще на довгий час незабутніми останутся змагання проти дуже слабого ДЖААК-у. Знехтувавши противника, ішовши на зовсім певну, а радше самозрозумілу перемогу й, вкінці, загравши дуже слабо, наша перша команда програла відношенням 2:1. Після того, як противникові пощастило припадково здобути двоє воріт, він застосував тактику оборони цілою дружиною. УСК, замість відтягнути противника від воріт, також цілою десяткою перенісся на карне поле ДЖААК-у й, тим самим, зробив ліс ніг ще густішим. Зроблено, отже, велику тактичну помилку. Згадані змагання повинні бути доброю наукою для нашої першої команди, а для всіх футболістів підтвердженням великої правди, що в змаганнях за мистецтво слабих противників нема й, що кожні змагання треба трактувати однаково серйозно. Вони для УСК-у були траґічними, бо майже остаточно закопали його надії на здобуття першенства групи — Південь. Бо, коли при кінці сезону УСК, через не надто вдале сформування складу, програв вирішальні змагання проти СК „Джуліяна", а на слідуючу неділю непотрібно віддав одну точку для „Гобокен", його мистецтво було дефінітивно поховане. Дуже болюче відчув УСК втрату свого знаменитого лівого крайника, Гр. Гивеля, що добровільно вступив на чотирорічню службу до авіяції. В сезоні 1956/57 красок УСК-у боронили; Ю. Цьолко, М. Шміґель, Р. Підгорецький, О. Наливайко, І. Гаврилюк, Ю. Колодій, В. Коваль, Р. Павлюк, Е. Голюка, Е. Арндт, І. Маланчук, З. Шпон, С. Шайдлінґ, Я. Василькевич, Г. Гивель, В. Луцишин, М. Катуріч, В. Красій, В. Свинтух, М. Панкевич. Менаджером команди був п. Роман Скоробогатий, що виконував свій обов'язок дуже солідно й, при існуючих умовинах, зробив все, що було можливе. З п. Р. Скоробогатим тісно співпрацював тодішній тренер УСК-у, д-р С. Тетера.

В днях 1 і 2 червня 1957 УСК був господарем футбольного турніру за мистецтво СУАСТ-у Схід. Та про нього обширніше звітує п. мґр. І. Хамуляк на іншому місці.

В сезоні 1957/58 створено з перших шістьох клюбів груп — Південь і Північ та „Мінерви" — спадача з „Оберліґи", т. зв „Ліґу" на взір німецької другої дивізії. І тепер, направду, можна говорити про високий рівень гри в футбол, або принайменше такий, що дуже мало, якщо взагалі, уступає рівневі тутешньої „Оберліґи". Тому також УСК вирішив помножити й підсилити склад першої команди. Повернулись до нього амбітний М. Панкевич і Мирон Вітюк. Відтак виникла потреба ще дальшого підкріплення й Провід Клюбу, змушений обставинами й під тиском власної публики, відступив тимчасово від принятої засади про абсолютне аматорство, вирішив посягнути до чемпіона Канади, СТ „Україна" Монтреаль і спровадити Ст. Шила й Дж. Поллока, тим паче, що Мирон Вітюк, після кількох змагань, перестав грати футбол взагалі. Ст Шила в міжчасі звільнено, а знаменитий Дж. Поллок до сьогодні змагається в рядах УСК-у. На початку лютого 1958 р. УСК підкріпився поворотом свого колишнього змагуна, А. Олинця, що через кілька літ грав в команді першуна Н.А.Ф.Союзу — Ню-йоркські Мадяри. Перша команда УСК-у в біжучому сезоні є більш стабільна, як в двох минулих, хоч знову не обійшлося без зайвих втрат точок. Дальше, марна прислуга деяких фанатичних глядачів, як також не зовсім об'єктивні рішення верифікаційної комісії Н.А.Ф.Союзу, здається, і цим разом стануть нашій першій команді перешкодою до здобуття мистецтва „Ліґи". Під солідною опікою п. Василя Сєранта УСК, під сучасну пору, майже певно займає друге місце в табелі.

УСК підчас паради на „Довнінґ Стадіюм" в р. 1957
Ukrainian SC at Downing Stadium 1957

Склад УСК-у в сезоні 1957/58: Ю. Цьолко, М. Шміґель, Р. Підгорецький, О. Наливайко, І. Гаврилюк, М. Панкевич, Ю. Колодій. А. Олинець, Е. Голюка, Р. Павлюк, Е. Арндт, Я. Василькевич, В. Луцишин, З. Шпон, М. Вітюк, Дж. Поллок, С. Шило й Л. Шерен.

УСК І Б — перша резерва

В сезоні 1955/56 наша резерва, змагавшися в дивізії резерв „Ліґи", зайняла трете місце. Дружина репрезентувалася дуже добре й виступала в складі: О. Решітник, А. Макогін, Д. Стек, Я. Сосяк, І. Гаврилюк, Я. Підгорецький, І. Зам'ятий, С. Бігун, Я. Василькевич, М. Коритовський, З. Крамарчук. Крім того ще змагалися: В. Гивель, В. Фурман, Я. Дрогомирецький. Найбільше воріт здобули: Я. Василькевич 20, С. Бігун 16, І. Зам'ятий 10, М. Коритовський 8, В. Гивель 5. Менаджером дружини був п. Степан Боднар.

Більшу частину сезону 1956/57 наша резерва успішно змагалася й мала вигляди на здобуття першого місця в дивізії резерв „Ліґи" — Південь. Одначе при кінці сезону менаджерові, п. Осипові Кудрикові, забрано декілька добрих змагунів до першої дружини, що негативно відбилося на останніх вислідах резерви. УСК ІБ мусів задовільнитися третім місцем в кінцевій табелі.

В сезоні 1956/57 УСК ІБ виступав у складі: М. Яблонський, Г. Рибак, А. Олійник, З. Крамарчук, В. Гивель, Я. Підгорецький, А. Навроцький, С. Шайдлінґ, І. Гарасим'як, В. Коваль, А. Редько, М. Катуріч, В. Луцишин, А. Пенкальський, Я. Сосяк, В. Свинтух.

Як і в попередніх сезонах, так і в біжучому — ще незакінченому — сезоні декілька безпотрібно програних змагань не дозволять УСК-ові ІБ стати першуном своєї дивізії. В час писання цих рядків УСК ІБ стоїть на другому місці, маючи чотири точки більше страчених від резерви греків, що занимає перше місце в табелі. В дружині менаджера п. Володимира Зазулькевича змагалися: Р. Гринішак, Б. Була, В. Луцишин, З. Шпон, Т. Зувіч, А. Редько, М. Яблонський, І. Гарасим'як, С. Шайдлінґ, З. Крамарчук, Р. Комарницький.

УСК Б — друга резерва

Маючи багато змагунів, що не мали місця де змагатися й, шукаючи переходового місця для бувших юньйорів, УСК Ню-Йорк рішився створити другу резерву — УСК „Б". — Півтора місяця до закінчення сезону 1955/56 тодішній організаційний референт, п. Р. Лисняк, зорганізував УСК Б. До кінця сезону вдалося розіграти ще двоє товариських змагань із дружинами Б Дивізії НАФСоюзу. Свій деб'ют УСК Б зробив 20 травня 1956 проти СК Колпінг, виграючи високо 8:0.

У своєму першому повному сезоні — 1956/57 — УСК Б зайняв передостаннє місце в мистецьких грах. Коли зважити, що рівень зма-

гунів був дуже нерівним, то таке низьке місце є оправдуюче. Від початку існування аж до закінчення сезону 1956/57 в УСК Б змагалися: Б Стусик, І. Карлощук, Р. Комуницький, Р. Гринішак, В. Кокольський, Б. Фессак, В. Гивель, В. Фурман, Я. Куровицький, Я. Раковський, Р. Комарницький, Г. Шкорута, І. Гарасим'як, А. Редько, В. Луцишин, С. Шмотолоха, А. Койнен, А. Медянка, Ю. Коваль, А. Дяківський, Я. Дрогомирецький, О. Гошко, Б. Кутний, Ю. Реннер, Ф. Софійчук, В. Свинтух, З. Глух, Я. Панчук, М. Маслович, М. Яблонський, О. Наливайко, С. Бігун, В. Коваль, З. Шпон, Т. Кордуба, С. Льорх, Я. Крупка.

Факт, що всі свої змагання дружина Б Дивізії мусить грати дуже рано (деколи початок змагань є назначений на 9:45 ранку!) і те, що в зимову пору деякі змагуни беруть „вакації", не дозволили УСКові Б бути кандидатом на першуна в біжучому — 1957/58 — сезоні. Вже від двох місяців — від часу, коли сонце пригріло — УСК Б не програв жодних змагань і в останніх шістьох зустрічах здобув дев'ять точок. Рівень гри УСК Б недвозначно покращав, і УСК Б має всі шанси закінчити сезон в першій половині табелі.

Основу дружини в сезоні 1957/58 творили: І. Карлощук, Д. Стек, М. Гірняк, В. Фурман, Є Личманенко, А. Дяківський, І. Набока, С. Льорх, Р. Комарницький, Ф. Софійчук, О. Гошко, М. Мотуз. Крім того ще змагалися: Р. Гринішак, Я. Дрогомирецький, А. Гейко, Ю. Артименко, Р. Комуницький, В. Сворак, М. Маслович, Я. Паливода, З. Мацьків, М. Катинський, Ю. Реннер.

В загальному, змагуни УСК Б — популярно називані „слаґери" (вираз взятий з бейзболу) — внесли багато гумору й життєвої радости в щоденне усківське життя,підкреслюючи, що найважнішим є змагатися. За цілий час існування дружини менаджером був Роман Лисняк.

УСК — ВЕЛИКИЙ СОБОРНИК

(Замість промови на Бенкеті).

Дозвольте, що не буду тут вираховувати всіх заслуг та досягнень нашого достойного Ювілята. Напевно знайдуться інші, що багато краще це зроблять. Знає, що знайдуться такі вникливі історики, які запишуть для потомности й грядущих поколін — скільки то „баняків" стрілив наш УСК за 10 років (а скільки сам зафасував), скільки разів здобув чемпіонат, скільки чаш дістав, скільки команд мав і скільки в цих командах було юньйорів, сеньйорів чи олд-боїв.

Все те, кажу, буде докладно віднотоване хочби і в цій Ювілейній Книзі, може і не золотими буквами. але ж так переконливо, що воно, напевно, утривалиться у вашій пам'яті на віки-вічні.

Тут я хочу відмітити тільки одну сторінку діяльности Українського Спортового Клюбу, і то, скажу вам правду, зовсім не спортову... Отож висуваю твердження, що УСК є найбільшим соборником у нашій Метрополії і що він, за десять років існування, досяг того, чого не досягла жодна наша група, партія, організація чи який інший Центр: здійснив на 100 відсотків ідею консолідації!

Гм! Де ж він, спитаєте, здійснив її та й коли, на котрому вічу чи міжпартійній нараді, на якій конвенції, в котрій залі чи авдиторії? . . Не на жадній конвенції чи нараді — а на зеленій мураві, часто на снігу і в болоті, на вітрі й морозі, при помочі чародійного шматка шкіри, наповненого повітрям — копаного м'яча.

Так, шановні громадяни, цей „дурний", як дехто каже, бальон, зробив чудо — об'єднав хоч на одному відтинку розсварену та роз'єднану політичну еміґрацію!

Ви тільки подивіться — хто є в активі чи у Проводі клюбу, або між найбільше відданими його симпатиками! Ви побачите пана доктора Михайлова — представника одного середовища, колеґу Славка Шміґеля — з іншого середовища, панів Клима й Хамуляка — ще з іншого, а Романа Лисняка ще з іншого, а завзятого козарлюгу Федю Кухарчука — ще з іншого, що згадаю тут лише декілька імен, для ілюстрації.

Скажіть, будьте ласка, в якому секторі й на якій іншій плятформі ви звели б докупи стільки середовищ і партій? . . . Ще, від біди, можлива така консолідація в „Лисі Микиті", але тільки до третього

„скача"! По третім „скачі" дискусія, звичайно, прибирає яскравіші форми, починають роз'ятрюватись старі рани, падуть тяжкі обвинувачення, погрози й так сповидне об'єднання кінчиться роз'єднанням — навіть в національній барі!

Нічого подібного не трапиться на футбольній площі, на грищі „Овалю", під час гарячих змагань з німцями, італійцями чи якими іншими греками. Тут всі групи, середовища й віровизнання тримають один монолітній фронт, і якщо існує ще якесь суперництво, то хіба в тому, котра партія голосніше кричить: „УСК, темпо!"

А коли прийдеться, в розпалі спортових пристрастей, „одностайне на ворога стати", то значить, крім футбольної — застосувати ще на грищі й боксерську техніку та й загнати команду противника ген, аж між хрести й могилки, — тоді теж не знати, хто краще боксується: націоналісти, соціялісти чи стопроцентові демократи?

Зрештою, так само було й в таборовій ері нашої історії, коли то, як відомо, політично-партійні конфлікти мали ще більш непримирливий характер. Але й там футбол з честю виконував свою консолідаційно-соборницьку місію.

Пригадую, в таборі „Орлик", в 2-му бльоці, жив один земляк з Херсонщини, знаменитий спеціяліст по самогонним справам і взагалі сердешний, симпатичний чолов'яга. Що з того, коли галичан — не терпів, на очі не переносив!

— Будь ви, казав, і рідні зазбручанські брати та одної Неньки-України д ти, та я вас усіх, чортових маґістрів, потопив би в Кеніґзе!

Та коли прийшла свята неділя й по обіді, на подвір'ю, між першим і другим бльоком, починались футбольні змагання, то дорогий наш земляк завжди був перший з публики, не дивлячись на те, що в С. К. „Орлик" грали самі галичани! А не дай Біг, якби який чужий грач відважився копнути чи поштовхнути нашого! Тоді земляка з Херсонщини мусіли тримати три або чотири хлопи, бо як ні, то він кидався на напасника і, просто, дусив його своїми селянсько-робітничими руками за те, що відважився копнути „чортового маґістра".

Але досить історії — вертаймося до дійсності! Вертаймося до нашого Ювілята. Піднесімо вгору наповнені чари й дружньо гукнімо йому „Гіп-гіп-гура!" — і тричі „Слава!" Побажаймо нашому УСК-ові, з нагоди його ювілейного свята, і надалі гідно й з честю здійснювати, крім фізкультурної, важливу консолідаційну місію. Бо як би ще він, не дай Господи, перестав це робити, тоді можемо сказати собі просто в вічі: „Не тратьмо, куме, сили, спускаймося на дно!"

Ікер.

Іван Я. Хамуляк

ЗА ДОРІСТ УСК-у

І. НЕМА ДОРОСТУ — НЕМА МАЙБУТНЬОГО

Така засада має примінення в кожній організації: політичній, суспільній, професійній і якій хочете. Її важливість в аматорських спортових організаціях має знову свою вимову. Відноситься вона не лише до доросту самих спортовців, самих змагунів в тих чи інших спортових конкуренціях, але не менше важливим є доріст членів та належного проводу спортових організацій. Власне в такому аспекті ми хочемо спробувати висвітлити цю проблему на тлі пройденого шляху Українського Спортового Клюбу, (УСК) Ню-Йорк. Хочемо, з одного боку, висвітлити саму проблему як таку, її розв'язку Проводами У С К-у та, рівночасно, кинути світло на майбутнє, в яке віримо, бо до цього ми приготовлялися й приготовляємося.

В своє десятиліття Український Спортовий Клюб, із, свого рода, гордістю може заявити громадянству, що в своїх рядах він має 76-ох зареєстрованих в Лізі змагунів, нижче 18-ти років життя. Всі вони зорганізовані в чотирьох окремих футбольних командах, що змагаються в свої Лігах. Команда У С К-новаки нараховує 18 змагунів, нижче 12-ти років. Команда У С К-учні має 19 зареєстрованих змагунів, а дві групи юньйорів „А" та „Б" мають разом 37 змагунів у віці 15-18 років. Беруть вони участь як змагуни ланки копаного м'яча, але багато з них змагається також в командах столової ситківки й можуть похвалитися й тут добрими успіхами. Серед членства У С К-у є багато молоді: також в керівних органах Клюбу є 4-ох членів, нижче 30 років життя. Є між тими молодими змагунами й членами багато таких, що приїхали в тутешні середовища „підготованими" і національно і соціяльно, але є між ними й такі, що приїхали сюди немовлятами, вкінці є такі, що в ЗДА родилися. Всі вони знають, що їх називають "Ukrainians", бо вони себе самі так називають. Вони свідомі й того, що те слово "Ukrainians" мусить мати належний зміст, і тому своєю поведінкою й осягами вони також вкладають в нього чимало доброго. Все те є факти, що ними Український Спортовий Клюб в Ню-Йорку, в своє десятиліття може представити себе нашому громадянству тут, в Америці. Він має також вповні чисте національне сумління у відношенню

до країни свого походження, України. Все те, однак, є не припадком, не чиїмсь даром для нашої організації, не збігом обставин, але вислідом плянової і впертої праці багатьох-багатьох членів нашого Товариства. Теперішня Управа Українського Спортового Клюбу в Ню-Йорку не створила того, що тепер є, сама, хоч вона його нераз добудовувала й скріпляла, проте саму ідею й багато практичних надбань вона перебрала від не менш відданих тій ідеї своїх попередників.. Пройдені роки принесли багато досвіду в самій роботі, досвіду, який тут таки дуже потрібний, особливо, якщо взяти під увагу місто Ню-Йорк з його молодечими елементами. Ми не перебільшимо ні трохи, якщо скажемо, що крім „Пласту" і „С У М А", У С К гуртує в своїх рядах найбільше молоді у віці від 8-18 років на терені Ню-Йорку. Думаємо, не на папері, а фактично гуртує найбільше молоді. Бо, якщо чотири молодечі команди йдуть кожного тижня на площу змагатися, то це мусить бути не менше 44 змагунів. А ми нераз є свідками, як деякі наймолодші „усківці", не можучи заховати своїх почувань, дуже часто зі сльозами на очах питають своїх менаджерів, чому вони не дали їм змоги сьогодні „заграти". Ми бачимо часто, як менаджери молодечих команд зміняють змагунів на грищі, помимо того, що вони грають добре. Іде про те, щоб усувати причини до сліз, чи будької гіркости до Клюбу тих наших, всетаки, ще дітей, щоби всі зареєстровані мали змогу змагатися як "Ukrainians" для "Ukrainians". Менаджери таких молодечих команд не можуть бути лише „фаховими" знатоками справ футболу; вони мусять бути, в першу чергу, знатоками молодих душ, мусять бути другами, батьками та опікунами тих дітей. Мусимо з приємністю ствердити, що серед членів Українського Спортового Клюбу в Ню-Йорку були і є завжди такі люди. З любови до спорту, з любови до росту нашого Клюбу вони віддали й віддають справі виховання доросту безхосенно всі свої „вільні" (або й „не вільні") від професійних (не кажу вже особистих) справ хвилини . . . Прізвища, як О. Гулей, Ст. Кравченюк, Володимир Костюк, Богдан Василишин, Степан Качмарський, Іван Цмайло, Попович і багато інших посередньо чи безпосередньо активних у вихованні доросту для змагунів, для членів, для провідників Товариства не повинні ніколи зникнути із ряду імен, чинних в дійсно позитивній праці для розбудови Українського Спортового Клюбу в Ню-Йорку. Вони, без сумніву, повинні бути прикладом того рода праці для багатьох інших клюбів. Ми не хочемо, щоб хтось нас розумів зле, чому саме в цей спосіб ми пишемо. Робимо це тому, щоб, з одного боку, сказати правду, як також, з другого боку, бажали б, щоб така „правда" в У С К-у існувала назавжди. Бо тільки така правда є основою того, що У С К Ню-Йорк є сьогодні сильний не тільки в спортових осягах, але, в першу чергу, сильний в громадську, національну й організаційну мораль. Наші змагуни, у великій скількости, — це активні члени й провідники Українського „Пласту", дальше багато з них бере активну участь в інших молодечих та громадських організаціях . . . Ми хочемо,

щоб наші змагуни й члени були, в першу чергу, добрими громадянами, а при тому теж і спортовцями чи симпатиками спорту. Автор цих рядків уживає слова „ми" тому, що, як член Управи У С К-у вже на протязі 4-ох років, знає, що „боліло" і „болить" Управу в її праці, він знає також, що приносило й приносить задоволення.

Ми свідомі того, що, по певному часі, перестануть бути „спортовими канонами" в У С К-у такі сьогодні знані змагуни, як: Мирослав Шміґель, Евген Голюка, Евген Арндт, Юрій Цьолко, Юрій Колодій, але ми знаємо, що при них вже ростуть: Ігор Гаврилюк, Ярослав Василькевич, Роман Підгорецький, Орест Наливайко, Володимир Луцишин і Микола Панкевич. Дальше, ми маємо дві резерви, дві дружини юньйорів, дружину учнів, а, вкінці, сьогодні „король" стрільців своєї

УСК — юньйори в сезоні 1949/50.
Ukrainian SC junior soccer team 1949/50.

Ліги, наш 12-тилітній Роман Михайлів, зможе колись заступити не тільки нашого „Ґеня" Голюку, але також багато молодших від нього змагунів. А другий такий „новак" Л. Назаркевич і багато інших заступлять і других, що віком вже не зможуть бути активними змагунами. А наших новаків мусять також постійно заступати інші — молодші новаки, нині ще навіть не народжені.

Ми знаємо також, що й серед членів Управи й членів взагалі росте вже ряд молодих людей, що привикають до ведення Клюбу. І молодші, В. Шевченко, чи Я. Паливода, чи Р. Лисняк та другі, зможуть колись також перебрати весь тягар праці й відповідальности за долю Клюбу. Бо, як вони почнуть його дальше будувати, то ми певні, що вони не зможуть опісля тої будови лишити. Так зробили ми, і ми свято переконані, що таке буде і з ними. І ми горді з того, що зробили й робимо, і вони, в свій час, будуть горді також.

Це, такби сказати, загальне. Але наше завдання є, спробувати накреслити коротку історію праці й успіхів Проводів і членів У С К-у над придбанням доросту на протязі пройдених 10-ти років. Були успіхи, були помилки, як, звичайно, буває в кожній праці. Можна б речі аналізувати, можна б робити висновки, але ми хочемо йти простішим шляхом; дати образ, а оцінку лишаємо читачам. Не хочемо також перевантажувати цієї статті цифрами, хіба, що вони конечно потрібні.

УСК-юньйори в сезоні 1950/51

Ukrainian SC junior soccer team — 1950/51

II. БУРХЛИВІ ПОЧАТКИ, АЛЕ Й КОНКРЕТНІ ОСЯГИ.

В праці над придбанням доросту для Українського Спортового Клюбу в Ню-Йорку ми маємо всі конкретні дані розділити два періоди: перший, що починається в 1948 році й кінчиться літом 1954 року, був періодом, багатим в бурхливі події, багатим також в конкретні спортові осяги (юньйори УСК-у здобувають три рази мистецтво своїх Ліг (1949/1950, 1950/1951, та 1952/53). Однак, в цілій системі праці над плеканням доросту не було виразного пляну, не було самої системи плекання доросту. Тому теж і не диво, що, коли з початком сезону 1953/54 створено резерву, „У С К І Б." і включено туди майже всіх юньйорів із сезону 1952/53, мимо того, що багато з них віком лишилися ще юньйорами, ніхто з Управи не взявся до організації нових юньйорів,

не кажу вже кляс нижчих від юньйорів, учнів чи новаків. *Потреба існування дружин юньйорів кожного сезону не увійшла ще в кров Проводів У С К-у того часу.*

Початок такої систематичної праці вирощування власного доросту і для змагунів і для членства та Проводу заіснував в У С К-у щойно літом 1954 року. Тоді теж ми схильні бачити початки другого періоду в праці над плеканням доросту У С К-у. Не тому ми творили команди юньйорів та учнів в тому часі, що ми увійшли в контакт з Німецько-Американською Молодечою Лігою, але навпаки; тому, що ми створили такі дружини, ми знайшли одиноку на нашому терені Лігу, що такі відділи в себе мала, й тому ми тоді приступили, чи радше увійшли в контакт із згаданою Лігою.

УСК — юньйори в сезоні 1954/55.
Ukrainian SC junior soccer team 1954/55.

Кожна історія має свій період, що його ми називаємо початком, і, звичайно, такі початки зберігають всі дані про себе в так званій „усній словесності". Такий період консервування своєї власної історії лише в „усній словесності" ми маємо, на жаль, частинно й в історії плекання доросту УСК-у. Преса, звичайно, служить для того, щоб інформувати своїх читачів про новости, що серед суспільства заіснують. Працівники преси того рода самі ловлять усі новинки й подають їх до відома читачів. Більшість українсько-американської преси того часу, (а частина, на жаль, ще тепер) розуміє свою функцію навпаки. Суспільство має свої новости, воно також жадне інформацій про незнане ще, й тому воно мусить покірно користати з ласки деяких редакторів тих газет, щоб вони прислану добровільну вістку, що може інтересувати загал, або поважну його частину, помістили або ні . . . Вправді, такий дух редакторів сьогодні чим раз більше зникає, але чи скоро зникне

й чи наша преса змодернізується вповні, це ще складне питання... Також і протоколи Управи пропали. Ціле щастя, що ми маємо тільки десятиліття Українського Спортового Клюбу — Ню-Йорк і тому ще можемо дещо з „усної словесности" свіжим зловити.

Український Спортовий Клюб в Ню-Йорку фактично почав діяти з початком 1948 р. Як нас інформують творці того діла, вже в першому році існування Управа УСК-у думала про створення при команді сеньйорів також і команду юньйорів.

І дійсно, користаючи з того, що в ню-йоркських портах виладовувалися все нові й нові вчорашні Д. П., а нині молоді кандидати на громадян ЗДА, вже з кінцем1948 р. при Українському Спортовому Клюбі в Ню-Йорку постали також і команди юньйорів. Першим менаджером тієї команди був д-р Богачевський. Команда ця приступила до *Емпайр Стейт Джуньйор Ліґ* в Ню-Йорку. Але, не маючи добрих противників в цій Лізі, (часто взагалі не було проти кого грати), Провід і змагуни почали шукати контакту з Німецько-Американською Молодечою Лігою, що вже в тому часі мала дуже добру клясу й опінію. Тому теж вже в сезоні 1949/50 УСК юньйори грають в групі дружин Німецько-Американської Молодечої Ліги й *здобувають зараз першого сезону мистецтво своєї групи.* Але потім програють проти *Айнтрахт СК,* мистця групи юньйорів дружин Оберліги, (2:1) і тим самим не *здобувають звання мистця цілої Німецько-Американської Молодечої Ліги в сезоні 1949/50.* Ідентично та сама історія повторяється в сезоні 1950/51, коли то УСК-юньйори здобувають *знову звання мистця своєї групи з рекордовим відношенням тогок 34:2.*

В сезоні 1950/51 фінальним противником УСК-юньйорів був *С. К. Елізабет,* мистець групи юньйорів дружин Оберліги. Перші змагання відбулися в липні 1951 р. на площі *„Шіценпарк"*, і УСК-юньйори, накинувши тоді сильне темпо, вже в першій половині вели 3:0. С. К. Елізабет, бачучи неминучу катастрофу, не докінчує змагань, нарікаючи на спеку. Повторні змагання відбулися осінню (при кінці вересня 1951), і тоді *УСК-юньйори несподівано програли 3:1* і тим самим вже вдруге не були в спромозі здобути звання мистця Ліги юньйорів в цілому.

Про змагання проти Елізабет С. К. „Свобода" з датою 4. жовтня 1951 писала: „Юнаки УСК-у програли рішальні змагання за першенство Ню-Йорку та Метрополії. Це вже другий з черги сезон, що наші юнаки здобувають мистецтво своєї кляси й тільки у фінальних змаганнях, по завзятому бою, віддають лаври першуна більше досвідченим суперникам. Всетаки команда юнаків збирає признання спортових кругів за гарну гру, противники чують панічний страх перед зустрічами з нею, а наша громада може нею гордитися". Але автор того допису В. С. (Володимир Сохан) додає: „Брак дисципліни, а в парі з цим, часом, невідповідна поведінка юнаків на грищі дадуть виправитися

під вмілим проводом п. Шепаровича, їх нового опікуна, та тренера п. Маґоцького. На жаль, ті побажання тільки побажаннями залишилися, бо в сезоні 1951/52 УСК-юньйори взагалі перестали діяти.

Всетаки два роки побуту в Німецько-Американській Лізі **виявили**, що УСК-юньйори були поважним противником, а заслуга була в тому усіх змагунів та їх невтомного й солідного опікуна, п. Осипа **Гулея**.

В команді УСК-юньйори того часу були такі змагуни: К. Гевко, Д. Стек, Р. Підгорецький, Я. Підгорецький, Герцик, Український, М. Вітюк, Кучабський, Ю. Голюка, Олійник, О. Олинець, М. Панкевич, Матвіїшин, Коваль. Гевко був теж і солідним помічником п. О. Гулея у веденні цілої дружини.

УСК — юньйори в сезоні 1955/56.
Ukrainian SC junior soccer team 1955/56.

В сезоні 1951/52 в анналах праці над придбанням доросту Українського Спортового Клюбу в Ню-Йорку віє пусткою. Тому зрозумілими є слова Романа Лисняка в „Свободі" з датою 6. вересня 1952, який, між іншим, писав: „Зустрічаєте сумний і невеселий образ . . . багато змагунів вирішили, з неоправданих причин, повісити футбольні черевики на кілок, другі перейшли до чужинецьких клюбів (Гарасим, Кулішенко) . . ., публіка не приходить на змагання, розв'язання резерви й *технігно найкращої в метрополії дружини юньйорів.*" Тому він радіє, що нарешті осінню 1952 р. дружина юньйорів УСК-у знову відновляється. *Для Проводу УСК-у і нас усіх, його прихильників, треба усві-*

УСК — юньйори „А", в сезоні 1957/58. Стоять від ліва: Б. Василишин (менаджер), К. Бразовскас (тренер), В. Коваль, А. Жолудко, П. Городиський, В. Панчак, О. Ховайло, В. Каздоба, В. Костюк (член Управи й помічник п. Василишина). Клячать від ліва: Ю. Реннер, Я. Кульба, Я. Шмотолоха, В. Шмотолоха, (капітан), М. Катинський. Відсутні: О. Мазурчак, О. Попович, І. Лешко.

Ukrainian SC junior "A" soccer team 1957/58.

домити, що теперішня дружина юньйорів — це майбутність УСК-у в банку. (Підкреслення наші, іх). Перші змагання тієї відновленої дружини УСК-юньйори покінчилися нерішеним вислідом 4:4, а ворота для УСК-у здобули: Лектей 2, Василькевич 1, а одні „втиснули" всі. Так почався сезон 1952/53. УСК грає знову в *Емпайр Стейт Джуньйор Ліґ*. Опіку над новими юньйорами перебрав інж. Степан Кравченюк.

В „Свободі" з датою 15. травня 1953 р., між іншим, читаємо: „Юньйори УСК-у йдуть шляхом першої дружини". Заохочені своїми власними успіхами й бажанням здобути мистецтво „Емпайр Стейт Джуньйор Саккер Ліґ", юньйори УСК-у йдуть від перемоги до перемоги (часом програють за чашу, або товариські змагання, але це тільки для „різноманітности"!). Вони мають ще троє мистецьких змагань, і всі гороскопи предсказують додаткових шість точок і тоді УСК буде мати в „хаті" двох чемпіонів. Останні висліди: 22. березня 1953 УСК-Свідіш С. К. 6:0 (воковер), 29. березня УСК-Деніш С. К. 2:1, 12. квітня Ґйоя С. К.-УСК 2:2, і 19. квітня Конкорд С. К.-УСК 1:3. Основу дружини творять: О. Решітник, Я. Василькевич, В. Кокольський, О. Наливайко, І. Кісілька, І. Гаврилюк, Я. Паливода, С. Шмотолоха, Ю. Лек-

УСК — юньйори „Б" в сезоні 1957/58. Стоять від ліва: Б. Бортник, І. Хомут, Б. Мастикаш, В. Андрейко, Я. Калина, В. Григорович, В. Сворак (капітан), П. Попович (менаджер). Клячать від ліва: Т. Кобільник, М. Копчинський, Б. Пелех, А. Шепарович, І. Смертюк. Відсутні: Х. Пиріг, С. Мінович, І. Ляшко, О. Ляхович.

Ukrainian SC junior "B" team 1957/58.

тей, М. Коваленко, З. Шпон і В. Олійник. Здобуття першого місця було б найкращою нагородою для невтомного менаджера юньйорів, інж. С. Кравченюка".

Гороскопи правильно предсказали, бо та сама „Свобода" з датою 16. червня 1953 р. писала: *„Юньйори УСК Ню-Йорк мистцем „Емпайр Стейт Джуньйор Ліґ". І. Слідами батьків.* Є в українській усній словесності така приказка: „Які батьки — такі діти". Коли б ми знали народнього автора цієї приказки, то підозрівали б його, що він був „віщим" і створив її у відношенні до . . . УСК Ню-Йорк: перша дружина — батьки — здобувають мистецтво Національної Ліґи, а юньйори УСК-у — „діти" — подивившися, що „тати" роблять, задумали й собі здобути мистецтво! І здобули! Правда, тут їм безпосередньо допомагав „один із дідусів" (під „дідусями" розумію членів Проводу УСК-у), їхній менаджер, інж. Степан Кравченюк. Коли УСК-„тати" здобули мистецтво з якісним футболом в одній кишені, а з щастям в другій, то УСК-„діти" здобули перше місце в „Емпайр Стейт Джуньйор Саккер Ліґ" з якісним футболом в обидвох кишенях. Під виключно технічним оглядом вони не мали конкурента і . . . дзет'с ол! Я не хочу

сказати, що мистецтво прикотилося до наших юньйорів з похилого горба; не раз вони мусіли „дряпатися" до горба. Здобуття мистецтва, звичайно, допомагає забувати всі недоліки, і я не маю найменшої охоти згадувати про них; тільки як приходило до спортової дисципліни, то кишені наших юньйорів робилися діркуватими й дисципліна губилася по вулицях Ню-Йорку. В цьому „департаменті" наші юньйори мусять „обернутися" на стовісімдесять степенів. А тепер вичислю тих, що творили основу юного мистця: О. Решітник, Я. Василькевич, В. Кокольський, О. Наливайко, І. Кисілька, І. Гаврилюк, Я. Паливода, С. Шмотолоха, Ю. Лектей, М. Коваленко, З. Шпон, В. Олійник. (Закінчивши вираховувати прізвища юньйорів, хочу по козацьки крикнути „Славно хлопці!", але боюся, що воно мені не до обличчя)". Р. Лисняк.

Здобуття мистецтва в *Емпайр Стейт Джуньйор Ліґ* (сезон 1952/53) замикає перший період діяльности УСК-у в напрямі плекання свого власного футбольного доросту.

Він був досить бурхливий (УСК мусів навіть платити кошти лікування зламаного носа одному із змагунів противника!), досить шумний, але, рівночасно, й плодовитий в конкретні успіхи. Між нинішними змагунами першої футбольної команди УСК-у та її резерви стрічаємо: *Романа та Ярослава Підгорецьких, Ярослава Василькевича, Миколу Панкевича, Олександра Олинця, Ореста Наливайка, Ігоря Гаврилюка, Зенона Шпона, Ореста Решітника, М. Вітюка, В. Коваля та Д. Стека.* В „Січі" Елізабет грає М. Олійник, а в „Січі" Нюарк Юрій Голюка. Талановитий Кучабський виїхав з Ню-Йорку й сьогодні грає в одному з українсько-американських клюбів на терені ЗДА. Без вичислених вгорі змагунів на нашому терені наш футбольний спорт бувби досить убогим, бо імпортування за дорого коштувало б. В інших конкуренціях осяги були може менші; не творено належного доросту для команди відбиванки, але вже зроблено поважні осяги у підготовці доросту для столової ситківки. Шпон, Гунчак, Наливайко, Гаврилюк, виховалися також на змагунів столової ситківки. *Багато особистих приятелів згаданих перед тим юньйорів сьогодні є примірними членами нашого Товариства.*

III. СЕРЕД БУРІ Й ТУЧІ

В сезоні 1954/55 організаційним референтом в Управі УСК-у був вибраний І. Я. Хамуляк. Одним із головних завдань, що його поставив собі автор цих рядків в програмі своєї праці, було відновлення й поширення праці над плеканням доросту для УСК-у (змагунів та евентуальних кандидатів на членів Проводу Товариства). Взоруючись на прикладах майже усіх тодішніх німецько-американських спортових клюбів на терені Ню-Йорку та Метрополії, він у футбольній ланці не тільки хотів негайно відновити дружину юньйорів, але поширити футбольний молодечий доріст створенням дружин учнів та новаків. Одер-

жавши запевнення від тодішніх пластових працівників: Юрія Лектея, Ярослава Василькевича, Гаврилюка та других, що серед їхнього пластового новацтва та юнацтва є багато змагунів для дружин учнів та новаків, Управа УСК-у стала перед проблемою здобуття можливостей прилучитися до якоїсь іншої існуючої ліги, що мала б такі дружини в себе. Їх не мала Національна Ліга, що в ній змагався УСК (перший), її не мали й не думали ніколи організувати Метрополітальна Футбольна Ліга, що в ній членом був УСК „І Б". Національна Ліга мала свого „сателіта" *Емпайр Стейт Джуньйор Ліґ*, однак, та Ліга мала в себе лише дружини юньйорів, а серед змагунів тих дружин „юньйорів" не раз бували „молодці", що числили не менше як 25 років життя. Річ ясна, що в тій Лізі важко було думати анґажуватися із командами уч-

Команда УСК — учні в сезоні 1954/55. Стоять від ліва: Я. Калина, Б. Мастикаш, Я. Кульба, А. Шепарович, Б. Ставничий. Середній ряд від ліва: Б. Пришляк, В. Шмотолоха, А. Гайвас, В. Кульба. Клячать від ліва: М. Гура, Я. Шмотолоха, І. Хомут.

Ukrainian SC juvenile soccer team 1954/55.

нів та новаків. Одержавши доручення Управи робити заходи про прийняття її до Німецько-Американської Молодечої Ліги, автор цих рядків, з початком вересня 1954 р., загостив до приміщення Джерман-Амерікен Атлетік Клюбу, де тоді, пораз перший, зустрівся з членами Проводу Німецько-Американської Ліги: пп. Гарри Савндерс, Гарри Кравс та Б. Гампель. Будучи упередженим, що серед тих кругів є багато наших противників-ворогів, автор цих рядків, був, направду, заскочений, як, в часі розмов, п. Савндерс, між іншим, сказав дослівно таке: „Ми хотіли б мати українців в нашій Лізі — всі дружини, не лише Ваших юньйорів та учнів; того ми таки бажаємо" ... Це, очевидно, було абсолютно суперечне тому, що говорив нам досі п. Іван Петраш, який мавби цілий час старатися про наш перехід до Німецько-Американського Спортового Союзу. Заскочений таким твердженням п. Савндерса в при-

сутности п. Б. Гемпеля, я сказав: „Давайте, починаймо співпрацю від юньйорів та учнів, яких ми вже маємо в себе".

Від того часу юньйори й учні УСК-у почали діставати противників для товариських змагань. Управа УСК-у формально зробила прохання про приняття їх до Ліги. Їх і принято під умовою, що команди юньйорів дістануть формальне звільнення від *Емпайр Стейт ДжуньйорЛіґ*.

На доволі гладкій дорозі до Німецько-Американської Молодечої Ліги стала *Емпайр Стейт Джуньйор Ліґ* як офіційний речник, а їй помагали Національна Ліга й частинно Метрополітальна Футбольна Ліга. Всякі переконування, що *Емпайр Стейт Джуньйор Ліґ* може, в крайньому випадку, приняти до себе лиш юньйорів, а тоді новозорганізована

УСК — учні в сезоні 1955/56.
Ukrainian SC juvenile soccer team 1955/56.

й вже чинна на площах дружина учнів не матиме взагалі де грати, не увінчалися успіхом. Знову ж Провід Німецько-Американської Ліги (Молодечої) офіційно заявив, що може приняти до себе дружину учнів, під умовою, що й юньйори також туди перейдуть. Короткозорістю й впертим іґноруванням будь-яких справжніх спортових засад та загально принятого джентельменства, згадані круги робили все можливе, щоб не випустити УСК-у з їхнього „кубла" . . .

Офіційним проголошенням суспендування цілої дружини юньйорів, усіх змагунів зокрема, та автора цих рядків, як організатора акції виходу з того „кубла", Управа УСК-у була змушена: або вперто іґнорувати згадані круги, що означало, що дружина взагалі не могла б діяти того сезону, або, в ім'я вдержання згаданої команди, скапітулювати й до кінця сезону таки грати в *Емпайр Стейт Джуньйор Ліґ*. Управа УСК-у, по довшій надумі, вибрала таки ту другу дорогу, з тим, що пороблено заходи в Німецько-Американській Молодечій Лізі, щоб там одержати дозвіл для команди учнів грати з іншими клюбами, що частинно осягнено. Значить, в тому сезоні УСК, крім однієї ко-

манди (першої) в Національній Лізі, резерви УСК „І Б" в Метрополітальній Лізі, юньйорів в *Емпайр Стейт Джуньйор Ліґ* мав також частинно членство в Німецько-Американській Молодечій Лізі (завдяки команді учнів). Можна собі уявити ситуацію, якщо чотири існуючі футбольні команди належать до чотирьох різних, часом зі собою ворогуючих, Ліг... Але всі перешкоди переборювано з переконанням, що, з бігом часу, ситуація може змінитися й, що ті перешкоди є тимчасового, переходового порядку.

УСК — учні в сезоні 1956/57. Стоять від ліва: Я. Кульба, В. Шмотолоха (капітан), Х. Пиріг, Захарчук, В. Костюк (менаджер), Б. Мастикаш, О. Ляхович, В. Каздоба, А. Шолудко. Клячать від ліва: А. Хруцький, А. Шепарович, Я. Шмотолоха, І. Смертюк, В. Кульба.
Ukrainian SC juvenile team 1956/57.

Команду УСК-юньйори творили тоді такі змагуни: Ігор Самійленко, (він теж був головним помічником в організації її), Фурман, Навроцький, Редько, Білоус, Бігун, Береза, Федорів, Свинтух, Дрогомирецький, Гарасим'як, Дяківський. Менаджером їх був спочатку М. Площанський, але опісля Управа була змушена змінити його на Степана Малиша.

Дружину учнів творили: В. і Я. Шмотолохи (брати), В. і Я. Кульби (другі брати), Шепарович, Калина, Пришляк, Хомут, Прокопович, Ґура, Мастикаш, часом Ґной, та Захарчук. По деяких початкових труднощах з іншими спробами, менаджером їх став В. Костюк, що, відтак,

провадив ту команду на протязі цілих трьох років. Він, також допомагає багато тим змагунам цього року, коли вони майже всі перейшли вже до УСК-у юньйорів „А".

Будучи організаційним референтом, автор цих рядків мав все-таки не мало труднощів переконувати родичів тих дітей, щоб мали довір'я до Управи УСК-у й про те, що вона (Управа) свідома відповідальности, яку разом з тими дітьми перебрала на себе. Молоді й моторні два брати Ярослав і Володимир Шмотолохи, та такі ж самі брати Ярослав і Володимир Кульби помогли тут дуже, дуже багато. Початки зроблено, і нині, по чотирьох роках, ми часто є свідками, як деякі матері самі приводять своїх „козаків" і вписують їх в змагуни УСК-у. Значить, довір'я збудоване, і сподіємося, що воно нічим не захитається. УСК-учні грали перші свої змагання проти Чехословацького С.К.-учнів в половині жовтня 1954 р. Газета „Америка" з датою 22. жовтня 1954 р. про ці змагання писала: „Чехословакія С. К.-учні — УСК-учні 2:8. А тепер увага! УСК має ще одну команду: УСК-учні. Це малі хлопці від 10-15 років. Перший їх деб'ют на площі приніс високу виграну проти таких самих учнів Чехословакії С. К. Склад УСК-учні: Я. Шмотолоха, В. Шмотолоха, В. Кульба, Я. Кульба, Прокопів, Калина, Хомут, Пришляк, Шепарович, Гной, Кульчицький, Бісик. Ворота стрілили: Гной 3, В. Шмотолоха 1, Я. Шмотолоха 2, Кульба 1, Крушельницький 1. Деб'ют вдалий і важливий, бо наші наймолодші гратимуть уже незабаром свої мистецькі змагання в Німецько-Американській Лізі." (І. Я. Хамуляк.).

Але вже чергові змагання проти С. К. Мінерва-учні, УСК-учні програють 5:0, в тиждень пізніше проти Кольсман С. К.-учні 9:0, а проти Литовського С. К.-учнів 5:1.

Поміщена табеля в Сакер Нюс та коментар до неї говорять самі за себе. Противники мали такі команди вже довго й тому вміли грати.

GERMAN-AM. FOOTBALL ASS'N PUPIL SOCCER LEAGUE STANDINGS

December 5, 1954

Place	*Team*	*Games*	*W.*	*T.*	*L.*	*For*		*Against*	+		--
1.	Kollsman SC	5	4	1	–	23	:	2	9	:	1
2.	Minerva FC	5	3	2	-	8	:	1	8	:	2
3.	New York SC	4	2	2	—	10	:	1	6	:	2
4.	Elisabeth SC	6	1	2	3	7	:	6	4	:	8
5.	Lithuanian AC	5	1	—	4	6	:	20	2	:	8
6.	Pfaelzer FC	4	—	1	3	1	:	13	1	:	7
*7.	*Ukrainians SC,*	*3*	—	—	*3*	*7*	*:*	*18*	*0*	*:*	*6*

* In the future Ukrainian SC will play in GAFA's Little Boys Soccer League as the other teams of Pupil League have proved to be much more advanced in age and physical superiority than little Ukrainians.

Тренуючи через цілу зиму, весною 1955 р., наші найменші роблять також замітні поступи. Газета „Свобода" пише: *„УСК Ню-Йорк відкриває весняний сезон"*. УСК (хлопці) — Дж. Гунґеріянс (хлопці) 3:2 (0:1). Квінс, 9 квітня 1955. — Після довгої зимової перерви хлопці (група від 12-14 літ) УСК-у відкрили весняний сезон товариською зустріччю із сильною німецько-мадярською командою, перемагаючи її 3:2. Команда УСК-у складається з наймолодшого доросту, в якому горить охота продовжувати наш традиційний спорт і дати запоруку існуван-

УСК — новаки (8-12 р.) в сезоні 1957/58. Стоять від ліва: І. Кульчицький-Цмайло (менаджер), П. Шалейко (капітан), А. Дністрян, С. Івасютин, А. Малешко, Я. Ящук, М. Кікта, О. Венгерчук, Б. Денесик, П. Скірка, М. Кудрик. Клячать від ліва: П. Дністрян, З. Черник, П. Матійцьо, Д. Свенц, І. Ткачук.
Відсутні: Р. Михайлів, Назаркевич, Б. Хамуляк,
М. Лев, П. Мазурчак, А. Захарчук.
Ukrainian SC boys soccer team 1957/58.

ня на довшу мету для УСК-у. Склад команди: Ярослав Шмотолоха (14 років), Андрій Шепарович (13), Ігор Хомут (12), Богдан Мастикаш (14), Ярослав Калина (13), Ігор Пришляк (12), Володимир Кульба (12), Володимир Шмотолоха (14), Ярослав Кульба (13), Мирон Гура (12), Мирон Бісик (13), Аскольд Гайвас (12), Ярослав Ставничий (14). Найкращим з поміж наших найменших є „Дзюньо" Шмотолоха (капітан), який був автором двох воріт. Ще одні ворота стрілив наш малий „аргентинець" (щойно приїхав з Аргентини) М. Гура, який ду-

же гарними загранням провадить напад наймолодших усківців. Всі інші грають з великим запалом і, при більшому тренінґу, будуть великою потіхою для нашої громади Ню-Йорку. Менаджером команди хлопців є п. В. Костюк, але і всі члени Управи теж присвячують багато часу для опіки над доростом. 16. квітня ці ж УСК-хлопці програли з цією самою німецько-мадярською командою мистецькі змагання у відношенні 3:0. Програ, однак, не зневірила нікого, і вже повертаючись зі змагань додому, можна було почути сміливі запевнення, що коли підтренуємо, будемо всіх перемагати. Бажаємо багато успіхів, як у виховній так і спортовій праці провідникам-опікунам „найстарших" усківців. Мир.".

Всетаки сезон 1954/55 був для наших наймолодших початком їх футбольної „карієри". Вони грали лише товариські змагання й тому про їх офіційне місце в Лізі говорити не можна, бо його не було. Таке було рішення Ліги.

УСК-юньйори, граючи в *Емпайр Стейт Джуньйор Ліґ* мали всі шанси на мистця в сезоні 1954/55. Але плянова „політика" самої Ліги, що знала, що УСК таки хоче змінити згадану Лігу, довела до того, що УСК до кінця весни розіграв менше змагань від Юнайтед Кінґдом, отже, мав менше пунктів, і тому також „здобув" лише друге місце ... А УСК не грав усіх змагань лише тому, що Ліга не давала противників. Ординарна й дійсно неспортова „політика" — але, на жаль, того рода „політику" „знають" часто також і деякі другі ліги.

УСК-учні, набравши доволі програних і ґолів в сезоні 1954/55, з подвійним завзяттям взялися до підготовки до нового сезону.

Сезон 1954/55 можна б назвати переходовим, тому, що УСК однією ногою був ще в своїх старих лігах (Національна Ліга, Метрополітальна Ліга та Емпайр Стейт Джуньйор Ліґ), але зробив усі приготування для переходу й перебування в Німецько-Американській Лізі (в її молодечому й сеньйорському відділах). Збіг обставин скоро став такий, що УСК таки скоро опиняється повним членом Німецько-Американського Футбольного Союзу, й тому теж лишалося лиш питання розгорнення праці в повному виді в новій Лізі. Але рівночасно УСК став одним із важливіших об'єктів в часі всетаки важкої й затяжної війни в американському футбольному спорті.

IV. А ПО БУРІ ЙДЕ ПОГОДА

Сезон 1955/56 УСК з усіми своїми командами є вже в Німецько-Американській Лізі. В молодечому відділі УСК має дві команди, УСК-юньйори та УСК-учні. Провідником команди УСК-юньйори є п. Богдан Кутний, а учнів дальше провадить п. Володимир Костюк. Якщо попереднього сезону УСК мав сильну команду юньйорів, але слабшу команду учнів, то в сезоні 1955/56 було якраз навпаки. УСК-юньйори були слабшими не лише тому, що дійсно не мали змагунів, що могли б

Змагуни команди УСК — учні — члени репрезентаційної одинадцятки учнів в передматчу на Довнінґ Стадіюм. Клячать від ліва: В. Катинський, Я. Шмотолоха, В. Шмотолоха. Стоять від ліва: Я. Кульба, А. Жолудко, В. Коздоба.
Players of Ukrainian juvenile team — members of All-Stars team.

теж бути поважним противником, але й тому, що п. Богдан Кутний, з браку часу, не міг присвятити дещо більше своєї уваги тому питанню. Зате п. В. Костюк, мав доволі жадних вже нарешті перемог змагунів команди учнів, *що так завзято приготовлялися до перемог* (бо минулого сезону таки немилосердно лишень програвали), а які включилися в бої на площах в новому сезоні, як повноправний член Ліги. Юньйори програють часто, але учні відразу виявляють, що вони вже „підросли" й можуть бути вже також поважним партнером. В новій Управі Клюбу є теж молодий 18-літний член Ігор Гаврилюк. Товариші наших молодих юньйорів та учнів чимраз частіше бувають на

спортових імпрезах УСК-у, також мами й батьки хочуть бачити своїх синів і бувають частіше на змаганнях. В домівці Клюбу в сезоні 1954/55 частенько видно громади хлопців, що уважають себе співтворцями теперішнього УСК-у, приходять до домівки пограти стук-пук, чи подивитися на телевізію, чи, щоб трохи поговорити зі собою взагалі. Очевидно, Управа те все бачить, навіть найбільші скептики починають усвідомляти собі вагу того явища. Іде лише про те, щоб зберегти належну контролю над тим розвитком подій. Встановлення засади, що до 8-ої години вечора і стук-пук і „варцаби" чи шахи є, в першу чергу, до диспозиції тих „нових елементів" в Клюбі, дальше відбуття товариської вечірки в присутности того молодняка й батьків і членів Управи, все те сприяє розвоєві взаємодовір'я до себе, а передбачливе око багатьох членів Управи УСК-у лише радіє з того явища. Не одному із „старої школи" усківської громади це все є ще не вповні зрозумілим, але годі протестувати, настали нові часи й мабуть так має бути . . . І якщо нині на змаганнях УСК-у ви побачите біля сотні, часом так замітних своїм допінґуванням нашої І команди „горобців", то мусите знати одно: на них наш касієр одного цента не заробив, однак це запорука живучости УСК-у, це публика УСК-у і нині й завтра. Започаткована в сезоні 1954/55 праця набирає повнішого, більше зрілого змісту в сезонах: 1955/56 та 1956/57. Такого процесу не буде легковажити ніякий поважний, думаючий про своє майбутнє клюб. „Урядова" мова всіх українська, офіційна назва всіх змагунів і їх клюбів „Юкреініянс", хоч деякі по українськи ще дуже мало говорять. Є між ними й такі, що родилися тут в Ню-Йорку або околиці, і їм таки тяжко порозуміватися мовою батьків, але вони „штукують". І якось іде. Шановні читачі! Явище часом забавне, часом складне, але яке воно багате в свій зміст . . ., в свою ціль . . . !

В сезоні 1956/57, завдяки енергічним заходам тодішнього організаційного референта, п. Григоровича, постала при Українському Спортовому Клюбі в Ню-Йорку ще одна футбольна команда — *УСК-новаки* (8-12 років життя). УСК-учні, доповнені Михайлом Катинським, Анатолем Жолудком, Володимиром Каздобою та Андрієм Хруцьким (3 ост. з Нюарку), стали в тому сезоні, без сумніву, найсильнішою командою Ліги. Однак ані мистецтва Ліги, ані чаші Ліги не здобули, бо... знову та сама історія, *сезон скінчився й вони не розіграли усіх змагань. Тому мали меншу скільність здобутих точок чим СК Елізабет* . . Знову той самий трюк, хоч в іншій Лізі . . .

УСК-юньйори в тому сезоні також і надальше не вийшли із середини табелі Ліги. Причини ті самі, що про них ми згадували вже, звітуючи про сезон 1955/56.

Сезон 1957/58 таки поширив доріст УСК-у до серйозних меж. Крім новаків, учнів, є дві команди юньйорів у футбольній ланці. В стук-пук також є кількох змагунів нижче 18 років життя. Не заанґажовано молодих змагунів до ситківки, не створено конкретних мож-

ливостей виявитися молодим шахістам. Але зроблено перші кроки в напрямі зорганізування при УСК-у жіночої секції. І тут є шанси звербувати значну скількість членів споміж молодих дівчат. Об'єктивні дані, завдяки належно веденій праці, є створені для поширення й поглиблення діяльности Українського Спортового Клюбу до дійсно поважних розмірів. Якщо праця УСК-у піде дальше шляхами, що на них ступила й іде вперто досі Управа, УСК Ню-Йорк не має причин тривожитися за своє майбутнє.

Два покоління середущих напасників УСК-у: Евген Голюка (34 р.) та Роман Михайлів (12 р.). „Радіють груди, розпирає — є наслідник вже!!! Але туга тихесенько питає: чи заздрість не бере?"

(рис. Б. Василишин)

В теперішній Управі УСК-у успішно працюють поруч себе понад 60-літній п. Евген Лисняк та 20-літній Анатоль Шевченко. Наші змагуни мають між собою таких, яким вже минуло 30 років, але й таких, яким ще десять не прийшло. Значить все йде добре. Продовжуємо почату працю дальше.

Евген Лисняк

ФІНАНСИ УСК-у

В розвою кожного товариства чи організації фінанси становлять одну з головних її підстав.

Є різного рода джерела доходу: є організації, що існують з членських вкладок, добровільних пожертв, фундацій, приватних чи навіть державних субвенцій тощо.

Розріст і значення організації залежить, у великій мірі, від висоти її матеріяльних спроможностей.

Головним джерелом прибутку нашого Товариства в перших роках його існування були: членські вкладки та доходи зі змагань. З ростом Товариства зростали й видатки так, що зайшла потреба шукати нових джерел доходу. І ними були: доходи з пікніків, дансінґів, з буфету, добровільні датки членів та симпатиків Товариства, а в останніх двох сезонах доходи з льотерії.

ПРИХОДИ

	1952-1953		1953-1954		1954-1955		1955-1956		1956-1957	
НАЗВА	$	%	$	%	$	%	$	%	$	%
Імпрези	2,432.04	64.85	2,537.40	49.60	3,179.80	44.29	2,527.88	37.33	2,550.07	36.93
Вкладки	321.00	8.56	400.50	7.83	690.00	9.61	973.00	14.37	956.00	13.84
Пікніки			774.55	15.14	1,354.16	18.86	849.18	12.53	1,159.20	16.79
Добр. датки	185.50	4.94	119.23	2.33	433.08	6.03	961.46	14.19	779.70	11.27
Льотерія							230.75	3.40	142.75	2.07
Буфет	676.57	18.04	1,063.62	20.79	745.52	10.38	1,035.19	15.29	911.62	13.20
Разом	3,750.53		5,115.26		7,179.26		6,771.40		6,903.09	

Коли поглянемо на табелю приходів, то бачимо, що вони з кожним роком збільшувалися. Однак не на всіх рахунках. Наприклад р-к вкладок від 1952 року (від 1952 провадиться правильне книговодство) постійно збільшується, натомість р-к імпрез числово збільшується, однак процентово зменшується тому, що видатки були більші.

Пікніки, влаштовувані нашим Товариством, завжди втішалися великою фреквенцією, залежали, однак, від погоди. В загальному були вони одним з головних джерел доходу Товариства.

Збільшувався також р-к добровільних датків-пожертв, однак залежав він, у великій мірі, так як р-к імпрез, від успіхів наших дружин на зеленій мураві.

Великою підмогою для Товариства був дохід з буфету, який процентово виказує знижку, однак приходи з нього давали можливість 100% покриття винайму домівки.

В сезоні 1955/56 заведено т. зв. „льотерію", що себе вповні виправдала.

РОЗХОДИ

НАЗВА	1952-1953 $	%	1953-1954 $	%	1954-1955 $	%	1955-1956 $	%	1956-1957 $	%
Імпрези	1,682.93	42.95	2,440.85	49.13	3,268.75	47.28	2,901.35	48.20	3,091.19	42.20
Ліга	193.70	4.94	211.18	4.24	343.06	4.96	330.40	5.48	318.50	4.46
Інвентар	744.10	18.99	900.91	19.17	790.01	11.42	1,046.74	17.40	1,224.34	17.13
Адмін. вид.	227.67	5.81	128.68	2.59	248.61	3.59	256.11	4.28	466.63	6.53
Допомоги	285.50	7.29	443.65	8.93	718.32	10.39	518.85	8.62	672.33	9.40
Утримання інвентаря	128.29	3.27	78.22	1.57	119.69	1.73	139.32	2.36	92.84	1.30
Домівка	511.19	13.07	676.70	13.62	668.30	9.66	643.45	10.69	921.73	12.90
Разом:	3,918.38		4,968.00		6,915.74		6,019.72		7,146.24	

Тепер погляньмо на другий бік медалі, себто на табелю розходів. Тут побачимо, що й розходи збільшувалися в міру росту нашого Товариства. З року на рік збільшувався також і р-к імпрез. Сюди входили видатки, зв'язані зі змаганнями, а то й кошти подорожі дружин копаного м'яча, відбиванки, столової ситківки та шахової, звороти коштів подорожей позамісцевим змагунам, винаймлення грища, тренінґової залі, довіз виряду, кава, сода, вечеря змагунам і т. п.

Р-к Ліг також зростав. Сюди входили вкладки до Ліг (вживаю числа меншого тому, що в сезонах 1952-53, 1954-55 перша дружина змагалася в Національній Лізі, І Б дружина в Метрополітальній Лізі, юньйори в Емпайр Джуньйор Ліґ, а учні неофіційно в Німецько-Американській Лізі), членська вкладка до С. У. А. С. Т.-схід, національний податок, членська вкладка до Комітету Об'єднанних Американсько-Українських Організацій міста Ню-Йорку — Відділу Українського Конгресового Комітету Америки, Національний податок до Українського Конгресового Комітету Америки й, вкінці, обезпечення змагунів ($ 3.00 за сезон від кожного змагуна-сеньйора).

Зі збільшенням числа дружин копаного м'яча (останній сезон шість) збільшилася потреба купна нового виряду, й тому р-к інвентаря виказує звижку.

Видатки на папір, коверти, картки, значки, телефони й т. п. є охоплені в р-к адміністраційних видатків.

Р-к допомог виказує звижку. Сюди входили звороти коштів змагунам за втрачені дні праці внаслідок контуження, за виїзд дружин поза Ню-Йорк, лікарська допомога, лічення, бандажі й т. д.

Утримання інвентаря — це прання виряду, направа м'ячів та футболівок.

Як вже вгорі згадано, винаймлення домівки (останній рік $ 720.00 за дві кімнати) покриває дохід з буфету.

Не узгляднено тут ані в приходах ані в розходах, р-ку перехідних сум, що, звичайно, балянсуються й не мають жодного відношення до збільшення зглядно зменшення приходів Товариства.

На протязі 10-ти років існування, в У С К-у виринала потреба набуття власної площі. Тому, що фінансові спроможності У С К-у не відповідали цінам площ в Ню-Йорку, створено корпорацію під назвою Ukrainian American Athletic Field, Inc., завданням якої було набуття площі. Зареєстрування корпорації наступило в грудні 1955 року за підписами панів: мґр. М. Гаврилюка, д-р І. Сєранта і п. Ст. Кіри. По отриманню чартеру скликано Загальні Збори уділовців і вибрано Дирекцію Корпорації в складі: аце. Іван Флис — голова, мґр. М. Гаврилюк — містоголова, п. Іван Винник — секретар, п. Станислав Кіра — скарбник і п. Михайло Бродин — член Дирекції. Тоді рішено випустити уділи на суму $ 60,000 — (один уділ $ 25.00).

У С К, як Клюб вступає в члени Корпорації. Від того часу іде праця в двох напрямках, а саме: 1. підшукування відповідної площі, 2. збирання фондів на купно.

Підшукуванням площі занявся п. Михайло Бродин. В короткому часі найдено відповідну площу, з добрим доїздом і, як на ню-йоркські відносини, не дорогу (мала коштувати приблизно $ 35,000.—). По докладнішому перевіренні в Управі міста показалося, що вона (Управа міста) має в своїх плянах будову дороги через цю площу. З таких са-

„Добра погода, — буде каса сьогодні" . . .
Е. Лисняк — фінансовий референт УСК-у.
E. Lysniak — treasurer of the Club

мих причин не дійшло до купна площі, ще більш догідної, бо віддаленої всього на два бльоки від підземки, з двоповерховим домом з повним реставраційним урядженням, з прекрасним місцем для пікніків і дуже догідними умовами купна. Тому, що практика показала, що в такий спосіб до купна площі не дійде, мґр. М. Гаврилюк нав'язує контакт з посередником купна площ Real Estate. За його посередництвом вже тричі приступлювано до ліцитації, однак, з від'ємним вислідом. (В одному випадку дуже вигорована ціна, в двох інших площу, що відповідала нашим вимогам, знято з ліцитації). Останньо рішено дальше пошукувати за відповідною площею.

В другому напрямку, себто в приєднуванні уділовців, праця ішла досить жвавим темпом вперід, а саме: готівкою зібрано приблизно $ 9,000.00, а $ 6,000.00 було задекляровано, отже було $ 15,000.--. Тому, що площі не куплено, деякі уділовці з більшим числом уділів ($ 500.00) вибрали свої уділи так, що на сьогоднішній день є $ 3.900.00 готівки.

Як вже в горі зазначено, У С К став членом Корпорації. Щоби забезпечити собі голос в рішеннях Корпорації, Управа У С К-у збирає фонди на закуп площі в своїм власнім заряді, організуючи дві льотерії. Український Театр в Америці під мистецьким керівництвом п. Йосифа Гірняка дає на ту ціль виставу „Тартюф". Вкінці добровільні пожертви між членами та симпатиками мали б поповнити ці фонди Клюбу.

Сьогоднішній стан фондів У С К-у на закуп площі представляється так: $ 818.00 здепоновано в банку й $ 245.00 дано на уділи до корпорації.

На першу суму зложилися слідуючі доходи:

Дохід з першої льотерії	$ 307.00
Дохід з другої льотерії	$ 51.00
Дохід з вистави „Тартюф"	$ 92.00
Спадок по сл. п. д-р З. Тивонюкові	$ 368.00
Разом:	$ 818.00

На другу суму зложилися слідуючі добровільні пожертви членів та симпатиків Товариства:

п. Е. Л.	$ 100.00
п. Михайло Лев	$ 50.00
п. Петро Дідух	$ 10.00
п. Евген Голюка	$ 10.00
Друкарня „Дніпро"	$ 25.00
п. Ярослав Галатин	$ 25.00
сл. п. д-р З. Тивонюк	$ 25.00
Разом	$ 245.00

Справа набуття площі є дальше одною з найактуальніших справ Управи УСК-у, і є надія, що праця, вкладена в тім напрямку, таки увінчається успіхом.

Роман Лисняк

ВІД ТАМПКІНС СКВЕР ПАРКУ ДО БАЛТИМОРСЬКОЇ АРМОРІ

(ЛАНКА ВІДБИВАНКИ УСК-у)

В центрі дільниць східньої частини долішнього Менгатену, що їх густо замешкують українці, знаходиться Тампкінс Сквер Парк. Цей парк, із своїми рідкими рядами дерев, лаптиками землі з пригніченою травою, вицементованими площами для гор і довгими рядами лавок був не тільки центром життя новоприбулих, місцем частих і завзятих словесних і навіть фізичних двобоїв між „новими" й червоними, „старими" еміґрантами, але він також притулив ентузіястів відбиванки, що в березні 1949-го року створили чоловічу дружину відбиванки Українського Спортового Клюбу в Ню-Йорку. Дружину УСК-у тоді творили: Ігор і Володимир Сохани, Володимир Мручкевич, Роман Гринішак, Роман Винник і Володимир Драпак.

У своїх перших змаганнях проти УСК Нюарк, що відбулися при кінці березня 1949, УСК Ню-Йорк здобув і свою першу перемогу. Свою другу перемогу відбиванкарі УСК-у здобули на клюбовому пікніку в змаганнях проти олд-боїв у квітні того самого року.

З приходом кожного корабля з еміґрантами збільшувалося число відомих відбиванкарів. І так протягом наступних місяців до УСК-у приєдналися Лев Вербицький і Роман Павлюк.

Майже кожно-вечірні тренінґи при великому числі учасників і глядачів та часті змагання проти УСК Нюарк, Ню Джерзі, виповнювали дальшу частину відбиванкового сезону 1949-го року. З приходом холодної пори відбиванкове життя УСК-у завмерло з браку руханкової залі.

З огляду на те, що у звітах про змагання відбиванки звичайно подається всі висліди й тому, що діяльність відбиванкарів УСК-у була розтягнута по періодах, автор уважає доцільним подати дальший перегляд ланки відбиванки УСК-у в хронологічному порядку.

1950-ий РІК

Два змагуни УСК Ню Йорк — Ігор Сохан і Лев Вербицький підсилювали УСК Нюарк на відбиванковому турнірі ІМКА Ню Гейвен, Конн., 18 лютого, в якому брали участь 23 дружини ІМКА з північно-

східніх стейтів ЗДА. Це був перший раз в історії американської відбиванки, що в такому турнірі брала участь чужинецька дружина.

В цьому році УСК дальше продовжував товариські зустрічі із УСК Нюарк. 13 травня 1950 УСК Нюарк — УСК Ню-Йорк 2:0 (15:10, 15:13). 10 червня 1950 УСК Ню-Йорк — УСК Нюарк 3:1 (15:7, 15:8, 10:15, 15:13). До цих змагань УСК виступив в складі: І. Сохан, В. Сохан, Л. Вербицький, В. Мручкевич, Р. Павлюк, Р. Гринішак, д-р Ю. Городиловський.

24 червня 1950 І. Сохан і Л. Вербицький знову підсилювали УСК Нюарк в змаганнях проти ІМКА з Філаделфії, що їх наші виграли 3:2.

На початок літа цього року припадає дата зорганізування жіночої дружини, що її творили змагунки: Я. Лютак, О. Ляхович, Х. Шлемкевич, Д. Гентиш, Н. Крамарчук, Д. Коваль, І. Гайдукевич, Н. Стесишин, В. Кальницька. Перші змагання відбувалися між УСК І і УСК ІІ на пікніку радіопрограми п. Мельника літом 1950 р.

9-го вересня 1950 УСК взяв участь у Першому Українському Відбиванковому Турнірі в Нюарку, Н. Дж., що відбувся в залі Нюарк Бойс Клаб. Вислід: 1 місце УСК Ню Йорк, 2 м. УСК Нюарк, 3 м. Пласт з Пассаїк, Н. Дж.

11-го листопода усківці: І. Сохан, Л. Вербицький і Р. Гринішак скріплювали УСК Нюарк на товариському турнірі ІМКА у Філаделфії, на якому здобуто трете місце.

1951-ий РІК

Цей рік відбиванкарі УСК-у розпочали серією змагань з дружинами ІМКА Ню-Йорк. Ці змагання мусіли заступати зимовий тренінґ, якого не можна було перепроваджувати через брак залі. 7-го лютого 1951 Мек Бирмі ІМКА — УСК 0:3 (5:15, 6:15, 8:15). 30-го березня 1951, Вест Сайд ІМКА — УСК 0:2 (8:15, 10:15). 13-го квітня 1951, Проспект Парк ІМКА — УСК 0:2.

26-го травня 1951 УСК Ню-Йорк здобув друге місце на турнірі восьми клюбів Метрополії і срібні медалі на сезон 1951. Перші два змагання УСК виграв: 2:0 (15:7, 17:15) проти Мек Барні ІМКА і 2:0 (15:9, 15:7) проти Вест Сайд ІМКА. Проти Джемейки УСК програв 0:2 (8:15, 8:15), і з одною програною зійшов до групи переможених турніру, що провадився системою двох програних. Після перемоги над Проспект Парк ІМКА 2:1 (12:15, 15:8, 15:9), суперником до фіналу, УСК вдруге зустрівся з Джемейкою, заслужено програючи 0:2 (9:15, 6:15) до першуна північно-східніх стейтів ЗДА. УСК виступив до турніру без двох своїх кращих змагунів в такому складі: Л. Вербицький, Р. Гринішак, Л. Осадца (перейшов при кінці 1950 р. з УСК Нюарк), В. Сохан, І. Сохан, В. Мручкевич, Ю. Струтинський, І. Микитин. При роздачі нагород УСК одержав вислів признання від організаторів за гарну гру в полі та майстерність володіння м'ячем.

22-го вересня 1951 УСК здобув перше місце й перехідну чашу д-ра Бемка у Другому Українському Відбиванковому Турнірі в Нюарку, що його влаштувало УСТ „Січ" Елізабет (колишній УСК Нюарк). Висліди УСК-у: — „Січ" 2:0 (15:8, 15:8), — „Тризуб" 2:0 (15:9, 15:1), — Пласт 3:0 у фіналі (15:7, 15:9, 15:1). Склад УСК-у: І. Сохан, Л. Вербицький, Р. Гринішак, Л. Осадца, В. Мручкевич, О. Посмітюк, М. Вітюк. Чергування місць: 1. УСК, 2. Пласт, Пассаїк, 3. „Тризуб" Філаделфія, 4. „Січ" Елізабет.

3-го листопада 1951 УСК брав участь в 39-ому Річному Відбиванкому Турнірі ІМКА у Філаделфії, де, на 13 дружин (11 дружин ІМКА, одна лотишська й УСК), здобув шосте місце. УСК виступив в складі: І. Сохан, Л. Осадца, В. Мручкевич, Р, Гринішак, І. Микитин, Б. Гайдучок.

11-го листопада 1951 товариські змагання чоловіків і жінок Америкен Тирнерс з Ню-Йорку й УСК-у. Чоловіки: Амерікен Тирнерс — УСК 0:3 сетів. Жінки: 3:0 для Америкен Тирнерс.

21-го листопада 1951 наші відбиванкарі зустрілися з чемпіоном Сходу ЗДА Джемейкою, програючи 0:3 (10:15, 13:15, 13:15).

В листопаді 1951 зорганізувалася Метрополітальна Відбиванкова Ліга, що до неї входили: Нюарк, Проспект Парк, Мек Барні, Вест Сайд-ІМКА, Турнферайн і УСК. Після виграних до Вест Сайд 3:1 сетами, Турнферайн 3:0 і Проспект Парку 3:0, УСК вибився на кандидата на мистця Ліги, але опісля, через брак „фер плей" в другого аспіранта на мистця — Вест Сайд ІМКА, мусів відійти від дальших розгривок, і на кінці сезону УСК-ові признано трете місце після Вест Сайду й Мек Барні ІМКА.

1952-ий РІК

2-го лютого 1952 УСК Ню-Йорк, „Тризуб" Філаделфія й одна лотишська дружина були єдиними чужинецькими учасниками 41-го Річного Відбиванкового Турніру ІМКА у Філаделфії. Всіх учасників 24. „Тризуб", після перших змагань, програючи до Гаррисбурґу 2:15 і 1:15, відступив від дальших гор. В порозумінні з проводом турніру, УСК підсилився змагуном „Тризуба", Ігорем Заяцем. Після програної до Мек Барні ІМКА з Ню-Йорку (9:15, 12:15) і виграних до Балтимор ІМКА (15:13, 15:6), до Пітсбурґу ІМКА (15:12), до Спрінґфілд Каледж (13:12), УСК програв у півфіналі з Гаррисбурґом (7:15), займаючи п'яте місце в турнірі. До найбільш емоційних змагань турніру належала зустріч УСК — Спрінґфілд Каледж, в якій наші відбиванкарі здобули великі симпатії всіх змагунів і чисельної публики, завдяки надзвичайній жертвенності. Програючи 4:11, УСК зумів в останніх хвилинах змагань здобути блискучу перемогу. І. Сохан, Р, Гринішак, І. Микитин, І. Заяць, Б. Гайдучок, В. Мручкевич творили дружину УСК-у на цьому турнірі.

УСК — жіноча й мужеська команди відбиванки в сезоні 1950/51. Стоять від ліва: В. Гентиш, Л. Осадца, В. Мручкевич, Р. Гринішак, Р. Павлюк, Лев Вербицький, І. Сохан. Середній ряд від ліва: М. Ґной, А. Коваль, Б. Коваль, Л. Стешин, І. Гайдукевич. Сидять від ліва: В. Кальницька, Х. Шлемкевич, Я. Лютак, О. Ляхович, С. Дорош, Д. Гентиш.

Ukrainian SC volley ball teams 1950/51

26-го квітня 1952 Турнір УСК-у в Ню-Йорку, в залі Мек Барні ІМКА. Кінцеве чергування: УСК, „Тризуб" Філаделфія, „Січ" Елізабет.

3-го травня 1952 І. Сохан, Л. Вербицький, Р. Гринішак, Л. Осадца допомогли здобути УСТ „Січ" Елізабет мистецтво турніру й першенство Відбиванкової Ліґи Північного Ню Джерзі.

14-го червня 1952 на турнірі в Пассаїку, Н. Дж., що його зорганізував місцевий осередок СУМА, дві дружини УСК-у зайняли перші місця. Чергування місць: 1. УСК І, 2. УСК II, 3. БСК „Ньоман" Саут Ривер, Н. Дж.

21-го червня 1952 УСК бере участь в турнірі Білоруського Спортового Клюбу „Ньоман", Саут Рівер, Н. Дж. Вислідн 1. УСК, 2. „Ньоман", 3. Джерзі Ситі.

15-го і 16-го липня 1952 УСК зорганізував трійковий турнір чоловіків і жінок, що в ньому взяло участь 4 жіночих і 8 чоловічих дружин. Жінки: УСК 3 дружини і СУМА Нюарк. Чоловіки: УСК 4, УСК Нюарк 2 і 2 неназвані. Змагання жінок викликали велике зацікавлен-

ня глядачів (понад 300) і стояли на доброму рівні. В дружинах чоловіків була велика різниця кляс. Турнір жінок переводився системою двох програних, а турнір чоловіків олімпійською. Перше місце серед жінок здобув УСК I (Я. Лютак, О. Ляхович, Х. Шлемкевич), перемігши у фіналі УСК III (І. Гайдукевич, Н. Стешишин, В. Кальницька). Чоловіча трійка УСК I (Л. Вербицький, Р. Павлюк, Л. Осадца) здобула 1 місце перед УСК II (І. Сохан, В. Мручкевич, Р. Гринішак).

20-го липня 1952 Товариські змагання УСК Трентон — УСК Ню-Йорк 1:3 сетів.

22-го липня 1952. Чергові відвідини УСК-у в Нюарку, Н. Дж. Чоловіки УСК-у перемогли місцевий УСК 3:1 (15:8, 15:10, 10:15, 15:11) в шістках і 2:1 (15:4, 12:15, 15:12) в трійках. Жінки УСК-у несподівано програли до СУМА Нюарк 1:2 (13:15, 15:11, 4:15).

УСК — жіноча команда відбиванки в сезоні 1950/51. Від ліва: М. Гентиш, С. Дорош, В. Кальницька, Х. Шлемкевич, Я. Лютак, О. Ляхович.
Ukrainian SC volley ball team 1950/51.

2-го серпня 1952 Л. Вербицький, І. Сохан, Р. Гринішак, Л. Осадца їздили з рамени „Січ" Елізабет до Канади, де здобуто перемоги над СУМ і „Україна" Торонто та Ст. Кетренс.

10 серпня 1952 УСК зорганізував турнір на пікніку радіопрограми п. Мельника. Не програвши ані одного сета, УСК зайняв 1 місце перед „Тризуб" Філаделфія, Пласт з Пассаїку і УСК Трентон.

5-го вересня 1952 УСК продовжив серію перемог, здобуваючи 1 місце на турнірі в Ню Гейвен, Конн. УСК переміг „Тризуб" Філаделфія 2:1 і „Січ" Елізабет 2:0.

22-го вересня 1952 Ігор Сохан, який так успішно провадив ланку відбиванки УСК-у, зрезиґнував із свого поста. Він далі залишився ка-

пітаном дружини. На місце І. Сохана вибрано на менаджера Богдана Гайдучка.

24-го вересня 1952 на турнірі СУМА в Трентон, Н. Дж., УСК здобув знову 1 місце перед „Тризубом", „Січчю" і СУМА Трентон.

11 листопада 1952. В цей день УСК святкував велику перемогу над мистцем північно-східніх стейтів ЗДА, Джемейкою, виграючи 2:1 сетами (7:15, 19:17, 16:14). До цього часу це найбільший успіх наших відбиванкарів у зустрічах з американськими дружинами.

6-го грудня 1952 відбувся в Нюарку Третій Відбиванковий Турнір, що його зорганізував УСК Ню-Йорк. Цей турнір вважався неофіційним перепровадженням гор за мистецтво української відбиванки Америки: Учасники: „Тризуб", „Ньоман", „Орлик" з Клівленду, Огайо, і УСК. Висліди УСК-у: — „Тризуб" 9:5, 9:7, — 1:15, 14:10, 8:11, — „Тризуб" (другий раз) 15:7, — „Січ" (другий раз) 15:4 і у фіналі проти „Ньоман" 15:0, 15:12. Склад УСК-у: І. Сохан, Л. Вербицький, Р. Гринішак, Л. Осадца, Ю. Струтинський, О. Ришітник, Б. Бутковський. З незрозумілих причин менаджер УСК-у, Б. Гайдучок, змагався на цьому турнірі в дружині „Січ" Елізабет.

13-ий грудня 1952 був днем найбільшого тріюмфу відбиванкової дружини УСК Ню-Йорк, що зайняла трете місце на всіх 18 учасників у турнірі Балтиморської ІМКА. Місцем турніру була величезна Балтиморська Арморі. З кожними змаганнями УСК-у росло зацікавлення українцями, що досягло свого вершка у найкращих змаганнях турніру проти Вашінґтон ІМКА за вхід до фіналу. УСК провадив цілий час, за кожний серв йшла надзвичайно завзята боротьба, і щойно у продовженні (грали на час) Вашинґтон щасливо виграв 13:11. Поодинокі висліди УСК-у: — Плейнфілд 15:4, 15:2, — Вест Сайд Ню-Йорк 12:10, 10:5, — Джемейка 1:15, 10:15, — Коттсвілл 15:12, — Піттсбурґ 15:6. Чергування місць: 1. Джемейка, 2. Вашинґтон, 3. УСК, 4. Піттсбурґ, 5. Коттсвілл, 6. Вест Сайд. Ігоря Сохана вибрано, як стинача, до збірної шістки турніру. Всі балтиморські газети принесли звіти з турніру, де назви „Юкренієнс", „Ню-Йорк Юкренієнс" або „Юкренієн Спорт Клаб, Ню-Йорк" повторювалися в кожному третьому рядку. Недільне видання „Балтимор Сан" принесло фото-фраґмент з гри проти Вест Сайд ІМКА. Склад УСК-у: І. Сохан, Л. Вербицький, Р. Гринішак, Л. Осадца, Б. Бутковський, І. Заяць („Тризуб") і Г. Арцюшенко („Ньоман").

1953-ий РІК

Новий рік УСК розпочав участю в 42-ому Річному Відбиванковому Турнірі ІМКА у Філаделфії в дні 7-го лютого 1953. На всіх 16 дружин УСК здобув 4 місце. Виступивши без двох стиначів, І. Заяця і Г. Арцюшенка, УСК-ові бракувало резерви. Після п'ятьох змагань підряд, УСК останіми силами старався гідно зарепрезентуватися пе-

Команда відбиванки в турнірі в Балтімор в році 1953. Стоять від ліва: І. Сохан, І. Ольшанівський, Б. Гайдучок, О. Наливайко, Л. Вербицький, О. Решітник, Т. Гунчак, Р. Гринішак.

Volley ball team of Ukr. Amer. SC of New York in 1953.

ред чисельною американською публикою в головній залі турніру в змаганнях проти Джемейки за третє місце. УСК програв 7:15. Поодинокі висліди УСК-у: — Коттсвілл 3:15, 4:15, — Бостон 17:15, 10:15, 15:13, — Філаделфія „А" 15:11, — Коттсвілл (другий раз) 17:15, — Балтимор 15:13, — Джемейка (перший раз) 1:15.

7-го березня 1953 УСК здобуває п'яте місце на турнірі ІМКА в Кемден, Н. Дж. Всіх учасників 16.

4-го квітня 1953 відбувся турнір п'ятьох найкращих дружин Північного Сходу у Філаделфії. На підставі попередніх турнірів УСК запрошено як четверту найкращу дружину. Чергування місць: 1. Бінґемтон, 2. Джемейка, 3. Вашинґтон, 4. Філаделфія-Централь, 5. УСК Ню-Йорк.

14-го червня 1953 УСК здобув 1 місце в турнірі на спортовому святі УСК-у і „Січ" Елізабет в Баунд Бруку, Н. Дж. Переможець і його змагуни одержали чаші. Дальші місця здобули: „Ньоман", Пласт з Пассаїку і СУМА Ню-Йорк. Склад УСК-у: І. Сохан, Л. Осадца, Р. Гринішак, Т. Гунчак, Б. Гайдучок.

В серпні 1953 декілька змагунів УСК-у зробили неофіційну поїздку до Клівленду й Канади.

15-го вересня 1953 провід ланки відбиванки перейняв організаційний референт, Роман Лисняк. Б. Гайдучок далі занимався технічними справами. 28-го вересня 1953 менаджером став Тарас Гунчак.

3-го грудня 1953 УСК розіграв перші мистецькі змагання в Метрополітальній Відбиванковій Лізі Ню-Йорку проти Ґренд Сентрал ІМКА 3:1 (13:15, 15:5, 15:7, 15:11). УСК виступив у відмолодженому складі.

5-го грудня 1953 УСК бере участь у 2-ому Відбиванковому Турнірі ІМКА в Балтимор. Усіх учасників 20. Відпавши в групах переможців і переможених, УСК здобув у „Турнірі Потіхи" перше місце й трофей після тяжких змагань проти Ню Гейвен 10:15, 15:13, 15:7 та Плейнфілду 12:15, 15:7, 15:5. Інші висліди УСК-у: — Манессен Тирнерс 3:15, 11:15, — Філаделфія 15:5, 12:15, 8:15. Зважаючи на те, що УСК виступив без належної фізичної заправи (хронічний брак залі на тренінги) і з чотирьома новими змагунами, які не мали досвіду й поперед нього запізнання із рівнем і стилем американської відбиванки, успіх у турнірі був задовільний. „Підпорами" дружини були: Лев Вербицький та Ігор Сохан. Склад УСК-у: І. Сохан, Л. Вербицький, Р. Гринішак, Б. Гайдучок і „нові": Т. Гунчак, О. Наливайко, І. Ольшанівський, О. Ришітник. Як попереднього року, так і цього велику моральну піддержку відбиванкарям УСК-у дали українці Балтимору — переважно члени місцевого УСТ „Дніпро".

12-го грудня 1953 відбувся в Нюарку 4-ий Український Відбиванковий Турнір за перехідну чашу д-ра Бемка. Організатор: УСК Ню-Йорк. Висліди УСК-у — „Ньоман" 15:13, 10:15, 15:11, — „Січ" Елізабет 9:15, 15:10, 15:12, — „Ньоман" (у фіналі) 15:8, 9:15, 15:9. Чергування місць: 1. УСК, 2. „Ньоман", 3. „Січ", 4. СУМА Ню-Йорк. УСК виступив в складі: І. Сохан, Р. Гринішак, Т. Гунчак, О. Наливайко, Р. Комарницький, Т. Древницький. Змагун УСК-у і технічний керівник, Б. Гайдучок, знову змагався у „Січі". На підставі такої повторної самовільности Управа УСК-у виключила Б. Гайдучка з Управи й Клюбу взагалі.

1954-ий РІК

12-го лютого 1954 УСК розіграв мистецькі змагання проти Лотишського СК, виграючи 3:1 (15:4, 15:5, 9:15, 16:14),

20-го лютого 1954 УСК взяв участь у Сьомому Річному Відбиванковому Турнірі ІМКА в Ню Гейвен, Конн., вийшовши переможцем в „турнірі потіхи". Всіх учасників 15 із 12-тьох міст. Поодинокі висліди: — Плейнфілд 15:7, 8:11, 11:15, — Бостон 15:7, 12:15, 14:16, — Ґловерсвілл 15:3, — Ґоатсвілл 17:15. УСК виступив з відмолодженою дружиною.

3-го березня 1954 відбиванкарі УСК-у знову здобули помітний успіх, здобуваючи 4 місце в турнірі ІМКА у Вайт Плейнс, Н. Й. Най-

кращими змаганнями була зустріч УСК — Вашинґтон, що їх виграв останній різницею однієї точки. УСК мусів виступити без Л. Вербицького і Р. Гринішака, а з І. Соханом, Г. Арцюшенком, Т. Гунчаком, І. Ольшанівським, О. Наливайком, М. Вітюком.

30-го травня 1954, на спортовому святі УСТ „Стріла" Трентон, що відбулося на вакаційній оселі „Черче", Н. Дж., УСК здобув перше місце турніру й на власність чашу щоденника „Америка". Висліди УСК-у: — УСТ Честер 2:1, — „Стріла" 2:0. Дальші місця зайняли УСТ Честер, „Тризуб" Філаделфія й „Стріла". З цим турніром змагун УСК-у Роман „Циган" Гринішак перейшов змагатися до „Стріли". Перед самим турніром мав операцію коліна Лев Вербицький, що мусів залишити грання відбиванки. Втрату прекрасного техніка й стинача УСК болюче відчув.

Ігор Сохан, капітан ланки відбиванки УСК-у, приймає чашу від п. І. Щупаківського.
Ihor Sochan accepts the throphy.

6-го червня 1954 УСК знову задемонстрував свою вищість у відбиванці в змаганнях на спортовому пікніку УСК-у і „Січі" Елізабет в Баунд Брук, Н. Дж. УСК переміг „Стрілу" і „Січ" по 2:1 сети.

11-го липня 1954. В програмі свята 10-річчя бою під Бродами відбувся в Трентоні відбиванковий турнір за чашу Братства к. вояків УД УНА з участю шістьох дружин: „Тризуб", ОДУМ, СУМА — всі з Філаделфії, Пласт, „Стріла" і УСК. Висліди УСК-у: — „Тризуб" 11:15, 15:9, 14:16, — „Стріла" 15:9, 13:15, 15:7, — СУМА 15:1, 15:5, — Пласт 15:5, 15:7. У фіналі проти „Тризуба" УСК провадив 9:6, коли змагання перервано з причини темноти. Поминаючи згоду УСК-у приїхати на розіграння рішальних змагань до Філаделфії, організатори

помилково вручили чашу „Тризубові". В липні 1954 Р. Гринішак повертається назад до УСК-у.

22-го липня 1954 УСК займає друге місце на турнірі новозорганізованого спортового т-ва „Беркут" в Перт Амбой, Н. Дж. Всіх учасників п'ять.

23-го серпня 1954 Тарас Гунчак зрезиґнував з поста менаджера. Чоловіча дружина УСК-у пережила глибоку кризу. На сходинах змагунів і Управи 29-го листопада 1954 обговорювано ситуацію й постановлено старатися повернути УСК-ові давній блеск.

1-го грудня 1954 УСК знову взяв участь в американському турнірі, що його влаштувала ІМКА в Балтимор. На 16 дружин УСК здобув 10-те місце. УСК: І. Сохан, Т. Гунчак, Р. Гринішак, М. Мочула, І. Ольшанівський, О. Наливайко, М. Шманько.

В сезоні 1953/54 УСК здобуває мистецтво Метрополітальної Відбиванкової Ліги, не програючи ані одних змагань. В розгривках не брала участи дружина Вест Сайд „Кардс", що складалася з бувших змагунів Джемейки.

КІНЦЕВА ТАБЕЛЯ МЕТРОПОЛІТАЛЬНОЇ ЛІГИ ВІДБИВАНКИ В СЕЗОНІ 1953-54

Місце	Дружина	Гор	Вигр.	Прогр.	Відсотки
1.	УСК Ню-Йорк	10	10	—	1.000
2.	Вест Сайд ІМКА „Ґолдс"	10	8	2	.800
3.	Лотишський СК	10	6	4	.600
4.	Р. Р. ІМКА	10	3	7	.300
5.	Мек Барні ІМКА	10	3	7	.300
6.	Об'єднані Нації	10	0	10	.000

1955-ий РІК

6-го лютого 1955 УСК зайняв 2 місце у 2-ому Турнірі УСТ „Беркут" в Перт Амбою, Н. Дж. Висліди УСК-у: — „Січ" 15:0, 15:2, — „Ньоман" 15:12, 13:9, — „Тризуб" 15:13, 12:15, 8:15, — „Беркут" 15:8, 15:11. УСК одержав перехідну чашу п. Теодора Гавриша.

19-го лютого 1955 УСК здобув 1 місце й чашу фірми І. Щупаківський і С-ка. на турнірі СУАСТ-у, що його організував „Тризуб" Філаделфія. Висліди УСК-у: — „Стріла" 15:8, 16:14, — „Тризуб" 12:15, 12:15 і, у фіналі, — „Тризуб" 15:6, 15:10, — „Тризуб" 15:7, 17:15. Дальші місця зайняли: 3. „Січ" Елізабет, 4. „Стріла" Трентон, 5. „Беркут" Перт Амбой. З нагоди зустрічі на цьому турнірі представники клюбів вибрали репрезентаційну дружину з учасників турніру. Від УСК-у увійшли до збірної: Л. Вербицький, І. Сохан, Р. Гринішак, Т. Гунчак, О, Наливайко.

12-го березня 1955 збірна команда СУАСТ-у зайняла 4 місце на турнірі ІМКА в Кемден, Н. Дж. Дружина виступала під маркою УСК-у.

26-го березня 1955 УСК здобув чашу д-ра В. Гука, виграючи першенство у 5-ому Українському Відбиванковому Турнірі в Нюарку. Попередня перехідна чаша д-ра Бемка перейшла на стало до УСК-у, який здобув її чотири рази підряд. Участь взяло 9 дружин: УСК, „Тризуб", „Ньоман", „Січ", Стріла", „Беркут" „Пласт" Ню-Йорк, УСК Бріджпорт, „Січ Б". Висліди УСК-у: — Пласт 15:6, 15:13, — „Січ" 15:7, 15:13 (на протест „Січі" повторено другий сет 12:10), — „Ньоман" 15:4, 16:14 і, у фіналі, — „Тризуб" 15:10, 15:3. Склад УСК-у: І. Сохан, Л. Вербицький, Т. Гунчак, О. Наливайко, Р. Гринішак, І. Ольшанівський, М. Мочула, Я. Раковський. Цей турнір показав, що часті змагання й тренінґи поважно піднесли рівень відбиванки на Сході Америки.

23-го квітня 1955. Турнір УСК-у, що, рівночасно, являвся першими мистецькими змаганнями Ліги Відбиванки СУАСТ-у. На вісім дружин УСК здобув 2 місце. Турніром проводив д-р О. Кравченюк, а технічним керівником був Р. Лисняк, На цей турнір УСК видав гарну програмку. Висліди УСК-у: — „Беркут" 2:0 сетів, — „Стріла" 2:0, — Пласт Ню-Йорк 2:1, — „Січ" 1:2, — „Ньоман" 2:0, — „Тризуб" 1:2, — УСК Бріджпорт 2:0. Перше місце й чашу п. В. Пуйди здобув „Тризуб" Філаделфія. 2 місце й чашу д-ра Макаревича взяв УСК. 3 місце й чашу пп. Сітницького й Кармелюка здобув „Ньоман". УСК виступив до цих змагань без Л. Вербицького. В офіційному точкуванню ланковий відбиванки СУАСТ-у, Б. Гайдучок неоправдано анулював всі висліди з дружиною Пласту (дружина Б. Гайдучка „Січ" програла до Пласту), а рівночасно ще відібрав УСК-ові точки за інші змагання. Це був не перший і не останній раз, що УСК став покривджений Б. Гайдучком. На жаль, Управа СУАСТ-у не зайняла до таких потягнень свого ланкового жодного становища.

21-го серпня 1955 УСК був єдиною дружиною, що взяв участь в запляннованому турнірі УСК Бріджпорт. УСК виграв змагання шісток і трійок.

11-го листопада 1955 на спортовому пікніку УСК-у й „Січі" Елізабет в Баунд Брук дві трійки УСК-у увійшли до фіналу в блискавичному турнірі трійок. Всіх дружин шість.

6-го вересня 1955 УСК здобув перше місце й перехідну чашу п. Свотника у турнірі УСТ „Беркут" Перт Амбой. Дальші місця зайняли: „Тризуб", „Січ", „Ньоман", „Беркут".

26-го листопада 1955 в другому турнірі за першенство СУАСТ-у, що його влаштував „Тризуб" Філаделфія, УСК здобув тільки трете місце, завдяки неповажності декількох змагунів.

Л. Вербицький в акції.
L. Werbycky in action

1956-ий РІК

7-го квітня 1956 на 2-ому Турнірі БСК „Ньоман" Саут Рівер, Н. Дж., УСК зайняв друге місце на всіх шість дружин. В УСК-у було видно познаки відродження перед тим так славної дружини. Найбільшими ворогами УСК-у були: брак залі на тренінґи й відсутність Левка Вербицького (хоч він в крайних випадках „вскакував" на сета). Склад УСК-у: І. Сохан, Р. Гринішак, І. Ольшанівський, О. Наливайко, М. Мочула, В. Павлюк, Я. Раковський і Л. Вербицький (один сет).

30-го квітня 1956 УСК зайняв друге місце на турнірі „Стріли" в Черчу, після УСК Бріджпорт.

4-го вересня 1956 обов'язки менаджера відбиванки перебрав проф. В. Кульба.

15-го і 16-го вересня 1956 в 1-ому Турнірі на Союзівці в Кергонксон, Н. Й., УСК здобув перше місце й перехідну чашу УНСоюзу. Дальші місця здобули: „Скала"-СУМА Нюарк, „Тризуб", „Беркут" і „ Стріла".

27-го жовтня 1956 УСК зайняв 4 місце (на всіх 8 дружин) у 6-ому Українському Відбиванковому Турнірі в Нюарку.

1-го грудня 1956 УСК зайняв 3-тє місце в черговому турнірі УСТ „Беркут" Перт Амбой, Н. Дж.

1957-ий РІК

18-го серпня 1957 на турнірі, що його спільно влаштовували у Перт Амбою місцевий „Беркут" і БСК „Ньоман", УСК зайняв перше місце й чашу п. Дж. Свотника (вже вдруге). Поодинокі висліди УСК-у.

– - ,Ньоман", „Беркут" і „Тризуб" по 2:0 сети, — „Скала" 1:2. Склад УСК-у: І. Сохан, В. Павлюк, Р. Гринішак, О. Наливайко, М. Мочула й Володимир Савчин, який перейшов грати до УСК-у із „Тризуба" Філаделфія.

14-го і 15-го вересня 1957 відбувся на Союзівці турнір за чашу УНСоюзу, що, рівночасно, був першою мистецькою рундою СУАСТ-у на сезон 1957/58. УСК Ню-Йорк мусів виступити до цих змагань без М. Мочули й О. Наливайка в складі: І. Сохан, Р. Гринішак, В. Павлюк, В. Савчин, Р. Комарницький, О. Бедрій. Висліди УСК-у: — „Тризуб" 1:2, — „Довбуш" Ню Гейвен 1:2, - - „Ньоман" 2:1, — „Беркут" 2:1.

16-го вересня 1957 УСК здобув перше місце й чашу в турнірі БСК „Ньоман" Саут Рівер, Н. Дж.

1958-ий РІК

3-го квітня 1958 тренінґові змагання УСК-у із чехословацьким „Соколом", що увійшов до фінального турніру за мистецтво Америки. „Сокіл" виграв відношенням сетів 3:2.

5-го квітня 1958 в другій рунді мистецтв СУАСТ-у УСК Ню-Йорк, перемігши „Довбуша" Ню Гейвен 15:11, 15:13 і „Беркут" 15:12, 15:9, став мистцем СУАСТ-у. Склад УСК-у: Ігор Сохан, Роман Гринішак, Тарас Гунчак (після дворічної служби в армії Дядька Сема знову в УСК-у!), Орест Наливайко, Михайло Мочула й Володимир Савчин. Відбиванкарі УСК-у принесли мистецтво, як ювілейний подарунок свому клюбові. Здобуття мистецтва має особливе значення для двох ще активних основників відбиванки УСК-у: капітана Ігоря Сохана й Романа Гринішака. Новозорганізована дружина жінок УСК-у також здобула мистецтво СУАСТ-у, хоч без бою (жіночі дружини „Тризуб" Філаделфія і „Довбуш" Ню Гейвен не з'явилися на турнір). Склад жіночої дружини УСК-у: Т. Скоробогата, О. і З. Крупські, Л. Заклинська, Д. Сушків і В. Левицька. У свому ювілейному році УСК зорганізував другу чоловічу дружину, до якої входять: А. Навроцький, Р. Комарницький, В. і О. Тершаковці, М. Копчинський, П. Содоль, В. Ґной, І. Гаврилюк, Р. Алеськевич. В травні ц. р. відбудуться на Сході Америки фінали відбиванки за мистецтво Української Спортової Централі Америки й Канади. Здобуття мистецтва УСЦАК-у було б великою приємністю для автора цих рядків, що турбувався відбиванкою УСК-у на протязі останніх трьох років.

Підсумовуючи всі повищі дані, стверджуємо, що ланка відбиванки УСК-у може похвалитися великими успіхами, що дорівнюють, а часом і перевищають здобутки інших ланок Клюбу. Переважно перші місця в українських зустрічах і одні з перших в американських турнірах ставлять УСК на вершок української відбиванки. Автор цих рядків є гордий з факту, що доля судила йому бути неактивним співучасником цих осягів.

Роман Лисняк

СТОЛОВА СИТКІВКА

Говорити серйозно про початок діяльности ланки столової сітківки (пінґ-понґу) УСК-у можна тільки з часом перенесення клюбу до теперішньої просторої домівки, що відбулося в 1952 році. До того часу не було зроблено поважних спроб зорганізування ланки, хоч кожночасні домівки УСК-у мали стіл до столової ситківки, і на них вправляли жінки й чоловіки. В час зорганізування ланки столової ситківки УСК-у існували в Ню Йорку дві дружини: Українські Соколи й Український Клюб Столової Ситківки, що розгравали турніри й змагання в Лізі Столової Ситківки при Німецько-Американському Футбольному Союзі. В другій половині 1953 року змагун і менаджер УКСС, д-р Аркадій Очеретко, виїхав з Ню-Йорку. З його виїздом перестав існувати УКСС, а його два аси, Юрій Хухра й Богдан Василишин, перейшли до УСК-у. Коли в 1954-ому році припинили своє існування і Укр. Соколи, УСК знову збагатився новими змагунами як: Зенон Шпон, Зенон Зварич і інші.

В програмці УСК-у з 11-го січня 1953-го року читаємо, що 8-го т. м. розпочався в домівці УСК-у турнір столової ситківки для мужчин, в якому взяли участь 24 змагунів. Провідником турніру був Ігор Сохан. На сезон 1953/54 УСК приступив до розгривок в Лізі Столової Ситківки при Н. А. Ф. Союзі. В днях 3 і 4 лютого 1954 розіграно мистецькі змагання проти Бляв-Вайс (8:1 точок) і Джермен-Амерікен Атлетік Клюб (9:0 точок). Красок УСК-у боронили: Богдан Василиший, Юрій Хухра й Роман Павлюк. В цей період дружина УСК-у посилилася з приходом відомого пінґ-понґіста, д-ра Биха. Для перегляду подаємо нижче табелю Ліги (Оберліґа — Дивізія „А") з дня 6 лютого 1954-го року. Менаджером в цей час був Яків Палій.

Місце	Дружина	Змаг.	Вигр.	Прогр.	Матчі	Точки
1.	Укр. Соколи I	3	3	—	25:2	3
2.	Укр. Соколи II	3	3	—	24:3	3
3.	УСК	2	2	—	17:1	2
4.	ОДУМ	2	1	1	6:12	1
5.	ДЖААК	5	1	4	12:33	1
6.	Джермен-Гунґеріян СК	4	1	3	10:26	1
7.	Бляу-Вайс	3	—	3	5:22	—

В жовтні 1954 року відбувся турнір УСТ „Беркут" Перт Амбой, на якому Іван Гунчак, УСК, здобув друге місце, а Зенон Зварич — менаджер УСК-у — п'яте місце на 17 учасників.

1955 рік започатковано перемогою 18:0 проти місцевих білорусів. 13-го березня 1955 відбувся турнір СУАСТ-у, що його зорганізував УСТ „Беркут" Перт Амбой, Н. Дж. На цьому турнірі УСК заступали: І. та Т. Гунчаки, З. Шпон і З. Зварич, займаючи 1 (І. Гунчак), 3 і 5 місце. 27-го березня 1955 відбувся на Бродвею в Ню-Йорку турнір за мистецтво СУАСТ-у. Учасників 17 (14 чоловіків і

Команда столової сітківки УСК-у — мистець СУАСТ-у-Схід на рік 1956/57. Сидять від ліва: З. Шпон, Р. Скоробогата, М. Доберчак, Х. Шлемкевич, З. Зварич. Стоять від ліва: О. Наливайко, Я. Раковський, Я. Куровицький, Ю. Хухра, В. Коваль, Б. Василишин (теж менаджер).
Ukrainian SC table tennis team — Eastern Ukrainian-Amer. Champion of 1956/57.

3 жінки). В сінґлях жінок М. Доберчак зайняла трете місце. Чергування в сінґлях чоловіків: 1. І. Гунчак, 2. Т. Гунчак, 3. З. Шпон, 4. Ю. Тимченко (УС), 5. Б. Василишин, 6. Р. Свистун („Беркут"). Деблі: 1. І. та Т. Гунчаки, 2. З. Шпон-Б. Василишин, 3. Т. Грицай-Олесницький („Беркут"). Учасники заступали клюби: УСК, Укр. Соколи, „Беркут" і СУМА Пассаїк, Н. Дж.

В днях 8, 9 і 10 квітня 1955 відбувся турнір в рямцях Спортових Ігрищ Української Молоді. Місце: Ню-Йорк. В змаганнях взяло

участь 23 чоловіки (сеньйори), 13 жінок, 3 юньйори і 2 юньйори, що репрезентували сім клюбів: УСК, УСоколи, „Україна", Монтреаль, Канада, „Беркут", „Львів" Клівленд, Пласт Ню Йорк, СУМА Ню Йорк. В дружинових змаганнях УСК зайняв перше місце. Сінґлі чоловіків: І. Гунчак, 2. Б. Василишин, 4. Т. Гунчак, 5. З. Шпон, 7. З. Зварич. Жінки: 3. місце зайняла М. Доберчак. Деблі чоловіків: 1. І. та Т. Гунчаки, 2. Б. Василишин-З. Шпон. Мішані деблі: 2. М. Доберчак-З. Шпон. Провід турніру склав ранґ-листу змагунів на підставі чотирьох попередніх і цього турнірів. Серед усківців відмічено: 1. місце І. Гунчак, 4. Б. Василишин, 5. Т. Гунчак, 6. З. Шпон. Між жінками Марті Доберчак, УСК, віддано четверте місце.

В турнірі „Беркута" Перт Амбой 13-го листопада 1955 І. Гунчак і З. Зварич здобули два перші місця.

3-го грудня 1955 менаджер Б. Василишин зорганізував внутрішньо-клюбовий турнір чоловіків. Висліди: 1. З. Шпон, 2. В. Коваль, 3. Б. Василишин, 4. О. Наливайко, 5. З. Зварич, 6. Є. Дорош, 7. Л. Вербицький і 8. Р. Лисняк.

17-го грудня 1955 влаштовано турнір за першенство учнів УСК-у. Висліди: 1. В. Шмотолоха, 2. Я. Шмотолоха, 3. О. Ляхович. Після турніру відбулося прийняття для учнів і їх батьків, підчас якого вручено чаші трьом першим змагунам.

В 1956 році образ довкола ланки столової ситківки УСК-у не змінився. Через брак належної компетиції, праця обмежувалася до внутрішньо-клюбових розгривок, декількох товариських змагань і участі в турнірах СУАСТ-у. На початку року — 28-го січня 1956 — УСК зорганізував на Бродвею свій перший турнір, в якому взяло участь 19 чоловіків і 3 жінки, що заступали такі клюби: „Стріла" Трентон, Н. Дж., „Беркут" Перт Амбой, Н. Дж., СУМА Ню-Йорк і Джерзі Ситі, УСК. Перше місце серед жінок здобула п-на О. Ляхович, СУМА Ню-Йорк, перемагаючи п-ю О. Свистун 17:21, 26:24, 21:11. Панна М. Доберчак, УСК, перемогла в змаганнях за друге місце п-ю Свистун, „Беркут", 21:18, 21:15. В сінґлях чоловіків переможцем вийшов Іван Гунчак перед Зеноном Шпоном — обидва усківці. Четверте місце здобув Орест Наливайко — УСК. Чергування місць в деблях: 1. З. Зварич-І. Гунчак, 2. З. Шпон-О. Наливайко.

10-го березня 1956 чотирьох змагунів УСК-у взяли участь в турнірі УСТ „Беркут" Перт Амбой, Н. Дж. Переможцем турніру серед чоловіків вийшов З. Шпон, УСК. В. Коваль зайняв трете місце, а З. Зварич шосте на всіх сімнадцять учасників. В деблях пари УСК-у В. Коваль-О. Наливайко й З. Шпон-З. Зварич зайняли два перші місця.

24-го березня відбувся в Кренфорді, Н. Дж., турнір за мистецтво СУАСТ-у. Участь, на жаль, взяло тільки два клюби: „Беркут" Перт Амбой (1 жінка, 2 чоловіки) і УСК (3 жінки і 8 чоловіків). Взагалі, протягом цілого часу тільки ці два клюби виявили постійне й послідовне плекання столової ситківки. На цьому турнірі УСК здо-

Перша команда столової сиятківки УСК-у — першун першої групи Нім.-Амер. Ліги стол. ситківки в сезоні 1957/58. Сидять від ліва: О. Наливайко, Ст. Харевич. Стоять від ліва: Р. Олинець, З. Шпон, Ю. Хухра, Б. Василишин (капітан), П. Ференц (менаджер).

First table tennis team — champions of 1957/58.

був дружинове мистецтво. В. Коваль, З. Шпон, Ю. Хухра, Б. Василишин, О. Наливайко, З. Зварич зайняли перших шість місць. В сінґлях жінок переможцем вийшла Х. Шлемкевич. М. Доберчак зайняла третє, а Р. Скоробогата четверте місце. Деблі чоловіків: 1. Ю. Хухра-Б. Василишин, 2. З. Шпон-З. Зварич, 3. В. Коваль-О. Наливайко, 5. Я. Куровицький-Я. Раковський. В мішаних грах три перші місця припали парам: Х. Шлемкевич-З. Шпон, Р. Скоробогата-Ю. Хухра, М. Доберчак-Я. Куровицький.

В місяці квітні 1956 УСК розіграв товариські змагання проти Френч СК 13:0 і Швабен СК 11:0.

Перша половина 1957 року принесла мало змін в ситуації ланки столової ситківки УСК-у. І так 16-го лютого 1957 УСК гостював в

„Чорноморської Січі" в Нюарку, Н. Дж., де був надзвичайно гарно прийнятий. В поодиноких змаганнях виграли: І. Гунчак, З. Шпон, О. Кудрик, а програли З. Зварич, д-р С. Тетера, І. Гаврилюк. В деблях УСК виграв 3:1 матчів.

2-го березня 1957 в товариських змаганнях проти Стад Ґалюа (французи), УСК переміг 9:1.

24-го березня 1957 в чергових змаганнях за мистецтво СУАСТ-у на турнірі в Кренфорді, Н. Дж., УСК здобув дружинове мистецтво. В сінґлях перші три місця зайняли: Ю. Хухра, З. Шпон, д-р С. Тетера. Деблі: 1. З. Шпон-д-р С. Тетера, 2. Ю. Хухра-В. Коваль.

30-го березня 1957 відплатні змагання проти Стад Ґлюа закінчилися перемогою УСК-у 7:3.

Найбільшим успіхом пінґ-понґістів УСК-у на чисто українському ґрунті треба зарахувати участь і висліди у всеукраїнських змаганнях столової ситківки за мистецтво Української Спортової Централі Америки й Канади. На цих змаганнях УСК репрезентували: Юрій Хухра, Зенон Шпон, Іван Ґунчак, Зенон Зварич. В подвійних грах чоловіків Ю. Хухра і З. Шпон здобули перше місце. Наші змагуни, що їхали на ці змагання автом повних 14 годин в „шістку", стали безпосередньо з авта до змагань, і не тільки, що були фізично вичерпані, але й зустріли високої кляси противників, тому висліди є не тільки оправдані, але й задовільні.

СЕЗОН 1957-1958

Без сумніву, що в цьому сезоні ланка столової ситківки досягла своєї кульмінаційної точки. На це склалося декілька речей: створення Німецько-Американської Ліги Столової Ситківки Ню-Йорку, можливість компетиції. Але цього було б замало, коли б менаджером столової ситківки УСК-у не був Петро Ференц. За дуже короткий час він зумів зорганізувати три дружини чоловіків і, що головніше, жіночу дружину, які, в першому році існування Ліги, здобули *всі можливі перші місця* й в часі сезону здобули для себе й клюбу славу й респект, а також помножили число прихильників цього спорту серед членів і прихильників нашого УСК-у.

В часі сезону переведено внутрішньо-клюбові турніри жінок і чоловіків. На вісім учасниць перше місце здобула О. Ляхович, друге Т. Скоробогата. На 27 учасників чоловічого турніру перших шість місць зайняли: 1. З. Шпон, 2. І. Гунчак, 3. Б. Василишин, 4. О. Наливайко, 5. Р. Олинець, 6. Я. Куровицький. Турнір відбувався системою кожний з кожним, при чому рішали сети. Не брав участи в турнірі (через далеку віддаль від місця замешкання) відомий український пінґ-понґіст, Юрій Хухра.

Друга команда столової сітківки УСК-у — першун другої Нім.-Амер. Ліги столової сітківки в сезоні 1957/58. Сидять від ліва: Р. Лисняк, П. Ференц, Я. Куровицький. Стоять від ліва: І. Кульчицький (капітан), Р. Комарницький, З. Зварич. (Photo by Park View Studio).
Second table tennis team champions of 1957/58.

ЖІНОЧА ДРУЖИНА

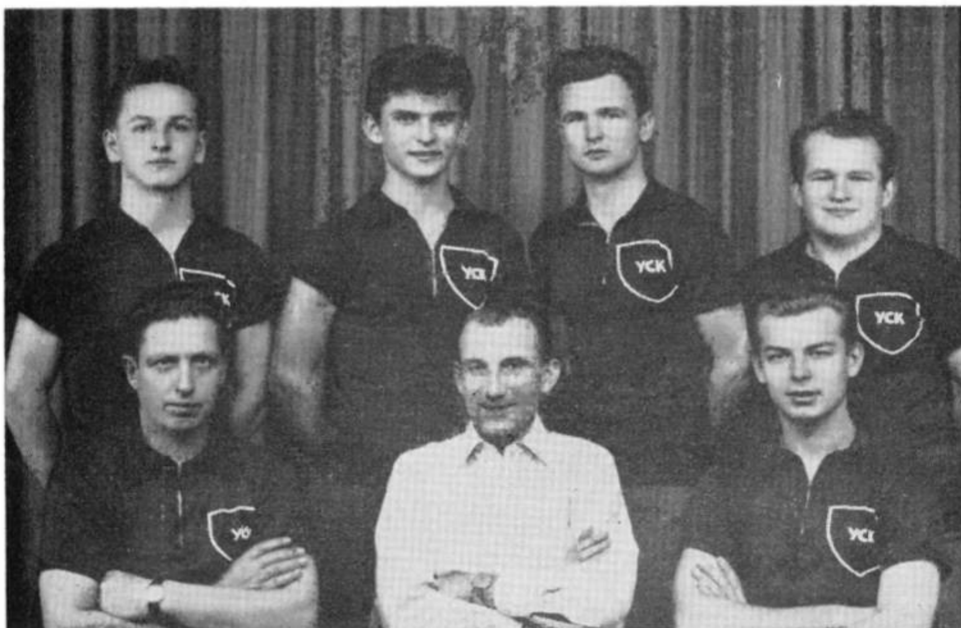
Жіночу дружину УСК-у репрезентували: Ярослава Лютак (капітан), Оля Ляхович, Марія Шепарович, Тамара Скоробогата й Віра Косановська.

Жінки УСК-у здобули мистецтво своєї дивізії в Німецько-Американській Лізі Столової Ситківки, не програвши ані одних змагань. Поодинокі висліди:

І Рунда: 12-го грудня 1957 СК Ню-Йорк — УСК 1:8; 19-го грудня 1957 Айнтрахт — УСК 2:10; 10-го січня 1958 УСК — ДЖААК 12:0. II Рунда: 21. березня 1958 УСК — Айнтрахт 7:1; 28. березня УСК — СК Ню-Йорк 7:1; 1-го квітня 1958 ДЖААК — УСК 1:7.

ПЕРША ДРУЖИНА

УСК І: Юрій Хухра, Зенон Шпон, Богдан Василишин (капітан), Іван Гунчак, Роман Олинець, Стефан Харевич. Крім того, першу дружину ще репрезентували: Орест Наливайко, Ярослав Куровицький, Зенон Зварич, Петро Ференц, Володимир Гной.

Третя команда столової ситківки УСК-у. Заняла друге місце в другій групі Нім.-Амер. Ліги стол. ситківки в сезоні 1957/58. Сидять від ліва: О. Кудрик (капітан), П. Ференц (ланковий), В. Шевченко. Стоять від ліва: В. Ґной, В. Панчак, І. Гаврилюк, В. Сворак. (Photo by Park View Studio).

Third table tennis team in 1957/58.

Зремісувавши тільки до свого найбільшого конкурента — Айнтрахту в першій рунді, УСК І далі переможно дійшов до мистецтва Ліги. Змагун УСК І Юрій Хухра вважається в Лізі одним з двох найкращих змагунів.

Поодинокі висліди УСК І:

І Рунда: 29-го листопада 1957 УСК І — СК Ню-Йорк 9:0; 19-го грудня 1957 Айнтрахт — УСК І 8:8; 10-го січня 1958 УСК І — ДЖААК 9:3; 31-го січня 1958 ТТК Ріджвуд — УСК 1:9. ІІ Рунда: 21-го березня 1958 УСК І — Айнтрахт 9:4; 1-го квітня 1958 ДЖААК — УСК І 1:9; 9-го квітня 1958 СКНю Йорк — УСК І 0:9.

ДРУГА ДРУЖИНА

УСК ІІ: Орест Наливайко, Ярослав Куровицький, Ігор Кульчицький (капітан), Лев Вербицький, Петро Ференц, Зенон Зварич, Роман Комарницький, Роман Лисняк. В першій рунді змагалися ще в УСК ІІ: Стефан Харевич і Яків Палій. Крім згаданих, в мистецьких змаганнях УСК ІІ брали участь: Осип Кудрик, Володимир Ґной, Володимир Сворак, Віктор Шевченко, Василь Панчак, Ігор Гаврилюк.

Жіноча команда столової сиківки УСК-у — першун Нім.-Амер. Ліги стол. ситківки в клясі жінок, в сезоні 1957/58. Стоять від ліва: О. Ляхович, Т. Скоробогата, П. Ференц (ланковий), М. Шепарович, Я. Лютак (капітан).
(Photo by Park View Studio).
Table tennis team — women champions of 1957/58.

Не стративши ані однієї точки УСК II здобув мистецтво II-ої Ліги, де змагалися разом другі та треті дружини. Поодинокі висліди:

I Рунда: 22-го листопада 1957 УСК II — ТТК Ріджвуд II 14:2; 6-го грудня 1957 УСК II — УСК III 9:7; 13-го грудня 1957 УСК II — ТТК Ріджвуд III 9:0; 3-го січня 1958 УСК II — Айнтрахт II 9:1; 16-го грудня 1958 СК Ню ЙоркII — УСК II 1:9; 24-го січня 1958 УСК II — Айнтрахт III 9:0. II Рунда: 6-го лютого 1958 ТТК Ріджвуд II — УСК II 0:9; 14-го лютого 1958 УСК III — УСК II 1:9; 20-го лютого 1958 ТТК Ріджвуд III — УСК II 0:9; 13-го березня 1958 Айнтрахт II — УСК II 2:9; 28-го березня 1958 УСК II — СК НюЙорк II 9:1; 10-го квітня 1958 Айнтрахт III — УСК II 0:9.

ТРЕТЯ ДРУЖИНА

УСК III: Ігор Гаврилюк, Володимир Сворак, Володимир Гной, Василь Панчак, Михайло Яблонський, Віктор Шевченко, Осип Кудрик (капітан), Михайло Катинський. В першій рунді ще Євген Дорош.

Найбільш драматично закінчила сезон третя дружина УСК-у, коли то у рішальній грі за віце-мистецтво II-ої Ліги УСК III переміг

свого конкурента — Айнтрахт II. В загальному, третя дружина дорівнювала рівнем гри другій дружині. Поодинокі висліди:

Перша Рунда: 6-го грудня 1957 УСК II — УСК III 9:7; 12-го грудня 1957 СК Ню-Йорк II — УСК III 8:8; 27-го грудня 1957 УСК III — ТТК Ріджвуд II 9:0; 2-го січня 1958 Айнтрахт III — УСК III 0:9; 17-го січня 1958 УСК III — ТТК Ріджвуд III 9:0; 23-го січня 1958 Айнтрахт II — УСК III 5:9. II Рунда: 4-го лютого 1958 УСК III — УСК II 1:9; 21-го лютого 1958 УСК III — СК Ню-Йорк II 9:0; 27-го лютого 1958 ТТК Рідж. II — УСК III 2:9; 14-го березня 1958 УСК III Айнтрахт III 9:0; 27-го березня 1958 ТТК Рідж. III — УСК III 1:9; 11-го квітня 1958 УСК III — Айнтрахт II 9:2.

УСК — Ню-Йорк та УСТ „Чорноморська Січ" — Нюарк — команди столової ситківки по товариських змаганнях в р. 1957

Ukrainian SC — N. Y. and USC "Sitch" — Newark, N. J. table tennis teams — 1957.

6-го квітня 1958 ланка столової ситківки СК Айнтрахт зорганізувала Великодній Турнір, в якому взяло участь 80 (!) змагунок і змагунів. УСК був репрезентований 4-ма жінками й 13-ма мужчинами. На вісім розіграних конкуренцій наші змагунки й змагуни здобули 6 перших і 6 других та 2 треті місця. Поминувши факт, що наш найкращий змагун, Юрій Хухра, через фізичну вичерпаність великим числом змагань (сінґлі, деблі, міксти) не здобув першого місця в клясі „А", цей турнір був великим успіхом столової ситківки УСК-у і приємною винагородою для її невтомного менаджера, Петра Ференца, (між іншим, П. Ференц не опустив *ані одних* змагань всіх дружин!).

Кляса „А" чоловіки (сінґлі) 2 м. Ю. Хухра (грамота).
Кляса „Б" чоловіки (сінґлі 2 м. І. Кульчицький (грамота).
Кляса „Б" чоловіки (сінґлі) 3 м. З. Зварич (грамота).
Кляса „Ц" чоловіки (сінґлі) 1 м. Я. Раковський (чаша).

Кляса „Ц” чоловіки (сінґлі) 2 м. О. Кудрик (грамота).
Сінґлі жінок: 1 м. О. Ляхович (чаша).
Деблі жінок: 1 м. О. Ляхович — Я. Лютак (грамота).
Деблі чоловіків:
Кляса „А” 1 м. Б. Василишин — З. Шпон (грамота).
Кляса „А” 2 м. Ю. Хухра — С. Харевич (грамота).
Кляса „Б” 1 м. Я. Куровицький — І. Кульчицький (грам.).
Кляса „Б” 2 м. Є. Дмитренко — Я. Раковський (грамота).
Кляса „Б” 3 м. Р. Комарницький — З. Зварич (грамота).
Мішані гри: 1 м. О. Ляхович — Ю. Хухра (грамота).
2 м. Я. Лютак — З. Шпон (грамота).

Крім вищезгаданих, в турнірі ще змагалися такі усківки й усківці: М. Шепарович і Т. Скоробогата; П. Ференц.

Закінчуючи цей огляд про столову ситківку УСК-у, бажаємо, щоб жива діяльність і успіхи цієї ланки продовжувалися і в майбутніх роках.

КОРОТКО ПРО ІНШІ ЛАНКИ

КОШІВКА

В перших роках еміґрації після другої світової війни, декілька молодих усківців, запалених підйомом нашої кошівки в таборах в Европі й великою популярністю та високим рівнем гри цього спорту в Америці, створили неофіційну дружину кошівки та розіграли декілька товариських змагань. Але у виді своїх скромних спроможностей та під тиском інших спортів (спеціяльно копаного м'яча), молоді ентузіясти скапітулювали. Як організаційний референт УСК-у, автор цих рядків пробував у 1956 році зорганізувати кошівкову дружину. 13. квітня 1956 кошівкарі УСК-у в складі: О. Наливайко, Д. Кручко, Я. Куровицький, Я. Раковський, І. Ольшанівський, І. Гаврилюк, Я. Томоруґ поїхали до УСК Бріджпорт, Конн., на товариські змагання. На жаль, з огляду на велике, непередбачене спізнення УСК-у Ню Йорк, змагання тривали тільки дві четвертини. Вислід: УСК Бріджпорт — УСК Ню-Йорк 20:68. О. Наливайко здобув 32 точки для УСК-у. Заплянований УСК-ом перший кошівковий турнір українських дружин Сходу Америки (УСК Бріджпорт, „Тризуб” Філаделфія, Пласт Ню-Йорк і УСК) також не вдалося зреалізувати. На цьому і кінчиться історія кошівки УСК-у. Ми все ще є переконані, що при добрій волі можна зорганізувати й вдержати при життю кошівкову дружину, що знайшла б собі відповідних партнерів серед дружин кошівки Метрополітальної Аматорської Юнії.

ШАХИ

Помимо того, що шахи втішаються в УСК-у великою популярністю і, що серед прихильників цього роду спорту є велике число заавансованих, ще й досі не вдалося створити ланки шахів УСК-у. Кожного року Управа робила старання зорганізувати усківських шахістів, але кожного разу ї старання так же послідовно розбивалися з причини в'дсутності людини, що бажала б її провадити. З набуттям другої кімнати, умови для існування ланки стали майже бездоганними.

Зенон Шпон
непересічний футболіст, дуже добрий в столовій ситківці, добув перше місце й чашу СУАСТ-у в шаховому турнірі

Zenon Shpon receives trophy as a champion in Ukrainian-American chess tournament in 1957

Все ж таки намагання Управи увінчалися частковим успіхом. На двох дотепер відбутих змаганнях за мистецтво СУАСТ-Схід, що відбулися 17-го березня 1956 і 9-го березня 1957 в Перт Амбой, Н. Дж. (господар місцевий „Беркут"), УСК був заступлений. В 1956 Зенон Шпон здобув мистецтво СУАСТ-у і чашу. В 1957 році З. Шпон здобув друге місце, В. Григорович трете, а Є. Дорош четверте місця.

КІНЦЕВІ ТАБЕЛІ Й ВИСЛІДИ ЗМАГАНЬ

Перша дружина — Національна Ліга

Сезон 1950/51

Назва	гор	точок
1. Патерсон-Доверс	13	21: 5
2. УСК Ню-Йорк	12	17: 7
3. Варшава	13	16:10
4. Шведи	14	16:12
5. Гийя	13	14:12
6. Прага	13	13:13
7. Йонкерс	14	5:23
8. Данці	14	4:24

Сезон 1951/52

Назва	гор	точок
1. Патерсон-Доверс	16	30: 2
2. Прага	18	27: 9
3. УСК Ню-Йорк	17	23:11
4. Шведи	17	22:12
5. Варшава	18	19:17
6. Йонкерс	17	14:20
7. Гийя	18	13:23
8. Бріджпор	16	13:19
9. УСК Елізабет	17	6:28
10. Данці	18	6:30

Сезон 1952/53

Назва	гор	точок
1. УСК Ню-Йорк	18	27: 9
2. Варшава	18	25:11
3. Гийя	18	24:12
4. Патерсон-Доверс	18	23:13
5. Йонкерс	18	21:15
6. Данці	18	17:19
7. Прага	18	15:21
8. Варшава	18	13:23
9. Шведи	18	11:25
10. Бріджпорт	18	4:32

Сезон 1953/54

Назва	гор	точок
1. Гийя	19	32: 6
2. УСК Ню-Йорк	20	31: 9
3. Патерсон-Доверс	20	24:16
4. Данці	18	23:13
5. Палєрмо	20	20:20
6. Мальта	18	20:16
7. Йонкерс	20	19:21
8. Везувіяна	19	16:22
9. Шведи	20	13:27
10. Бронкс Шкоти	18	8:28
11. Варшава	20	7:33

Сезон 1954/55

Назва	гор	точок
1. УСК Ню-Йорк	22	36: 8
2. Мальта	22	32:12
3. Палєрмо	22	29:15
4. Бруклин Італ.	22	27:17
5. Гийя	22	22:22
6. Данці	22	19:25
7. Йонкерс	22	14:30
8. Маккабі	22	13:31
9. Варшава	22	11:33
10. Бруклин Шкоти	22	6:38

НІМЕЦЬКО-АМЕРИКАНСЬКИЙ ФУТБОЛЬНИЙ СОЮЗ

Сезон 1955/56

Назва	гор	точок
1. Ґотші	33	60: 6
2. Швабен	33	58: 8
3. УСК Ню-Йорк	32	55: 9
4. Греки	31	45:17
5. Гелленік	32	40:24
6. Блю Стар	34	37:31
7. Гарфілд-Пассаїк	32	34:30
8. Чехи	33	34:32
9. Бруклин	32	33:31
10. Джуліяна	30	28:32
11. Кольсман	30	27:33
12. Гота	30	25:35
13. Пфельцер	32	25:39
14. Палєрмо	28	24:32
15. ҐААК	33	22:44
16. Французи	34	10:58
17. Каледж Пойнт	29	9:49
18. Вест Ню-Йорк	34	6:62

Сезон 1956/57

Назва	гор	точок
1. Джуліяна	24	43: 5
2. УСК Ню-Йорк	24	38:10
3. Гобокен	24	36:12
4. Ґарфілд-Пассаїк	22	32:12
5. Бруклин	23	31:15
6. Стемфорд	23	30:16
7. Гелленік	23	24:22
8. ҐААК	22	19:25
9. Пфельцер	24	18:30

10.	Йорквілл Мадяри	24	11:37
11.	Вайт Плейнс	23	10:36
12.	Вест Ню-Йорк	24	6:42
13.	Лотиші	22	4:40

Сезон 1957/58

	Назва	гор	точок
1.	УСК Ню-Йорк	20	33: 7
2.	Гобокен	21	33: 9
3.	Бруклин	20	30:10
4.	Греки	17	23:11
5.	Гота	19	20:18
6.	Ґарфілд-Пассаїк	19	16:22
7.	Кольсман	15	15:15
8.	Мінерва	19	15:23
9.	Блю Стар	19	13:25
10.	Стемфорд	18	11:25
11.	Бріджпорт	15	6:24
12.	Чехи	20	5:35

КІНЦЕВІ ТАБЕЛІ ПЕРШЕНСТВ СИТКІВКИ (СТУК-ПУК).
НІМЕЦЬКО-АМЕРИКАНСЬКИЙ СОЮЗ СТОЛОВОЇ СИТКІВКИ

І. ЛІГА (мужеська)

Сезон 1957/58

	Назва	гор	точок
1.	УСК Ню-Йорк	8	15: 1
2.	Айнтрахт	8	11: 5
3.	Ріджвуд	8	8: 8
4.	ҐААК	8	5:11
5.	СК Ню-Йорк	8	3:13

2. ЛІГА (мужеська)

	Назва	гор	точок
1.	УСК Ню-Йорк 2	12	24: 0
2.	УСК Ню-Йорк 3	12	19: 5
3.	Айнтрахт 2	12	16: 8
4.	Ріджвуд 2	12	12:12
5.	Айнтрахт 3	12	6:18
6.	СК Ню-Йорк 2	12	5:19
7.	Ріджвуд 3	12	2:22

ЖІНОЧА ЛІГА

	Назва	гор	точок
1.	УСК Ню-Йорк	6	12: 0
2.	СК Ню-Йорк	6	8: 4
3.	Айнтрахт	6	4: 8
4.	ҐААК	6	0:12

ВИСЛІДИ ПООДИНОКИХ ЗМАГАНЬ
НІМЕЦЬКО-АМЕРИКАНСЬКИЙ ФУТБОЛЬНИЙ СОЮЗ

УСК НОВАКИ

Сезон 1956/57

(мистецькі змагання)

1.	Джерм.-Гунґеріян — УСК	5:0
2.	Мінерва СК — УСК	0:0
3.	УСК — Гобокен	1:1
4.	Айнтрахт — УСК	4:0
5.	УСК — Мінерва	1:0
6.	УСК — Гобокен	0:0
7.	УСК — Джерм.-Гунґ.	0:0
8.	Айнтрахт — УСК	2:0

Сезон 1956/57 (Чаша)

1.	Айнтрахт — УСК	2:4
2.	УСК — Джерм. Гунґ.	0:3
3.	Елізабет — УСК	0:5
4.	УСК — Мінерва	0:0
5.	Гобокен — УСК	0:7

Сезон 1957/58

(мистецькі змаганя)

1.	УСК — Айнтрахт	1:0
2.	УСК — Джерм. Гунґ.	0:3
3.	Мінерва — УСК	1:3
4.	Айнтрахт — УСК	0:1
5.	Мінерва — УСК	1:1
6.	Джерм.-Гунґ. — УСК	2:1
7.	УСК — Гобокен	1:2
8.	Айнтрахт — УСК	2:0

УСК УЧНІ

Сезон 1954/55

(мистецькі змагання)

1.	УСК — Чехи	8:2
2.	Кольсман — УСК	9:0
3.	Мінерва — УСК	5:0
4.	Литовці — УСК	5:1
5.	Джерм.-Гунґ. — УСК	2:3
6.	УСК — Джерм.-Гунґ.	3:0

Сезон 1955/56

(мистецькі змаганя)

1.	УСК — Пфельцер	4:1
2.	УСК — Елізабет	4:1
3.	УСК — Ґотші	4:0
4.	Пфельцер — УСК	2:3
5.	УСК — Литовці	3:0

Сезон 1956/57

(мистецькі змагання)

1. Кольсман — УСК 0:14
2. УСК — Елізабет 3: 1
3. УСК — Джерм. Гунґ. 0: 3
4. УСК — Ґотші 3: 2
5. Мінерва — УСК 1: 1
6. Бруклин — УСК 0:11
7. УСК — Елізабет 4: 1
8. Пфельцер — УСК 1: 1
9. УСК — Литовці 3: 1

Сезон 1956/57 (Чаша)

1. Айнтрахт — УСК 0:3
2. УСК - Джерм. Гунґ. 6:0
3. Елізабет — УСК 0:0
4. УСК — Пфельцер 4:0
5. Ґотше — УСК 1:2

Сезон 1957/58

(мистецькі змагання)

1. Бруклин — УСК 1:5
2. Джерм.-Гунґ. — УСК 1:3
3. Пфельцер — УСК 0:7
4. УСК — Джерм.-Гунґ. 2:1
5. Айнтрахт — УСК 0:1
6. Елізабет — УСК 3:1
7. УСК — Елізабет 2:2
8. УСК — Айнтрахт 1:0

КЕРІВНІ ОРГАНИ УСК-у ЗА РОКИ 1948/49 — 1957/58

УПРАВА УСК-у

(Сезон 1948/49)

Волод. Баранецький — голова
Мик. Гризентович — скарбн.-секретар
Роман Кузів — секретар, ланковий легкоатлетики й кошівки
Софія Стефанович — секретар
Юліян Таращук — господар
Мих. Суський — член Управи
Богдан Прудиус — менаджер I друж.

Контрольна Комісія:

Роман Скоробогатий — голова
Микола Стахів — член.

УПРАВА УСК-у

(сезон 1949/50)

Роман Скоробогатий — голова
Д-р Іван Сєрант — заст. голови
Сильвестер Процьків — секретар
Воловодюк — скарбник
Мирослав Стахів — господар
Роман Левицький — член Управи
Ярослав Балабан — член Управи
Богдан Прудиус — менадж. I дружини

Контрольна Комісія:

Микола Хоманчук

УПРАВА УСК-у

(сезон 1950/51)

Роман Скоробогатий — голова
Д-р Іван Сєрант — заст. голови
Сильвестер Процьків — секретар
Ігор Захарчук — скарбник
Мирослав Стахів — господар
Осип Гулей — член Управи
Богдан Прудиус — менадж. I дружини

Контрольна Комісія:

Богдан Каратницький — голова
Микола Хоманчук — член
Роман Кекіш — член

УПРАВА УСК-у

(сезон 1951/52)

Роман Скоробогатий — голова
Д-р Іван Сєрант — заст. голови
Роман Кекіш — секретар
Володимир Голюка — скарбник
Петро Певний — господар
Микола Приплесь — член Управи
Олександер Гірка — менаджер I друж.

Контрольна Комісія:

Богдан Каратницький — голова
Микола Хоманчук — член
Мирослав Стахів — член.

УПРАВА УСК-у

(сезон 1952/53)

Іван Петраш — голова
Волод. Хамула — I заст. голови
Теодор Кухарчук — II заст. голови
Ярослав Возняк — секретар
Володимир Голюка — скарбник
Ярослава Лютак — орг. референт
Роман Лисняк — прес. референт
Теодор Кінь — господар
Олександер Білан — менадж. I друж.
Степан Кравченюк — мен. юньйорів
Ігор Сохан — менадж. відбиванки

Контрольна Комісія:
Волод. Баранецький — голова
Петро Свистун — член
Волод. Мартинковський — член
Товариський Суд:
Роман Кекіш — голова
Зенон Осінчук — член
Мирослав Шміґель — член

УПРАВА УСК-у
(сезон 1953/54).

Теодор Кухарчук — голова
Волод. Шіпка — I заст. голови
Яків Палій — II заст. голови
Степан Качмарський — секретар
Михайло Гаврилюк — скарбник
Аркадій Очеретко — організ. референт
Волод. Костюк — орган. референт
Іван Хамуляк — референт преси
Роман Лисняк — референт преси
Мих. Дрогобицький — господар
Олександер Білан — мен. I дружини
Степан Кравченюк — менадж. I друж.
Юліян Таращук — менадж. II друж.
Степан Боднар — менадж. I Б дружини
Б. Гайдучок — менадж. відбиванки
Тарас Гунчак — менадж. відбиванки
Контрольна Комісія:
Володимир Голюка — голова
Володимир Хамула — член
Володимир Баранецький — член
Товариський Суд:
Володимир Голюка — голова
Володимир Хамула — член
Володимир Баранецький — член

УПРАВА УСК-у
(сезон 1954/55)

Михайло Гаврилюк — голова
Осип Кравченюк — I заст. голови
Роман Винник — II заст. голови
Степан Качмарський — секретар
Евген Лисняк — скарбник
Іван Хамуляк — орг. референт
Адріян Лапичак — референт преси
Мих. Дрогобицький — господар
Іван Татарчук — член Управи
Богдан Поритко — член Управи
Іван Винник — член Управи
Степан Кравченюк — менадж. I друж.
Степан Боднар — менадж. I Б друж.
Роман Лисняк — менадж. юньйорів
Степан Малиш — менадж. юньйорів
М. Площанський — менадж. юньйорів
Володимир Костюк — менадж. учнів
Зенон Зварич — референт стук-пук
Тарас Гунчак — референт відбиванки
Контрольна Комісія:
Володимир Голюка — голова
Степан Конашевич — член.
Володимир Баранецький — член

УПРАВА УСК-у
(сезон 1955/56).

Михайло Гаврилюк — голова
Яків Палій — I заст. голови
Микола Черник — II заст. голови
Степан Качмарський — секретар
Евген Лисняк — скарбник
Роман Лисняк — орг. і прес. референт
Мих. Дрогобицький — господар
Ярослав Галатин — господар
Д-р Осип Кравченюк — реф. зовн. зв.
Ігор Гаврилюк — член Управи
Ярослав Клим — член Управи
Олександер Гірка — менадж. 1 друж.
Степан Боднар — менадж. II друж.
Волод. Костюк — менадж. друж. учнів
Лев Вербицький — менадж. відбиванки
Богдан Василишин — мен. стук-пук
Контрольна Комісія:
Володимир Голюка — голова
Степан Конашевич — член
Володимир Баранецький — член
Товариський Суд:
Володимир Голюка — голова
Степан Конашевич — член
Володимир Баранецький — член

УПРАВА УСК-у
(сезон 1956/57).

Михайло Гаврилюк — голова
Волод. Кульба — I заст. голови
Микола Стасів — II заст. голови
Степан Качмарський — секретар
Евген Лисняк — скарбник
Микола Григорович — орган. референт
Іван Хамуляк — референт преси
Мих. Дрогобицький — господар
Іван Цмайло — господар
Евген Голюка — делегат до Ліги
Ярослав Клим — член Управи
Василь Сєрант — член Управи
Павло Микитин — член Управи
Богдан Василишин — член Управи
Р. Скоробогатий — менадж. I дружини

Осип Кудрик — менадж. I Б дружини
Роман Лисняк — менадж. „Б" друж.
Богдан Кутний — менаджер юньйорів
Волод. Костюк — менаджер учнів
Мик. Григорович — менадж. новаків
Мих. Мочула — менаджер відбиванки
Марта Доберчак — менадж. жін. відб.
Зенон Зварич — реф. стук-пук

Контрольна Комісія:

Степан Конашевич

УПРАВА УСК-у
(сезон 1957/58).

Михайло Гаврилюк — голова
Волод. Кульба — I заст. голови
Д-р Волод. Михайлів — II заст. голови
Ярослав Клим — секретар
Евген Лисняк — скарбник
Володимир Квас — орган. референт
Іван Хамуляк — референт преси
Мих. Дрогобицький — господар
ІванВинник — член Управи
Осип Кудрик — член Управи
Віктор Шевченко — член Управи
Василь Сєрант — менадж. I дружини
Волод. Зазулькевич — менадж. резерви
Роман Лисняк — менаджер команди Б і відбиванки
Б. Василишин — менадж. юньйорів А
Петро Попович — менадж. юньйорів Б
Іван Цмайло — менаджер новаків
Осип Сторожинський — менадж. учнів
Петро Ференц — менадж. стук-пук
Вол. Костюк — пом. менадж. юньйорів
Ст. Качмарський — пом. менадж. нов.
Яків Палій — пом. менадж. учнів

Контрольна Комісія:

Степан Конашевич — голова
Д-р Василь Одинський — член
Станислав Кіра — член

Товариський Суд:

Роман Скоробогатий — голова
Василь Захарчук — член
Микола Черник — член

Нагороди, здобуті футбольними командами УСК-у за останні роки

Soccer team's trophies

Володимир Баранецький
основник і перший голова УСК-у

Walter Baranecky
founder and first president of UASC

Роман Скоробогатий
голова УСК-у в рр. 1949 — 1952

Roman Skorobohatyj,
president of UASC in 1949 — 1952

Іван Петраш
голова УСК-у в сезоні 1952/53

John Petrash
prezident of UASC in 1952/53

Теодор Кухарчук
голова УСК-у в сезоні 1953/54

Theodore Kucharchuk
president of UASC in 1953/54

Мґр. Микола Гошовський
тренер УСК-у в сезоні 1955/56

Володимир Кобзяр
тренер УСК-у в році 1949

Д-р Сергій Тетера
тренер УСК-у в сезоні 1956/57

Карл Бразовскас
тренер УСК-у в сезоні 1957/58

Е. Арндт і О. Наливайко в акції

E. Arndt and O. Nalyvaiko in action

УСК-учні в сезоні 1957/58. Стоять від ліва: М. Сторожинський (менаджер), В. Кульба, А. Хруцький, М. Гура, В. Копчук, П. Букавин, Я. Палій (член Управи й помічник менаджера). Середній ряд від ліва: П. Масний, Ст. Яремко, О. Черник, Р. Кіндратів; клячать від ліва: Г. Захарчук, О. Свенс, А. Мицак. Відсутні: М. Воробець, Р. Луцький, В. Катинський

Ukrainian SC juvenile team 1957/58

Збірна юньйорів Нім.-Амер. Молодечої Ліги перед змаганнями проти збірної юньйорів Пенсильвенії в 1958 р. (Вислід 1:0 для Ню-Йорку). УСК репрезентували 2 змагуни, які стоять від ліва: М. Катинський та В. Каздоба

N. Y. All Stars junior team before the game against All Stars juniors from Pennsylvania in 1958. Ukrainian SC was represented by 2 players: M. Katynsky and W. Kazdoba

УСК — „Леви" Шікаґо, 29 серпня 1954 р.
Ukr.-Amer. SC and "Lions" Chicago, Aug. 29, 1954

Перші футбольні команди УСК-у Ню-Йорк та УСТ „Тризуб" Філаделфія - р. 1951 в Ню-Йорку

Ukrainian SC and USC "Tryzub" Philadelphia

Роман Підгорецький:
„Змагання для мене — битва!
Звуть мене — жилєтка-бритва.
Бо коли я футбол граю
Про весь світ я забуваю . . ."
(рис. Б. Василишин)

Ярослав Василькевич:
З м'ячем іде неначе трактор . . .
Пластун, виховник, студент і редактор!!!
(рис. Б. Василишин)

Василь Сєрант — менаджер першої команди УСК-у:

„Колюче терня під ногами,
А там лавровий жде вінець!
В залізні Оберліґи брами
Увійду і я на кінець . . ."

(рис. Б. Василишин)

Мирослав Шміґель:
„На важкій суспільній ниві
Працівник я є трудивий"...
(рис. Б. Василишин)

Олесь Олинець . . .
„Я бував довкруг і всюди, різних чув похвал! Вже й чужі казали люди: „олстар — інтернаціонал" . . .
(рис. Б. Василишин)

Михайло Дрогобицький, довголітній господар УСК-у:

„За міхи ті, що він носив
І латав побиті ноги,
Одного тільки вас просив
Михайло — Перемоги . . ."

(рис. Б. Василишин)

УСК — резерва в році 1951
Ukrainian SC reserve soccer team in 1951

УСК НЮ-ЙОРК

з 10-тилітнім ювілеєм вітає і найкращого всестороннього успіху

бажає

УКРАЇНСЬКА СПОРТОВА ЦЕНТРАЛЯ АМЕРИКИ Й КАНАДИ

мґр. І. Красник — голова

інж. В. Левицький — секретар

З НАГОДИ 10-ТИРІЧНОГО ЮВІЛЕЮ УСК-у

ВІТАЮ

ЧЛЕНІВ УПРАВИ, ЗМАГУНІВ, ЧЛЕНІВ І СИМПАТИКІВ УСК-у

ТА ЯКНАЙКРАЩИХ УСПІХІВ В ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ БАЖАЮ

Михайло Гаврилюк

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

— ВІТАЄ —

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ

в Ню-Йорку

з 10-літтям існування та висловлює йому своє признання за його наполегливу працю над українською молоддю, зокрема за скріплювання її фізичної й духової тугости.

Водночас УНСоюз закликає Українських Спортовців:

НАПЕРЕД ПЛЯНУВАТИ ТА ЗАПЕВНЮВАТИ СВОЇ СТУДІЇ ТА СВОЮ КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ НАЙУСПІШНІШИМ ШЛЯХОМ: ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ В УНСОЮЗІ!

КОРИСТАТИ З ЛІТНОГО Й ЗИМОВОГО ЦЕНТРУ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТУ НА „СОЮЗІВЦІ", ДЕ ВСІ УКРАЇНСЬКІ СПОРТОВЦІ ЗНАЙДУТЬ ЗАВЖДИ НАЙКРАЩЕ ПРИЙНЯТТЯ, А ЇХНІ СПОРТОВІ ІМПРЕЗИ НАЙДБАЙЛИВІШУ ОПІКУ!

НЕ ЗАБУВАТИ, ЩО ЩОМІСЯЧНА ОКРЕМА СТОРІНКА ОРГАНУ УНСОЮЗУ „СВОБОДИ", — „УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТ" — Є ДАРУНКОМ УНСОЮЗУ ДЛЯ НАШОЇ СПОРТОВОЇ МОЛОДІ ТА ВИЯВОМ ЙОГО ЯКНАЙЩИРІШОГО ВІДНОШЕННЯ ДО НЕЇ І ЇЇ ПРАЦІ ТА ЗМАГАНЬ!

На знимці: сидять від ліва: Я. Гриневич, І. Базарко, К. Пелешок, Р. Гуглевич, І. Бенцаль, Г. Марчак, В. Вишиваний. Стоять у середньому ряді: Г. Шевчук, Р. Крупка, В. Базилевський, М. Михайлів, О. Томашівська, Г. Яремчукч, О. Стешин і Л. Пришляк. У дугрому ряді: В. Захарчукч, С. Чума, Б. Левицький, О. Соколишин і М. Малетич.

КОМІТЕТ

ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА НЮ-ЙОРКУ

ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

140-142 ДРУГА ЕВНЮ, — НЮ-ЙОРК 3, Н. Й.

—— **ВІТАЄ** ——

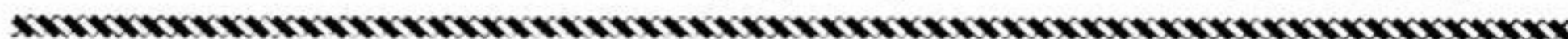
УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ В НЮ-ЙОРКУ

з нагоди 10-ліття існування

та бажає найкращих успіхів в його праці.

Зокрема вітає численних платників і жертводавців *Українського Народнього Фонду* з рядів УСК-у, що своїми датками й жертвами підтримують працю Українського Конгресового Комітету.

У зв'язку з сучасними подіями, запрошуємо всіх Членів УСК-у до жертвенности на У. Н. Фонд.

УСК-ові

з нагоди святкувань 10-тилітнього ювілею, в його важкій

і відповідальній праці над вирощуванням нових

спортових кадрів — осягнення найкращих

спортових перемог

— бажають —

БОГ І БАТЬКІВЩИНА!

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ

ОСЕРЕДОК ІМ. ҐЕН. ХОР. Т. ЧУПРИНКИ В НЮ-ЙОРКУ

Осередок СУМА в Ню-Йорку, заснований 1949 р., в часі масового переїзду української молоді з европейських країн до Америки. СУМА взяла на себе велике завдання виховувати українську дітвору й молодь на чесних, високовартісних громадян, українських патріотів і добрих громадян Америки. Діяльність СУМА базується на гаслі „Бог і Батьківщина", а сумівським кличем є „Честь України! Готов боронити!"

Засобами до осягнення тих цілей є творення ланок, мистецьких і україно-знавчих гуртків і сумівських таборів на оселі СУМА.

Осередок має власний будинок при 315 Е. — 10-та вулиця в Ню-Йорку, де молодь вчиться співжиття, дружньої співпраці, кріпиться фізично, гартується до життя.

Сумівська молодь бажає найкращих успіхів свому побратимові, УСК-ові в його великих заслугах в популяризуванні українського спортового імени.

ЧЕСТЬ УКРАЇНИ!　　　　ГОТОВ БОРОНИТИ!

З НАГОДИ 10-тиліття

УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО КЛЮБУ В НЮ-ЙОРКУ

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ ПЕРЕСИЛАЄ

ХОМУТ Василь з Родиною

З ювілеєм сердечно вітаю і найбільших успіхів в майбутньому

бажаю

Платон СТАСЮК

НАЙКРАЩИХ УСПІХІВ В СПОРТІ

—— Б А Ж А Є ——

PETER JAREMA

129 East 7th Street

Bet. 1st Ave & Ave "A"

NEW YORK, 9, N. Y.

З десятиліттям сердечно вітає Змагунок, Змагунів, Управу і Членів УСК-у

Осип КУДРИК

ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА ЩАДНИЧО-ПОЗИЧКОВА УСТАНОВА
в Ню-Йорку
Федеральна Кредитова Кооператива

"САМОПОМІЧ"

Години урядування:
Вівторок, П'ятниця
год.: 2-5 і 6-8
Середа, Четвер, Субота
год.: 2-5 по пол.

Адреса:
SELF RELIANCE (N. Y.)
Federal Credit Union
68 E. 7th St., New York 3, N. Y.
Tel.: GR 3-7310

УКРАЇНСЬКЕ ДОПОМОГОВЕ Т-ВО „ДНІСТЕР"
361-й Відділ У. Н. С.
в Ню-Йорку

пересилає

найщиріші побажання — великого росту —

з нагоди 10-тиліття УСК-у.

З нагоди 10-тирічного Ювілею УСК-у, Ню-Йорк, признаючи дотеперішні заслуги УСК-у в спортовому вихованню молодого покоління й гідної репрезентації українського імени серед чужинців,

ДРУГИЙ ВІДДІЛ ООЧСУ — Ню-Йорк

складає щирий привіт та якнайкращі побажання в дальшій діяльності в збереженні українського національного престижу в ділянці спорту.

"BRODY — LEW", Inc.
140-142 Second Ave ▪ New York 3, N. Y.

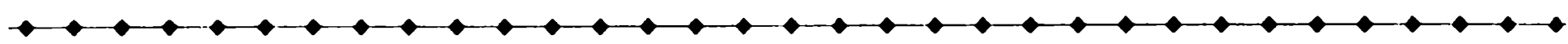
З нагоди 10-літнього існування Українського Спортового Клюбу в Ню-Йорку, „Броди — Лев", Інк., Братство Допомоги Українським Воєнним Інвалідам, Вдовам і Сиротам та „Охорони Воєнних Могил", в цей світлий Ювілей бажає Вам і на майбутнє успіхів у Вашій діяльності для добра нашої Нації.

Управа:
Володимир Яворський, голова — Пантелеймон Шуган, орг. реф. — Микола Андрейко, секретар —Григорій Яремчук, фін. реф. — Мирон Заліпський, імпр. реф.

Т-во „Чорноморська Сіг" в Нюарку, Н. Дж.· та Спортова Секція при Т-ві, з приводу 10-тилітнього спортового ювілею УСК-у в Ню-Йорку, засилають якнайщиріший привіт та бажають на будуге дальших повних успіхів в спортовому змаганні для добра й слави свого імени.

Управа Т-ва „Чорноморська Січ"
та
Спортова Секція

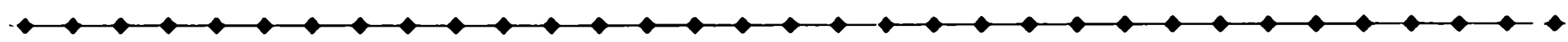

„В здоровому тілі — здорова душа".

ДО НАЙВИЩИХ СПОРТОВИХ ПЕРЕМОГ!

З 10-літнім ювілеєм, щиро вітають УСК

Д-р Ярослав Воєвідка Д-р Роман Осінчук

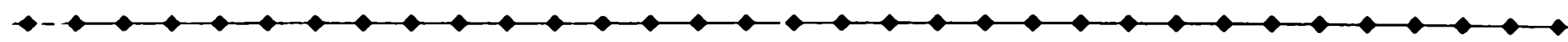

Compliments of

Dr. & Mrs. Walter BARON
Ukrainian Dentist

wishing you continued success in the coming years.

119 E. 10th Street New York 3, N. Y.

Дальших успіхів у громадській праці УСК-ові бажає

Д-р Іван МАКАРЕВИЧ
Ню-Йорк

З нагоди 10-рігного Ювілею
УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО КЛЮБУ В НЮ-ЙОРКУ

сердечний привіт пересилає

Дирекція УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ в Ню-Йорку
Рівночасно запрошує достойних членів УСК-у до членства в УНДомі та до користання з приміщень.
138-140 — Second Avenue — New York City

Найкращих спортових успіхів в майбутньому Змагунам і Управі УСК-у

б а ж а ю т ь

BAR & GRILL
520 East 6th Street, New York City
Михайло ШАЛАЙКО й Іван СЕРЕДНИЦЬКИЙ
власники

УКРАЇНСЬКА ҐРОСЕРНЯ
мішаних товарів і імпортованих делікатесів
330 East 6th Street, New York 3, N. Y.

На полі розвитку українського спорту й прославлення доброго імени нашого спортовця, ще кращих успіхів в будучому бажає

Григорій ЛЯХОВИЧ, власник

УСК-ові з нагоди 10-ліття найвищих спортових успіхів бажає одиноке — під українським зарядом бюро з ліценз'єю на висилку пагок в Україну, Литву, Латвію й інші краї

GENERAL PARCEL & TRAVEL Co., Inc.
116 E. 7th St., New York 9, N. Y. — Tel.: YUkon 2-0380

Користайте із скорої, солідної й фахової обслуги.
Щадіть гас та гроші, користайте з наших дуже низьких цін

Роман ГАНКЕВИЧ, Керівник

З нагоди 10-ліття УСК-у

дальших перемог бажає

MODENA DRESSMAKERS

кравецька робітня жіночого вбрання

45 E. 7th St. • New York City

Українська Універсальна Крамниця

Е К О

145 Second Avenue, New York 3, N. Y.

Жіноча й мужеська ґалянтерія
Перфумерія — Різьба — Вишивки
Кераміка

—— Подарунки на кожну нагоду ——

Tel.: AL 4-0888

Українське Фризієрське Заведення
НІКОНА ГОЛОВІНСЬКОГО

—— в і т а є ——

Український Спортовий Клюб
з нагоди його 10-тилітнього ювілею.
123 St. Mark's Pl., — New York 9, N. Y.

Щирий привіт з нагоди святкувань

д е с я т и л і т т я

—— **пересилає** ——

WUJKIW FURRIER, Inc.
111 East 7th St., New York 9, N. Y.

Одиноке Українське Фотографічне

Заведення

PARK VIEW PHOTO STUDIO

R. FENCHYNSKY

Wedding and Family Groups, Portraits
437 E. 6th St., New York 9, N. Y.
Tel.: ORegon 3-4466

З нагоди 10-ліття УСК-у в

Ню-Йорку, складає щирі побажання

Микола КУЦИЙ з Черча

доброзичливий УСС-ус

Щиросердечні побажання
в десятиліття Українського Спортового
Клюбу в Ню-Йорку

с к л а д а є

Іван ЖУК з Ню-Йорку

В десятиліття УСК-у, найсердечніші побажання для розвитку українського спорту в Америці

п е р е с и л а є

Павло КОСЬМІЙ з Ню-Йорку

Український Спортовий Клюб „СІЧ", Елізабет, Н. Дж.

з 10-тиліттям існування УСК-у Ню-Йорк, щиро вітає Управу, Змагунів та Членів і бажає найкращих успіхів в майбутньому для добра українського спорту на чужині та на славу Україні.

Управа УСК „Січ", Елізабет

Щирий привіт і побажання успіхів та перемог славному УСК-ові з нагоди Його 10-літнього Ювілею

б а ж а є

Відділ О. У. А. „САМОПОМІЧ" в Ню-Йорку

З нагоди 10-ліття Українського Спортового Клюбу в Ню-Йорку найкращі побажання на майбутнє передає

Д-р Александер **СУШКІВ**

Привітання з нагоди 10-тиліття УСК-у

п е р е с и л а є

Д-р Микола КРИЖАНІВСЬКИЙ

77 Second Ave., New York 3, N. Y.

В десятиліття Вашого Клюбу, багато успіхів в праці на спортовому полі для добра й слави Українського Імени на чужині.

За Управу УСТ „ЧЕРНИК" Дітройт:

Михайло Томин, голова
Зеновій Брездень, секретар

Т-во б. вояків УПА
ім. ген. хор. Т. ЧУПРИНКИ в ЗДА
І-ий Відділ в Ню-Йорку

оцінюючи заслуги УСК-у в Ню-Йорку, бажає дальших успіхів в їхній корисній праці для прославлення доброго імени Української Нації.

За Управу Відділу:

Іван Ділай голова
Андрій Михайлович секретар

З нагоди 10-тиліття УСК-у ще кращих успіхів в майбутньому

б а ж а є

Д-р Мирон КРАВЧУК
лікар дентист
23 East 7th Street
NEW YORK 3, N. Y.

Ґратуляції з нагоди 10-літнього ювілею УСК-у

пересилають

Д-р Мирон і Ярослава ЗАРИЦЬКІ

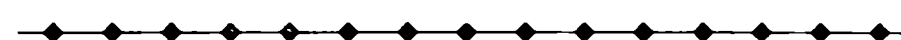

З НАГОДИ ДЕСЯТИЛІТТЯ УСК-у

вітає українських спортовців і бажає їм найкращих успіхів

Д-р мед. Володимир ГУК
в Нюарку (б. змагун УСК-у)

Цісю дорогою вітаю усіх українських спортовців та бажаю успіхів в праці

Д-р мед. Богдан ОЛЕСНИЦЬКИЙ
в Нюарку

З нагоди 10-тиліття УСК-у Ню-Йорк бажаємо успіхів українським спортовцям

- *SAMCO TIRE CO.* —
- *ESSO GAS STATION*

Я. ГАЙВАС — Т. КОРДУБА
741 Springfield Ave., Newark N. J.

Tel.: ES 2-1623

Вітаємо усіх українських спортовців

B. L.

Meat Market

615 Springfield Ave.

Newark, N. J.

Tel.: BI 3-4914

Мій дружній привіт для УСК-у та усіх українських спортовців

Роман ФІЛІНСЬКИЙ

IRVINGTON, N. J.

Мій дружній привіт
для УСК-у
та усіх укр. спортовців

Александер Е. СМАЛЬ

Insurance Real Estate Salesman

NEWARK, N. J.

З нагоди Ювілею
багато успіхів засилає

А Р К А

Department Store

48 E. 7th St., New York 3, N. Y.

GRamercy 3-3550

ПОДІЛЛЯ — Спілка м'ясних виробів поручає ВШ. Громадянству:
різні м'ясива найкращої якости, шинки власні, тутешні й імпортовані, ковбаси різних стилів і родів.

"P O D I L L A"
Meat Products, Inc.
103 Ave B, New York 9, N. Y.
OREGON 7-8081

Всестороннього росту з нагоди
10-ТИЛІТТЯ УСК-у БАЖАЄ

META Jewelers, Inc.

236 E. 14th St., New York 3, N. Y.
Tel.: OR 4-2590

Привіт з нагоди 10-тиліття УСК-у

— п е р е с и л а є —

Українська Книгарня й В-во

„ Г О В Е Р Л Я "

41 E. 7th St., New York 3, N. Y.

Tel.: GR 5-0193

В десяту річницю
У С К - у

найщиріші побажання складає

Т-во „СВОБОДА"
194 Відділ УНСоюзу в Ню-Йорку

УКРАЇНСЬКИЙ РЕСТОРАН

125 Ave "A" ■ New York 9, N. Y.

Щирий привіт всім УСК-івцям передає

ЛЕШКО і СЛИВКА

Хто хотівби набути дім в добрих околицях, як Глендейл, Ріджвуд, Меспет, Вудгезен, Форест Гіллс, просимо вдатися до фірми:

Василь МОРОЗ
74-34 64th Lane, Glendale 27, L. I., N. Y.
Tel.: HY 7-4797

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ

БИЗНЕСМЕНІВ І ПРОМИСЛОВЦІВ

пересилає щирий привіт з нагоди

10-тиліття УСК-у.

З НАГОДИ 10-ЛІТТЯ ДІЯЛЬНОСТИ УСК-у,

крім побажань якнайкращих успіхів в майбутньому, на видання Альманаху зложили даток слідуюгі особи:

по **$** *20.00:*

Гаврилюк Михайло

по **$** *12.00:*

Медянка Ґустав

по **$** *10.00:*

Бабій Осип
Байляк Роман
Баранецький Володимир
Бекерський Іван
Білан Олександер
Білянюк Ярослав
Бродин Михайло
Василишин Богдан
Винник Іван
Виник Роман
Врублевський Іван
Гафткович Евген
Галатин Ярослав
Гивель Йосиф
Грабар Михайло
Григорків Авксентій
Григорович Микола
Дністрян Петро
Дрогобицький Михайло
Зазулькевич Володимир
Залізняк Дмитро
Заяць Стефан
Жарський Едвард
Желлагович Маркіян
Карпа Данило
Карпінський Осип
Качмарський Степан
Кіра Станислав
Кобзяр Володимир
Король Микола
Костів Семен
Костюк Володимир
Кравченюк Степан
Крупка Роман
Кульба Остап
Кульчицький Ігор
Лаба Микола
Лев Микола
Лисняк Евген
Лисняк Роман
Литвин Петро
Лютак Ярослава
Ляхович Оля
Михайлів Володимир
Мундяк Федір
Надбережний Мирослав
Одинський Василь
Олійник Антін
Палій Яків
Пенкальский Володимир
Петрух Ярослав
Пирожак Богдан
Подусовський Іван
Попович Петро
Підгородецький Теодозій
Роговський Володимир
Романов Петро
Ринчак Іван
Савицький Антін
Савчук Зенон
Северин Микола
Сєрант Василь
Сєрант Іван
Скоробогатий Роман
Солиха Михайло
Стасюк Киприян
Сторожинський Осип
Суський Михайло
Таращук Юліян
Трухим Петро
Ференц Петро
Флис Іван
Хавалко Микола
Хамуляк Іван
Харук Василь
Хтєй Теофіль
Цимбалістий Омелян
Цьмайло Іван
Черник Микола
Шепарович Степан
Шот Пилип
Шперналь Андрій

по **$** *10:*
Кудрик Степан
Костик Володимир

по **$** *5.00:*

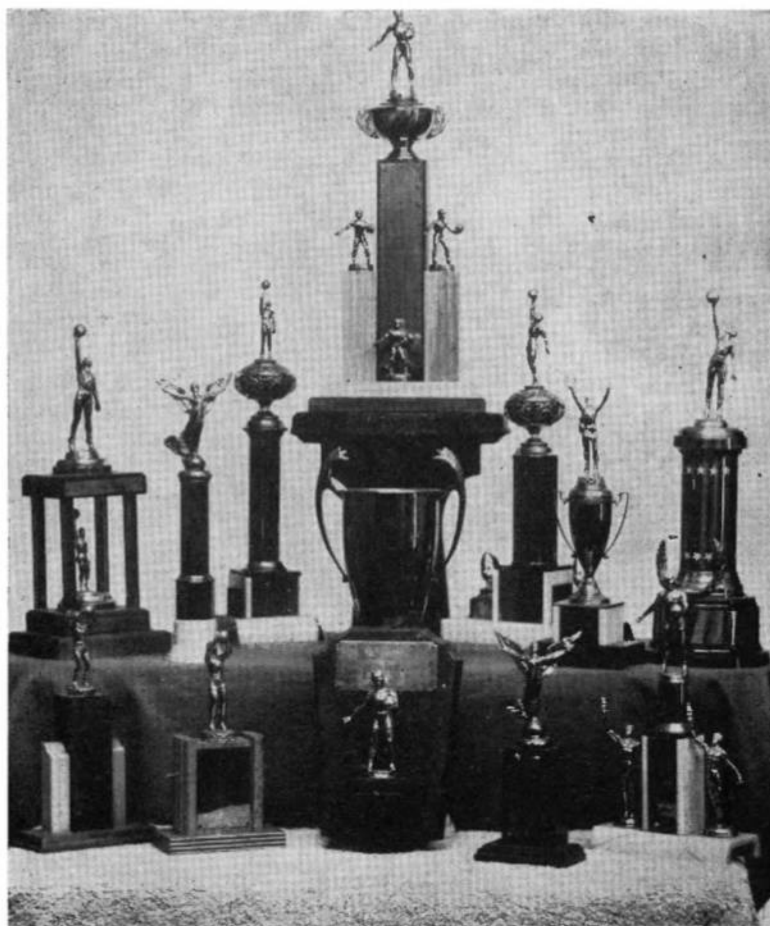
Беркещук Іван
Бродин Богдан
Боднар Василь
Івасютин Дмитро
Копчинський Володимир
Клим Ярослав
Кутний Богдан

по **$** *3.00:*
Свистун Петро

по **$** *2.50:*
Стець Роман

по **$** *2.00:*
Коваль Михайло

по **$** *1.00:*
Іваночко Олекса
Калинович Осип
Н. Н.
Ткач Степан

Нагороди здобуті відбиванковими командами УСК-у за останні роки

Volley ball team's trophies

ЗМІСТ